

ໂຄງການ

ສົ່ງເສີມລະບົບກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປັບ ໂຕເຂົ້າກັບ
ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອປັບປຸງການ
ຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ມີ
ຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດໃນ ສປປ ລາວ

ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

18 ເມສາ 2017

ສາລະບານ

ສາລະບານ 2

ບົດສັງລວມຫຍໍ້ 8

1 ພາກສະເໜີ 10

 1.1 ຄວາມເປັນມາ 10

 1.2 ພາບລວມຂອງໂຄງການ 11

 1.3 ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ 12

 1.4 ການປະເມີນຄາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 15

 1.4.1 ສົມມຸດຖານທີ່ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການພັດທະນາກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 23

 1.4.2 ຈຸດປະສົງແລະເປົ້າໝາຍຂອງກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 23

 1.4.3 ບັນຫາທີ່ດິນ 24

 1.4.4 ກຸ່ມຄົນພື້ນເມືອງແລະຄົນຊົນເຜົ່າ 24

 1.5 ພາບລວມຂອງການຈັດຕັ້ງທາງສະຖາບັນເພື່ອກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 25

 1.5.1 ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ 25

 1.5.2 ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ 27

 1.5.3 ບັນດາກົມ, ພະແນກການຕ່າງໆ 27

 1.5.4 ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວແລະ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ 28

 1.5.5 ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ 28

2 ກອບວຽກທາງກົດໝາຍແລະ ການຈັດຕັ້ງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 28

 2.1 ນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍແລະລະບຽບການ 28

 2.1.1 ລັດຖະທຳມະນູນ 29

 2.1.2 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012 30

 2.1.3 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ປີ 2007 31

 2.1.4 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນປີ 2003 31

 2.1.5 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ປີ 1999 31

 2.1.6 ກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງສປປລາວວ່າດ້ວຍນ້ຳໜ້າດິນ 31

 2.1.7 ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະທາງວັດທະນະທຳ 32

 2.2 ຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ 32

 2.3 ຂໍ້ຕົກລົງຫຼາຍຝ່າຍແລະສົນທິສັນຍາດ້ວຍຊີວະນານາພັນ 34

3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການດໍາເນີນງານ..... 35

3.1 ໂຄງຮ່າງໃນການຄຸ້ມຄອງແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບທົ່ວໄປ 35

3.1.1 ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການແລະຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂັ້ນສູງ..... 36

3.1.2 ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ..... 37

3.1.3 ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການ 37

3.2 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການບໍລິຫານໂຄງການ..... 37

3.2.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ 37

3.2.2 ການບໍລິຫານຂອງກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ..... 37

3.2.3 ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນ/ຄໍາແນະນຳສະເພາະດ້ານກ່ຽວກັບວຽກແລະສະໜາມວຽກ
..... 38

3.2.4 ການລາຍງານເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ 38

3.2.5 ລາຍການກວດສອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳວັນແລະປະຈຳອາທິດ 38

3.2.6 ການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ..... 39

3.2.7 ການທົບທວນແລະການກວດສອບ 39

3.3 ການຝຶກອົບຮົມ 39

4 ວຽກງານການສື່ສານ 40

4.1 ການປຶກສາຫາລືແລະການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ..... 40

4.2 ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນ ແລະກິນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ..... 41

4.2.1 ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນ..... 42

4.2.2 ກິນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ 42

5 ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສຳຄັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ..... 47

5.1 ສະພາບພູມອາກາດ 47

5.2 ລະບົບນິເວດ 51

5.2.1 ຄວາມເປັນມາ..... 51

5.2.2 ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ..... 52

5.2.3 ແຂວງອຸດົມໄຊ..... 52

5.2.4 ແຂວງຫົວພັນ 53

5.2.5 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ 53

5.2.6 ແຂວງສາລະວັນ..... 54

5.2.7 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 55

5.2.8 ການຕິດຕາມ 55

5.2.9 ການລາຍງານ..... 56

5.3 ນໍ້າໃຕ້ດິນ..... 59

5.3.1 ຄວາມເປັນມາ..... 59

5.3.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 59

5.3.3 ການຕິດຕາມ 60

5.3.4 ການລາຍງານ..... 60

5.4 ນໍ້າເທິງດິນ 63

5.4.1 ຄວາມເປັນມາ..... 63

5.4.2 ແມ່ນໍ້າສາຍຊັກ..... 63

5.4.3 ບັນຫາດ້ານຄຸນະພາບຂອງນໍ້າ..... 64

5.4.4 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 65

5.4.5 ການຕິດຕາມ 65

5.4.6 ການລາຍງານ..... 66

5.5 ຄຸນະພາບຂອງອາກາດ 69

5.5.1 ຄວາມເປັນມາ..... 69

5.5.2 ມາດຖານໃນການປະຕິບັດງານ..... 69

5.5.3 ການຕິດຕາມ 69

5.5.4 ການລາຍງານ..... 69

5.6 ສຽງລົບກວນແລະການສັ່ນສະເທືອນ..... 73

5.6.1 ຄວາມເປັນມາ..... 73

5.6.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 73

5.6.3 ການຕິດຕາມ 73

5.6.4 ການລາຍງານ..... 74

5.7 ແຜນການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ການລະບາຍນໍ້າແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ (ແຜນ EDSCP)..... 77

5.7.1 ພູມສັນຖານ, ທໍລະນີວິທະຍາແລະດິນ 77

5.7.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 78

5.7.3 ການຕິດຕາມ 78

5.7.4 ການລາຍງານ..... 78

5.8 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ (ສິ່ງເສດເຫຼືອ)..... 83

 5.8.1 ຄວາມເປັນມາ..... 83

 5.8.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 83

 5.8.3 ການຕິດຕາມ..... 84

 5.8.4 ການລາຍງານ..... 84

5.9 ການຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ..... 87

 5.9.1 ຄວາມເປັນມາ..... 87

 5.9.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 88

 5.9.3 ການລາຍງານ..... 88

5.10 ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານ..... 91

 5.10.1 ຄວາມເປັນມາ..... 91

 5.10.2 ແຂວງຜຶ້ງສາລີ..... 91

 5.10.3 ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ..... 91

 5.10.4 ແຂວງອຸດົມໄຊ..... 91

 5.10.5 ແຂວງຫົວພັນ..... 92

 5.10.6 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ..... 92

 5.10.7 ມາດຖານໃນການປະຕິບັດວຽກງານ..... 93

 5.10.8 ການລາຍງານ..... 93

5.11 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຸກເສີນ..... 95

 5.11.1 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ..... 95

 5.11.2 ການຕິດຕາມ..... 95

 5.11.3 ການລາຍງານ..... 95

6 ງົບປະມານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ..... 97

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ຂໍ້ມູນການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນແລະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ..... 98

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຂໍ້ແນະນຳໃນການຍືນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແລະ/ຫຼືກົມໂກງການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ..... 99

ຕາຕະລາງ 1 ຈັດອັນດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມສ່ຽງ 15

ຕາຕະລາງ 2 ຈັດອັນດັບດ້ານຜົນກະທົບຂອງຄວາມສ່ຽງ..... 16

ຕາຕະລາງ 3 ຕາຕະລາງຂັ້ນຕອນການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການ UNDP 16

ຕາຕະລາງ 4 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ 48

ຕາຕະລາງ 5 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງພະບາງ 49

ຕາຕະລາງ 6 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງສະຫວັນນະເຂດ..... 49

ຕາຕະລາງ 7 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບເມືອງປາກເຊ 50

ຕາຕະລາງ 8 ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງພືດແລະສັດ..... 57

ຕາຕະລາງ 9 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນ..... 61

ຕາຕະລາງ 10 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄຸນະພາບນ້ຳ..... 67

ຕາຕະລາງ 11 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄຸນະພາບອາກາດ 70

ຕາຕະລາງ 12 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສຽງດັງແລະການສັ່ນສະເທືອນ 75

ຕາຕະລາງ 13 ມາດຕະການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ຕະກອນແລະການລະບາຍນ້ຳ 79

ຕາຕະລາງ 14 ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ (ຂີ້ເຫຍື້ອ) 85

ຕາຕະລາງ 15 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ 89

ຕາຕະລາງ 16 ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະທາງວັດທະນະທຳ 94

ຕາຕະລາງ 17 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງເຫດການສຸກເສີນ 96

ຮູບທີ 1: ແຜນທີ່ປະເທດລາວ 10

ຮູບທີ 2 ທີ່ຕັ້ງຂອງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໂຄງການ 12

ຮູບທີ 3 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໂຄງການ..... 36

ຮູບທີ 4 ເສັ້ນສື່ພຳອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສື່ແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ 48

ຮູບທີ 5 ເສັ້ນສື່ພຳອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສື່ແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງພະບາງ 49

ຮູບທີ 6 ເສັ້ນສື່ພຳອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສື່ແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງສະຫວັນນະເຂດ 49

ຮູບທີ 7 ເສັ້ນສື່ພຳອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສື່ແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບເມືອງປາກເຊ 50

ຮູບທີ 8 ເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສຳຄັນຂອງ (IBAs)..... 52

ຮູບທີ 9 ດິນບໍລິເວນນ້ຳໃນສົນທິສັນຍາດິນບໍລິເວນນ້ຳ RAMSAR ໃນສປປລາວ 54

ຮູບທີ 10 ແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກໃນສປປລາວ 64

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ບົດສັງລວມຫຍໍ້

ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້ (ກອບວຽກງານESMF)ໄດ້ຖືກກະກຽມເພື່ອເປັນເອກະສານປະກອບໃຫ້ກັບບົດສະເໜີ “ໂຄງການສົ່ງເສີມລະບົບກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດໃນ ສປປ ລາວ” (ໂຄງການ) ໂດຍລັດຖະບານສປປລາວໃຫ້ກັບກອງທຶນສີຂຽວ (Green Climate Fund). ເນື່ອງຈາກວ່າໂຄງການນີ້ໄດ້ຮັບການສະນັບສະໜູນຈາກອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (ອົງການ UNDP) ໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກກອງທຶນນີ້ (GCF Accredited Entity), ໂຄງການນີ້ໄດ້ຖືກຄັດກອງໂດຍອົງໃສ່ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການ UNDP ແລະ ເຫັນວ່າເປັນໂຄງການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບກາງ (ປະເພດໂຄງການ B ໂດຍອີງຕາມທະນາຄານໂລກ/ອົງການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນສາກົນ). ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງໄດ້ມີການກະກຽມກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມນີ້ຂຶ້ນມາສໍາລັບໂຄງການນີ້.

ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ກພປ) ພາຍໃຕ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຖານະອົງການຖືກຮັບມອບໝາຍເປັນຜູ້ປະສານງານໃນລະດັບຊາດ (National Designated Authority) ແລະກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ໃນຖານະເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ທັງສອງກະຊວງຈະໄດ້ມີໜ້າທີ່ເພື່ອເປັນ “ກອງເລຂາໃຫ້ກັບລັດຖະບານໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກງ່ວກັບການພັດທະນາດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເພື່ອນໍາພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ຈະມີການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການເຊິ່ງຈະຊ່ວຍສະນັບສະໜູນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການດໍາເນີນໂຄງການ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກອບວຽກ ESMF ນີ້.

ໂຄງການນີ້ຈະໄດ້ເຮັດວຽກກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງກົງຈໍານວນ 200,000 ຄົນແລະທາງອ້ອມອີກ 400,000 ຄົນໃນ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍຂອງສປປລາວເຊິ່ງເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບສະພາບເຫດການທີ່ຮຸນແຮງເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໂຄງການນີ້ຈະໄດ້ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານຂອງທັງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໂດຍຜ່ານການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າແບບຮອບດ້ານເຊິ່ງເອົາໃຈໃສ່ການນໍາໃຊ້ນໍ້າຂອງຄົນແລະໃນວຽກງານກະສິກໍາ, ແລະຈະເປັນກັນຊົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງ, ການປັບປຸງຄຸນນະພາບນໍ້າ, ການສະໜອງແນວພັນພືດທີ່ທົນຕໍ່ກັບສະພາບອາກາດໄດ້ດີ,ການຝຶກອົບຮົມແລະບັນດາກິດຈະກຳທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ. ໂຄງການນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊຸມຊົນສາມາດຈັດການກັບໄພນໍ້າຖ້ວມຫຼືລະດູແລ້ງທີ່ແກ່ຍາວໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຊຸມຊົນ, ຄົນແລະຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ.

ໂຄງການນີ້ມີທ່າແຮງທີ່ຈະສ້າງຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໃນລະດັບປານກາງ, ເຊິ່ງລວມມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າເນື່ອງຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຕະກອນໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການບູລະນະແລະ ປັບປຸງໜອງເກັບນໍ້າ, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີສຽງດັງແລະຄຸນນະພາບຂອງອາກາດກໍອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໄປນໍາ. ໄດ້ມີການສະເໜີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້. ຜົນກະທົບຂະໜາດນ້ອຍລວມມີສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.ເຖິງວ່າໂຄງການຈະໄດ້ມີການສ້າງທະນາຄານແນວພັນຂຶ້ນມາກໍຕາມໂຄງການຈະໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີແນວພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງທາງພັນທຸກໍາແລະຈະນໍາໃຊ້ແນວພັນທີ່ມີຖິ່ນກໍາເນີດມາຈາກທ້ອງຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ.

ໂຄງການນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ມີການເອົາຕອນດິນຫຼືສ້າງໃຫ້ມີການຍ້າຍຖິ່ນ. ເນື່ອງຈາກວ່າມີຄົນຊົນເຜົ່າອາໄສຢູ່ໃນແຂວງເປົ້າໝາຍໂຄງການໄດ້ມີຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືເພື່ອຂໍເອົາຄວາມສະໝັກໃຈໃນການເຂົ້າຮ່ວມ, ແລະໄດ້ມີການກະກຽມກອບວຽກຕ່າງທາກສໍາລັບກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າເຊິ່ງເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (ຄ) ຂອງເອກະສານໂຄງການທັງໝົດ. ໂຄງການຍັງໄດ້

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈເພື່ອຮັບມືກັບການການຮ້ອງຮຽນຫຼືບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງໂຄງການ. ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ຈະເປັນໄປຕາມຂະບວນການປົກປ້ອງຂອງສປປລາວແລະອົງການ UNDP.

ກອບວຽກESMFນີ້ຍັງໄດ້ສະເໜີທາງເລືອກເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຫຼືມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ແທດເພາະເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຍອມຮັບໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີໂຄງການນີ້ຄາດວ່າຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມທີ່ສໍາຄັນທີ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໃນລະດັບທົ່ວໄປ.

ການວາງງົບປະມານສໍາລັບກິດຈະກຳດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະການນໍາໃຊ້ມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຕ່າງໆເພື່ອເພີ່ມພູນຜົນກະທົບດ້ານບວກໃຫ້ກັບ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໃນສປປລາວແມ່ນເປັນການລົງທຶນໃນອະນາຄົດເພາະມັນຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ, ໃນລະດັບແຂວງແລະໃນລະດັບຊາດ. ຜົນໄດ້ຮັບສຸດທ້າຍຂອງງົບປະມານນີ້ແມ່ນຈະສ້າງໃຫ້ມີນໍ້າທີ່ສະອາດ, ດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບເພີ່ມຂຶ້ນແລະ ສານເຄມີໜ້ອຍລົງ, ພືດທີ່ມີຄວາມທົນທານຂຶ້ນຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ລະບົບນິເວດທີ່ແຂງແຮງ, ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດແລະການປັບປຸງໂດຍລວມຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາກອນ. ການລົງທຶນໃນອະນາຄົດໃຫ້ກັບທັງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍຖ້າຫາວ່າໄດ້ປະຕິບັດຕາມເອກະສານໂຄງການຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວຈະໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີແລະຕົ້ນທຶນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນີ້ກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ.

1 ພາກສະເໜີ

1. ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້(ກອບວຽກESMF)ໄດ້ຖືກກະກຽມເພື່ອເປັນເອກະສານປະກອບໃຫ້ກັບບົດສະເໜີໂຄງການ“ສົ່ງເສີມລະບົບກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດໃນສປປລາວ” (ໂຄງການ) ໂດຍລັດຖະບານຂອງສປປລາວໃຫ້ກັບກອງທຶນສີຂຽວ (Green Climate Fund). ເນື່ອງຈາກວ່າໂຄງການນີ້ໄດ້ຮັບການສະນັບສະໜູນຈາກອົງການ UNDP ໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກກອງທຶນນີ້, ໂຄງການນີ້ໄດ້ຖືກຄັດກອງໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການ UNDP ແລະເຫັນວ່າເປັນໂຄງການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບກາງ (ປະເພດຂໂດຍອີງຕາມທະນາຄານໂລກ/ອົງການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນສາກົນ). ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການກະກຽມກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້ຂຶ້ນມາສໍາລັບໂຄງການນີ້.

1.1 ຄວາມເປັນມາ

2. ໂດຍຜ່ານການສະນັບສະໜູນຈາກອົງການUNDP, ລັດຖະບານລາວໄດ້ສ້າງໂຄງການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດນີ້ຂຶ້ນມາເພື່ອຍື່ນຂໍທຶນຈາກກອງທຶນສີຂຽວໂຄງການນີ້ຈະເສີມສ້າງຄວາມທົນທານໃຫ້ກັບຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍ (ຄາດວ່າຈະມີ 200,000 ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງກົງແລະ 400,000 ຄົນໂດຍທາງອ້ອມ), ເຊິ່ງລວມມີແຂວງ: ຫົວພັນ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ອຸດົມໄຊແລະຜົ້ງສາລີໃນທາງພາກເໜືອ, ແຂວງສາລະວັນແລະສະຫວັນນະເຂດໃນທາງພາກໃຕ້ຂອງລາວ.

3. ສປປລາວເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີທາງອອກສູ່ທະເລແລະ ຕັ້ງຢູ່ທະວີບອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ເຊິ່ງມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບປະເທດກໍາປູເຈຍ, ຈີນ, ພະມ້າ, ໄທແລະຫວຽດນາມ. ຮູບທີ 1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນທີ່ຕັ້ງຂອງສປປລາວຮ່ວມກັບອີກບາງປະເທດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້.

ຮູບທີ 1: ແຜນທີ່ປະເທດລາວ

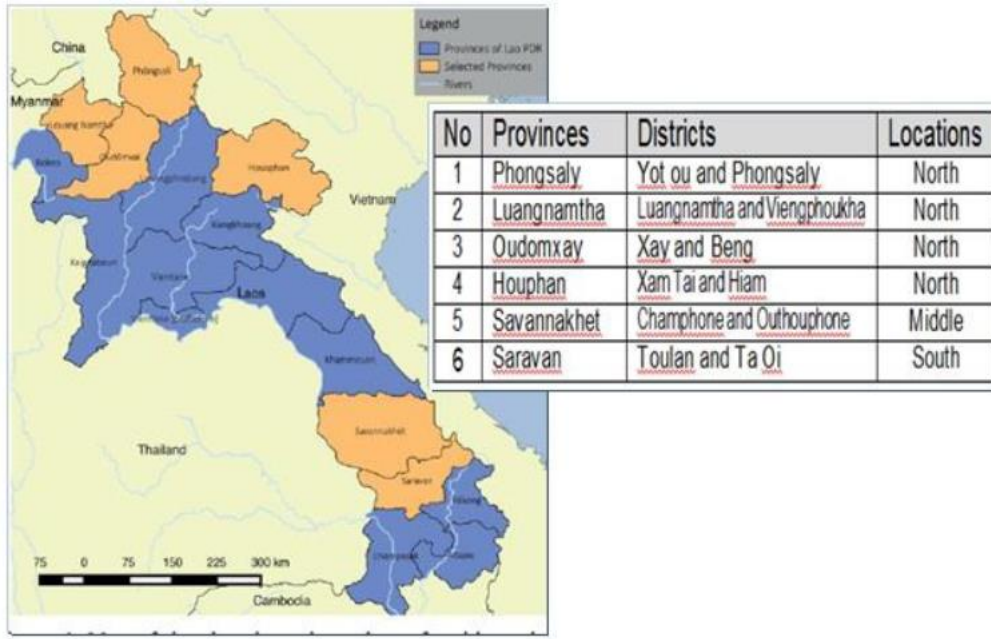

4. ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດຂອງສປປລາວຈະມີການເຕີບໂຕຢ່າງຄົງທີ່ກໍຕາມ, ປະເທດລາວຍັງຖືວ່າເປັນປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ, ເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າແລະມີບັນຫາທາງດ້ານການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ. ປະເທດລາວຖືກຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 141 ໃນ 181 ປະເທດທີ່ຢູ່ໃນດັດຊະນີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງປີ 2014, ແລະດັດຊະນີການອິດທິວໂລກປີ 2015 ສໍາລັບສປປລາວແມ່ນຢູ່ທີ່ 28.5 ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າປະເທດລາວມີບັນຫາການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃນລະດັບທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ. ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງສໍາລັບປະເທດລາວໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພຊະນາການເກືອບເຖິງ 44% ຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີແມ່ນເຕັຍແລະປະມານ 27% ແມ່ນມີນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ.

5. ປະມານ 80% ຂອງປະຊາກອນລາວແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດແລະ ການຜະລິດກະສິກໍາຍັງສືບຕໍ່ເປັນຂະແໜງການທີ່ກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 75% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດຂອງສປປລາວໃນຊຸມປີຜ່ານມາຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວແລະເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາກໍຕາມ, ຄວາມແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງບັນດາແຂວງຕ່າງໆກໍຍັງຄົງມີຢູ່ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດເນີນສູງໃນແຂວງພາກເໜືອທີ່ຍັງເປັນເຂດທີ່ທຸກຍາກແລະອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດໃນປະເທດ. ປະຊາກອນທີ່ຍັງອາໄສຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ (ຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າ \$1.25/ມື້) ໃນທົ່ວປະເທດມີ 28% ໃນປີ 2013 ເຊິ່ງຫຼຸດລົງຈາກ 41% ໃນປີ 2003. ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາສປປລາວ ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດດ້ານເສດຖະກິດແລະສັງຄົມເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີບັນຫາການເຕີບໂຕທີ່ຊັກຊ້າຂອງເສດຖະກິດໂລກແລະໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດກໍຕາມ. ອີງຕາມບົດລາຍງານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດປີ 2015 ໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ປະຊາກອນລາວ 30.3% ຍັງອາໄສຢູ່ກ້ອງເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກທາງລາຍຮັບ, 65% ຍັງມີລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າ \$2/ມື້, ແລະ 36.8% ຍັງອາໄສຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍມິຕິ. ການເຕີບໂຕຂອງຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຫຼື GDP ແມ່ນປະເມີນຢູ່ທີ່ 8% ໃນສົກປີ 2014-2015.

1.2 ພາບລວມຂອງໂຄງການ

6. “ໂຄງການສິ່ງເສີມລະບົບກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດໃນສປປລາວ” ຈະໄດ້ມີການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນການສ້າງຄວາມຕ້ານທານຂອງລະບົບການຜະລິດກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໂດຍຜ່ານວິທີການຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະໃນຂະນະດຽວກັນກໍຈະໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບການບໍລິການກະສິກໍາທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບບັນຫາດິນຟ້າອາກາດ, ແລະຮັບປະກັນຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການບໍລິການຂອງລະບົບນີ້ເວດ. ຈະລວມມີການຂະຫຍາຍອອກສູ່ວົງກ້ວາງວິທີການແລະເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າໄດ້ຜົນຈົງໃຫ້ກັບປະຊາກອນທີ່ອີງໃສ່ການຜະລິດກະສິກໍາໃນເຂດຊົນນະບົດໃນ 6 ແຂວງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດຂອງສປປລາວ: ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ຜົ້ງສາລີ, ສະຫວັນນະເຂດ, ແລະສາລະວັນ. ຮູບທີ 2 ສະແດງໃຫ້ເຫັນທີ່ຕັ້ງຂອງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໂຄງການ.

ຮູບທີ 2 ທີ່ຕັ້ງຂອງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໂຄງການ

7. ທັງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຕໍ່ກັບໄພພິບັດທາງສະພາບພູມອາກາດເຊັ່ນ: ນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງທີ່ແກ່ຍາວເນື່ອງຈາກວ່າທີ່ຕັ້ງຂອງແຂວງເອງເຊິ່ງມີ 4 ແຂວງທີ່ຢູ່ໃນເຂດເນີນສູງແລະ 2 ແຂວງຢູ່ໃນເຂດຕ່ຳທົ່ງພຽງ. ຕົວຢ່າງ: ໃນປີຜ່ານມາເຂດພາກເໜືອຂອງລາວໄດ້ມີຫົນມະຕິກແລະນ້ຳໝອກຄ້າງເປັນເວລາເກືອບເຖິງ 15 ມື້ເຊິ່ງເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼືມີການລາຍງານວ່ານ້ຳໝອກຄ້າງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພືດເສຍຫາຍແລະສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍເສຍຊີວິດເພາະພວກມັນບໍ່ສາມາດຕ້ານທານກັບຜົນກະທົບຂອງສະພາບການທາງພູມອາກາດໂຕນີ້ໄດ້.

8. ປະຊາກອນຊົນເຜົ່າທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດເນີນສູງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະບໍ່ແມ່ນກຸ່ມຄົນລາວ-ໄຕ, ແລະປະຊາກອນກຸ່ມນີ້ກໍມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍກວ່າເພາະພວກເຂົາຍັງຍຶດອາຊີບການເຮັດໄຮ່ໃສ່ເຂດຄ້ອຍຊັນເປັນຫຼັກແລະອາໄສຢູ່ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ດີ ແລະການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆກໍຍັງຈຳກັດ.

1.3 ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ

9. ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງໂຄງການແມ່ນເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃຫ້ກັບຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍໃນເຂດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດຂອງສປປລາວເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພສະນາການ. ໂຄງການທີ່ສະເໜີມານີ້ຈະໄດ້ມີໝາກຜົນດັ່ງນີ້:

a/ກ. ໝາກຜົນທີ 1: ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ກັບສະຖາບັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃຫ້ກັບຊຸມຊົນເພື່ອປັບປຸງການກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງແລະຄວາມອາດສາມາດຂອງຊຸມຊົນໃນການປັບໂຕ. ກິດຈະກຳພາຍໃຕ້ໝາກຜົນທີ 1 ປະກອບມີ:

- (i) ການພັດທະນາແລະເຜີຍແຜ່ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະພາບອາກາດແລະຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປັບໂຕທີ່ມີປະສິດທິພາບທາງຕົ້ນທຶນສຳລັບການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພສະນາການໃນລະດັບຊາດແລະໃນຂັ້ນແຂວງ. ພາຍໃຕ້ກິດຈະກຳນີ້, ໂຄງການຈະໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ໄດ້ຮັບການທົດສອບໃນການສຳຫຼວດຄົວເຮືອນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍແລະການວິເຄາະຄວາມອ່ອນໄຫວແບບມີ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ສ່ວນຮ່ວມເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການກຳນົດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທາງສະພາບພູມອາກາດທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ; ແລະ

(ii) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການບໍລິການຊຸມຊົນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍເພື່ອພັດທະນາຮູບແບບການທຳມາຫາກິນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ. ກິດຈະກຳນີ້ຈະສຸມໃສ່ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລະພະນັກງານສົ່ງເສີມ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທຸກຄົນມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະພາບອາກາດທີ່ທັນເວລາເພື່ອຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

b/ຂ. ໝາກຜົນທີ 2: ການລົງທຶນໃສ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳທີ່ທັນທານຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແລະມີຄວາມຍືນຍົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພສະນາການ. ກິດຈະກຳປະກອບມີ:

(i) ການແນະນຳວິທີການຄຸ້ມຄອງປັດໃຈນຳເຂົ້າໃນການຜະລິດທີ່ເອົາໃຈໃສ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນລະບົບການຜະລິດ. ໂຄງການຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບການຜະລິດແນວພັນໂດຍນຳໃຊ້ແນວພັນຂອງທ້ອງຖິ່ນແລະຂອງຊາວກະສິກອນເອງເພື່ອປັບປຸງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງແນວພັນທີ່ມີແນວພັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍແລະທັນທານ, ແລະເປັນການປັບປຸງຊີວະນານາພັນດ້ານກະສິກຳ. ການສ້າງລະບົບການຜະລິດແນວພັນຈະນຳໃຊ້ວິທີການແບບໂຮງຮຽນຊາວກະສິກອນ. ບ້ານແລະເມືອງຈະເປັນຜູ້ກຳນົດເອງວ່າມີຊາວກະສິກອນຜູ້ໃດແດ່ທີ່ສົນໃຈແລະຢາກເຂົ້າຮ່ວມໃນການຜະລິດແນວພັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຝຶກອົບຮົມໃນໂຮງຮຽນຊາວກະສິກອນນີ້.

(ii) ການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍແລະການເຊື່ອມສານຂອງລະບົບການຜະລິດເພື່ອເພີ່ມສະມັດຕະພາບແລະລາຍຮັບໃຫ້ກັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ. ກິດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂົ້າແລະສາລີໃນຂະນະດຽວກັນກໍສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອັນໃໝ່ໂດຍຜ່ານວິທີການໂຮງຮຽນຊາວກະສິກອນເພື່ອສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານແຫຼ່ງລາຍຮັບແລະໂພສະນາການໃນລະບົບການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດແບບປະສົມປະສານ. ຈະໄດ້ມີການວິເຄາະຕະຫຼາດຂອງທ້ອງຖິ່ນແລະຄວາມສົນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ. ກິດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍໂຄງການທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດຢູ່ໃນລາວ ແລະຈະໄດ້ລວມເອົາເຕັກນິກການວິທີການປູກພືດ-ຕົ້ນໄມ້-ສັດລ້ຽງ, ການລ້ຽງສັດນ້ຳ, ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງປາຢູ່ໃນນາເຂົ້າ, ການລ້ຽງກົບແລະການລ້ຽງປາໃສ່ໜອງ, ການເຮັດລະບົບກະສິກຳປ່າໄມ້ເພື່ອເປັນສິນຄ້າເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບແລະເຮັດໃຫ້ດິນມີການຢູ່ໂຕ.

(iii) ເສີມສ້າງກົນໄກທາງການເງິນຂອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອການຂະຫຍາຍລະບົບການຜະລິດແບບປະສົມປະສານ. ກິດຈະກຳນີ້ຈະສຸມໃສ່ການສ້າງຕັ້ງລະບົບການຜະລິດທີ່ທັນທານມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວໂດຍການສະໜອງການເຂົ້າເຖິງການເງິນຊົນນະບົດເຊິ່ງປັນເຄື່ອງມືໃນການຂະຫຍາຍລະບົບການຜະລິດແບບປະສົມປະສານ. ໃນປະຈຸບັນມີກອງທຶນບ້ານປະມານ 5,000 ແຫ່ງໃນສປປລາວ, ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງທຸກຢ່າງເໝາະສົມເທື່ອ. ການບໍລິການທາງການເງິນຂັ້ນພື້ນຖານແມ່ນຈະໄດ້ເຮັດຜ່ານທະນາຄານບ້ານຈຳນວນ 501 ແຫ່ງໃຫ້ກັບສະມາຊິກຫຼາຍກວ່າ 50,000 ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ. ໂຄງການຈະໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໃນການສ້າງການບໍລິການນີ້ຂຶ້ນມາ.

c/ຄ. ໝາກຜົນທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງອ່າງໂຕ່ງເພື່ອສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃຫ້ກັບປະສິດທິພາບຂອງດິນຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ກິດຈະກຳປະກອບມີ:

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

(i) ການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບອ່າງໂຕ່ງແລະທົນທານຕໍ່ກັບສະພາບປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຊິ່ງຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການກະຈາຍອຳນາດການຕັດສິນໃຈການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ.ພາຍໃຕ້ກົດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ມີການສ້າງຄະນະກຳມະການອ່າງໂຕ່ງທີ່ມາຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນໃຫ້ກັບອ່າງໂຕ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກມາຈາກທັງ 6 ເມືອງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດລວມທັງຊາວບ້ານ, ຕົວແທນຜູ້ທຳການຜະລິດ, ບໍລິສັດເອກະຊົນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂົງເຂດນັ້ນ, ແລະພະນັກງານລັດໄດ້ຮ່ວມກັນຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ວາງແຜນແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ. ເນື່ອງຈາກວ່າມີຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງບ້ານທີ່ອາໄສອ່າງໂຕ່ງດຽວກັນນັ້ນ ໂຄງການຈະໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການອ່າງໂຕ່ງເພື່ອເປັນເວທີໃຫ້ກັບຊາວບ້ານໄດ້ຮ່ວມກັນຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ແລະແກ້ໄຂບັນຫາຂັດແຍ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

(ii) ການລະບາຍນໍ້າແລະກົນໄກການສະໜອງນໍ້າໃຊ້ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຜັນຜວນສູງທາງດ້ານປະລິມານນໍ້າຝົນຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຂັ້ນອ່າງໂຕ່ງນ້ອຍ.ກົດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ມີການສ້າງໜອງເກັບນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍແລະກົນໄກການລະບາຍນໍ້າເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານອຸທົກກະສາດຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດແລະໂຄງການຍັງຈະໄດ້ປັບປຸງການຊົມລົງດິນຂອງນໍ້າ ແລະເພີ່ມປະລິມານນໍ້າໃຫ້ວຽກງານການຜະລິດກະສິກຳໃນລະດູແລ້ງ. ກົດຈະກຳທີ່ເວົ້າມາຈະລວມມີການສ້າງອ່າງດິນເພື່ອເກັບນໍ້າໂດຍຜ່ານວິທີການຈັດສັນພູມສັນຖານໃນເຂດທີ່ມີຄວາມດັນທາງທຳມະຊາດຢູ່ແລ້ວ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໜ້າທີ່ປ້ອງກັນໄພນໍ້າຖ້ວມໃນລະດູຝົນອີກດ້ວຍ. ອ່າງດິນເກັບນໍ້ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍການປູກພືດໃສ່ອ້ອມແອ້ມແລະມີຄອງລະບາຍນໍ້າຕາມແຮງໂນ້ມຖ່ວງແລະຈະໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຊົນລະປະທານເຊິ່ງຈະອີງໃສ່ການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໂດຍຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຜູ້ນໍາໃຊ້ນໍ້າຢູ່ທາງລຸ່ມນໍ້າອີກ. ຄວາມສາມາດໃນການເກັບກັກນໍ້າຂອງອ່າງນີ້ແມ່ນຢູ່ທີ່ປະມານ 3,000-4,000 ແມັດກ້ອນ. ການຊອກສະຖານທີ່ອ່າງເກັບນໍ້າແມ່ນຈະເປັນໜ້າທີ່ຂອງກົມນໍ້າ;

(iii) ເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການວາງແຜນແລະການຄຸ້ມຄອງປ່າໃນເຂດດິນເສື່ອມໂຊມໂດຍຜ່ານການສ້າງກົນໄກກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະແຈ້ງ. ວຽກໃນການເພີ່ມປະລິມານຂອງນໍ້າຈະໄດ້ເຮັດຮ່ວມກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ກ້ວາງຂຶ້ນ (ຕົວຢ່າງໃນເຂດດິນກະສິກຳ) ເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ, ມີຄວາມທົນທານແລະຍືນຍົງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ໜ້າວຽກລວມມີການລະດົມຊຸມຊົນໃນການສ້າງສວນປູກແບບນາຂັ້ນໄດສຳລັບບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້ໂດຍການນໍາໃຊ້ພືດແລະໄມ້ໃຫ້ໝາກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເຊະເຈື່ອນຂອງດິນ, ການໄຫຼຂອງຕະກອນ, ການຕົກຕະກອນຂອງແຫຼ່ງນໍ້າ, ແລະຮ່ອງຊົນລະປະທານລວມທັງການເພີ່ມການເກັບກັກອາຍກາກໂບນິກ. ກົດຈະກຳນີ້ຄາດວ່າຈະໄດ້ຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ດິນປະມານ 40,000 ເຮັກຕາ (ຫຼື ປະມານ 4% ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າເສື່ອມໂຊມໃນເມືອງທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກມາ) ໂດຍຜ່ານວິທີການກະສິກຳປ່າໄມ້ແລະການຟື້ນຟູປ່າທາງທຳມະຊາດເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນມາດຕະການຕ້ານຕໍ່ເຈື່ອນ. ກົດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ເຮັດຮ່ວມກັບກຸ່ມຊຸມຊົນແລະກຸ່ມປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານໃນລະດັບອ່າງໂຕ່ງເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຈາກກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້.

10. ກົດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກອບມີທັງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ແລະວຽກງານດ້ານກົນຈັກນໍ້າ. ທີ່ສຳຄັນໄປກວ່ານັ້ນໂຄງການໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຈັດຕັ້ງກົດຈະກຳທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງບວກໂດຍຜ່ານການພັດທະນາແຜນງານປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

1.4 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

11. ເນື່ອງຈາກວ່າໂຄງການນີ້ໄດ້ຮັບການສະນັບສະໜູນຈາກອົງການUNDPເຊິ່ງເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກກອງທຶນສີຂຽວ, ໂຄງການນີ້ໄດ້ຖືກຄັດກອງໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການUNDP ແລະເຫັນວ່າເປັນໂຄງການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບກາງ (ປະເພດຂໂດຍອີງຕາມທະນາຄານໂລກ/ອົງການຮ່ວມມືດ້ານການເງິນສາກົນ). ການສົນທະນາກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບແມ່ນມີຢູ່ໃນກອບວຽກການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຫດຜົນວ່າຍ້ອນຫຍັງໂຄງການນີ້ຈຶ່ງຖືກຈັດວ່າມີຄວາມສ່ຽງປານກາງ, ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

12. ການປະເມີນຜົນກະທົບໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍການນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການUNDP ເພື່ອປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ (ຄາດວ່າຈະເກີດ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ປານກາງ, ເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍ) ແລະຜົນກະທົບຂອງຄວາມສ່ຽງ (ຮຸນແຮງຫຼາຍ, ຮຸນແຮງ, ປານກາງ, ເລັກໜ້ອຍ, ບໍ່ສຳຄັນ). ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ໃຫ້ຄະແນນຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ (ບໍ່ສຳຄັນ, ຕ່ຳ, ປານກາງ, ສູງແລະສູງຫຼາຍ

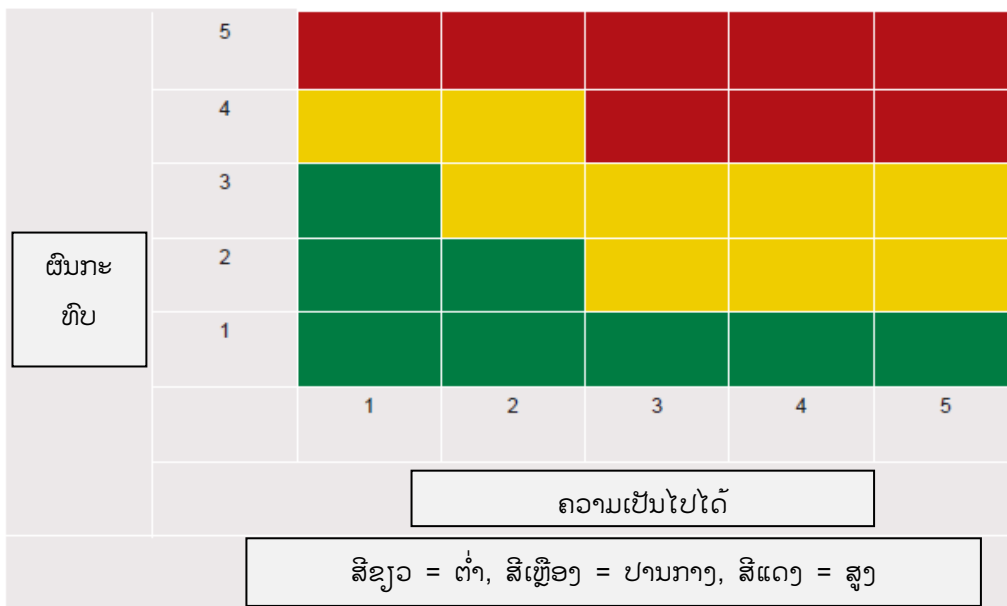
ຄະແນນ	ຈັດອັນດັບ
5	ຄາດວ່າຈະເກີດ
4	ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງວ່າຈະເກີດ
3	ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ປານກາງ
2	ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍ
1	ໜ້ອຍຫຼາຍ

ຕາຕະລາງ 1 ຈັດອັນດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມສ່ຽງ

ຄະແນນ	ອັນດັບ	ຄຳນິຍາມ
5	ຮຸນແຮງຫຼາຍ	ມີຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ຮຸນແຮງຕໍ່ກັບມະນຸດແລະ/ຫຼືສິ່ງແວດລ້ອມ. ຜົນກະທົບທາງດ້ານຂະໜາດແລະຂອບເຂດທີ່ສູງ (ຕົວຢ່າງ: ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບເນື້ອທີ່ທາງພູມສັນຖານທີ່ກວ້າງ, ປະຊາກອນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຜົນກະທົບທີ່ຂ້າມຊາຍແດນ, ຜົນກະທົບແບບສະສົມ) ແລະໄລຍະເວລາ (ຕົວຢ່າງ: ມີໄລຍະຍາວ, ເປັນການຖາວອນແລະ/ຫຼືປ່ຽນກັບຄືນບໍ່ໄດ້); ພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບລວມມີພື້ນທີ່ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງແລະຄວາມອ່ອນໄຫວ (ຕົວຢ່າງ: ລະບົບນິເວດທີ່ສຳຄັນ, ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດທີ່ສຳຄັນ); ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບສິດທິ, ດິນດອນ, ຊັບພະຍາກອນແລະເຂດແດນຂອງຄົນພື້ນເມືອງ; ມີການຍົກຍ້າຍຫຼືຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງຄົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ; ມີການປົດປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວຈຳນວນຫຼາຍ; ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນອາດສ້າງໃຫ້ມີຄວາມຄັດແຍ່ງຂອງສັງຄົມ.
4	ຮຸນແຮງ	ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບຄົນແລະ/ຫຼືສິ່ງແວດລ້ອມໃນລະດັບກາງຫຼາຍ, ໃນດ້ານຂອບເຂດແລະໄລຍະເວລາແມ່ນມີຈຳກັດກ່ວາຜົນກະທົບທີ່ຮຸນແຮງຫຼາຍ (ຕົວຢ່າງ: ຜົນກະທົບທີ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ແລະປ່ຽນກັບຄືນໄດ້). ຜົນກະທົບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການທີ່ອາດຈະກະທົບຕໍ່ກັບສິດທິມະນຸດ, ດິນດອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເຂດແດນ, ແລະການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນພື້ນເມືອງແມ່ນອາດມີຄວາມຮຸນແຮງ.

3	ປານກາງ	ຜົນກະທົບທີ່ມີຂະໜາດຕໍ່າ, ຈຳກັດທາງດ້ານຂອບເຂດ (ພື້ນທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ) ແລະໄລຍະເວລາ (ຊົ່ວຄາວ), ແລະສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້, ຄຸ້ມຄອງໄດ້ ແລະ/ຫຼືຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ໂດຍມາດຕະການທີ່ບໍ່ຊັບຊ້ອນແລະຍອມຮັບໄດ້.
2	ເລັກໜ້ອຍ	ຜົນກະທົບມີຈຳກັດທາງດ້ານຂະໜາດ (ຕົວຢ່າງ: ພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແມ່ນນ້ອຍ, ຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບກໍໜ້ອຍ) ແລະໄລຍະເວລາ (ສັ້ນ), ສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້, ຄຸ້ມຄອງ, ແລະຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.
1	ບໍ່ສຳຄັນ	ບໍ່ສຳຄັນຫຼືບໍ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບເລີຍຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ, ບຸກຄົນ, ແລະ/ຫຼືຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຕາຕະລາງ 2 ການຈັດອັນດັບດ້ານຜົນກະທົບຂອງຄວາມສູງ

ຕາຕະລາງ 3 ຕາຕະລາງຂັ້ນຕອນການຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການ UNDP

13. ໃນເວລາທີ່ມີການປະເມີນຄວາມສູງນັ້ນທຸກກິດຈະກຳໂຄງການໄດ້ຖືກປະເມີນລວມທັງກິດຈະກຳພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໜ້າແລະເບົາ, ກິດຈະກຳຊີວິດການເປັນຢູ່. ມາດຕະການສະເພາະຂອງແຕ່ລະອັນເຊັ່ນ:ນ້ຳ, ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ສູງແລະອື່ນໆລວມທັງມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ຖືກປະເມີນແລະລວມເອົາເຂົ້າໃນກອບວຽກESMFນີ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການທູດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືທູດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
<p>ການສ້າງແລະເຜີຍແຜ່ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະພາບອາກາດແລະຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປັບຕົວທີ່ມີປະສິດທິພາບທາງຕົ້ນທຶນສຳລັບການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພສະນາການໃນລະດັບຊາດແລະຂັ້ນແຂວງ</p>	<p>ໜ້າວຽກສຳລັບກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວແລະການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບພູມອາກາດ. ສະນັ້ນກິດຈະກຳນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຫຼາຍ. ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍທຸກກຸ່ມແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພາະວ່າບ່ອນໃດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດອາດຈະສ້າງໃຫ້ມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈທາງສັງຄົມ.</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>	<p>ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນເພື່ອຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ. ຖ້າໄດ້ເຮັດແບບນີ້ແລ້ວ ບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມກໍຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>
<p>ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບການບໍລິການຊຸມຊົນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍເພື່ອພັດທະນາຮູບແບບການທຳມາຫາກິນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ສະພາບພູມອາກາດ.</p>	<p>ວຽກນີ້ແມ່ນການເອົາແມ່ຍິງເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳທັງຫຼາຍຂອງໂຄງການນີ້. ແມ່ຍິງແມ່ນມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນໃນການຜະລິດກະສິກຳແລະຄວາມປອດໄພທາງດ້ານອາຫານ, ມີຄວາມຮູ້ທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ດິນ, ນ້ຳ, ແນວພັນແລະຊັບພະຍາກອນອື່ນໆຢ່າງຍືນຍົງ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍດີແມ່ຍິງຍັງມີການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ແລະຊັບພະຍາກອນດິນທີ່ໜ້ອຍກ່ວາເພດຊາຍ. ຜົນກະທົບຫຼັກທີ່ກ່ຽວພັນກັບກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍເອງອາດບໍ່ເຕັມໃຈອະນຸຍາດໃຫ້ແມ່ຍິງມີບົດບາດໃນການເປັນຜູ້ນຳຫຼາຍຂຶ້ນ.</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>	<p>ກ່ອນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຄວນໃຫ້ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເພດຍິງແລະເພດຊາຍແມ່ນເທົ່າທຽມກັນໃນທຸກກິດຈະກຳໂຄງການ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງໂຄງການເອງຄວນໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ເຮັດການປະເມີນຂໍ້ມູນທີ່ແຍກເພດແລະມີການວິເຄາະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ. ໂຄງການຕ້ອງໃຫ້ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການກຳນົດການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດໃນກິດຈະກຳການຜະລິດກະສິກຳແລະກະຕຸ້ນໃຫ້ມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນແບບດັ່ງເດີມໂດຍຜ່ານແຜນວຽກຕ່າງໆ. ລວມໄປເຖິງການປະເມີນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການລ້ຽງສັດແລະອື່ນໆກ່ອນຈະມີການວາງແຜນມາດຕະການຕ່າງໆ</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
<p>ການແນະນຳວິທີການຄຸ້ມຄອງບັດໃຈນຳເຂົ້າໃນການຜະລິດທີ່ເອົາໃຈໃສ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນລະບົບການຜະລິດ.</p>	<p>ກິດຈະກຳນີ້ຈະລວມມີການຄົ້ນຄ້ວາແລະສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນສຳລັບວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປັບລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ, ການປູກພືດ ພູນວຽນແລະການລ້ຽງສັດທີ່ມີການປັບໂຕເຂົ້າກັບສະພາບຂອງພາກພື້ນແລະຕະຫຼາດເຂດນັ້ນ. ອາດມີຜົນກະທົບທີ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຫຼາຍອັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳນີ້. ອັນທຳອິດ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີການນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ມີການປັບແຕ່ງທາງພັນທຸກຳ. ອັນທີສອງກິດຈະກຳນີ້ອາດຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ການຊອກຫາຄວາມຮູ້ຈາກຜູ້ຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນລວມທັງຄົນຊົນເຜົ່າເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການປັບໂຕຂອງພືດໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບສະພາບດິນຟ້າອາກາດ. ໂຄງການຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຫຼຸດລອດຂອງແນວພັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ. ໂດຍປາດສະຈາກແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມແລ້ວອາດມີຄວາມສ່ຽງທີ່ແນວພັນຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນຫຼຸດລອດໄປສູ່ລະບົບນິເວດເຊິ່ງຈະສ້າງຜົນກະທົບຂະໜາດນ້ອຍແລະໃນໄລຍະເວລາທີ່ສັ້ນ.</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>	<p>ຕ້ອງໄດ້ຫຼີກລ້ຽງການປ່ອຍແນວພັນທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຄວບຄຸມ. ທຸກວຽກຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດດ້ານຈັນຍາບັນ. ຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພືດທີ່ຈະເອົາມາປູກແມ່ນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ປູກແທ້.</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການທູດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືທູດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
ການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍແລະການເຊື່ອມສານຂອງລະບົບການຜະລິດເພື່ອເພີ່ມສະມັດຕະພາບແລະລາຍຮັບໃຫ້ກັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ.	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງກິດຈະກຳນີ້ມີ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັບກິດຈະກຳທີ່ຜ່ານມາ.	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ	ຄືກັບຂ້າງເທິງ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 1 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ
ເສີມສ້າງກົນໄກທາງການເງິນຂອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອການຂະຫຍາຍລະບົບການຜະລິດແບບປະສົມປະສານ.	ກິດຈະກຳນີ້ຈະສຸມໃສ່ການສ້າງຕັ້ງລະບົບການຜະລິດທີ່ທົນທານມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວໂດຍການສະໜອງການເຂົ້າເຖິງການເງິນຊົນນະບົດເຊິ່ງປັນເຄື່ອງມືໃນການຂະຫຍາຍລະບົບການຜະລິດແບບປະສົມປະສານສູ່ວົງກ້ວາງ. ຜົນກະທົບທາງກົງຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນອາດຈະບໍ່ມີແຕ່ກໍຂຶ້ນກັບວ່າເງິນທຶນນັ້ນຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຄືແນວໃດ. ມັນອາດຈະມີຜົນກະທົບທາງອ້ອມເຊັ່ນການນຳໃຊ້ເຄມີທີ່ສູງເກີນຂະໜາດແລະອື່ນໆ. ດ້ານສັງຄົມອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄົນ/ກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ, ເຊິ່ງອາດສ້າງໃຫ້ມີການຄັດແຍ່ງກັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບທຶນ.	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ປານກາງ	ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜົນກະທົບທາງອ້ອມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນທຸກກິດຈະກຳໃນການໃຫ້ທຶນຄວນລວມເອົາການເຮັດສັນຍາທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃນການນຳໃຊ້ເງິນທຶນເພື່ອຫ້າມເຮັດກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບບໍ່ດີ, ປຽບທຽບໃສ່ສິ່ງທີ່ຫ້າມໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດ. ອັນທີສອງເງິນທຶນຕ້ອງບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນດ້ານສັງຄົມຕ້ອງມີກົນໄກແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດເຊິ່ງຈະເປັນການທູດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 1 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ
ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມແລະທົນທານຕໍ່ກັບສະພາບດິນຟ້າອາກາດໃນລະດັບອ່າງໂຕ່ງເຊິ່ງຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງ	ກິດຈະກຳນີ້ຈະສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຫຼາຍອັນ. ອັນທີໜຶ່ງແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳທີ່ຫຼາຍເກີນໄປເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳແລະການສູນເສຍຂອງຕະກອນຖ້ຳ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ປານກາງ	ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຄວນມີການທົດສອບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳທີ່ດີໃນຂັ້ນນ້ອຍກ່ອນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມັນຈະປະສົບຜົນສຳເລັດກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 2 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
<p>ໃນການກະຈາຍອຳນາດການຕັດສິນໃຈການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ.</p>	<p>ທາງກັບມີການວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ. ອັນທີສອງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະນຳໃຊ້ນ້ຳທີ່ມີສານເມີຄິວລີ້ເຈືອບິນຢູ່ນຳ.</p> <p>ຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມອາດລວມມີຄົນຊົນເຜົ່າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການສ້າງລະບົບ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ.</p>		<p>ໄປສູ່ວົງກ້ວາງໃນຫຼາຍໆພາກພື້ນ. ປະສົບການແລະບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກບົນດາໂຄງການອື່ນໆໃນພາກພື້ນກໍສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ.</p> <p>ໃນເວລາທີ່ສ້າງວິທີການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳທີ່ດິນນັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຮັດແນວນີ້ແລ້ວຈະສ້າງໃຫ້ມີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກຄົນເປັນເຈົ້າຂອງຮ່ວມກັນແລະຈະໄດ້ນຳເອົາໄປປະຕິບັດ.</p>	
<p>ກົນໄກການລະບາຍນ້ຳແລະ ການສະໜອງນ້ຳໃຊ້ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຜັນຜວນສູງທາງດ້ານປະລິມານນ້ຳຝົນຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຂັ້ນອ່າງໂຕ່ງນ້ອຍ.</p>	<p>ກິດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ມີການສ້າງໜອງເກັບນ້ຳແລະອາດມີການປົດທາງເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນ້ຳ. ນອກນັ້ນຍັງມີການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຕະກອນອອກຈາກສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກມັນ, ເຊິ່ງອາດສ້າງໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງການບໍລິການຕ່າງໆ.</p> <p>ກິດຈະກຳນີ້ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບອັນໃດຫຼາຍເນື່ອງຈາກວ່າໜອງເກັບນ້ຳຈະໄດ້ຖືກລົບກວນຕາມຂະບວນການທຳມະຊາດແລະສິ່ງທີ່ຄົນສ້າງຂຶ້ນ. ມີຜົນກະທົບຫຼາຍອັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກນີ້ເຊັ່ນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນແລະການເຄື່ອນຍ້າຍຕະກອນໃນໄລຍະຝົນຕົກແລະອາດຈະສ້າງໃຫ້ມີຂີ້ຝຸ່ນ</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 5 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ປານກາງ</p>	<p>ກອບວຽກນີ້ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມໄວ້, ເຊິ່ງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດແມ່ນໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດກິດຈະກຳສ້າງໃດໆໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີຝົນຕົກເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີການໄຫລຂອງຕະກອນ ແລະການເຊາະເຈື່ອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ທຸກວຽກງານຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການຄວບຄຸມດ້ານການເຊາະເຈື່ອນ, ການລະບາຍນ້ຳແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມວຽກໃດໆກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີການທົດສອບຕະ</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 3 ຜົນກະທົບ: 2 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ປານກາງ</p>

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືຫຼຸດຜ່ອນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
	<p>ເຊິ່ງສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ, ຜົນກະທົບທາງສຽງຈາກການນຳໃຊ້ລົດໜັກແລະລົດຈັກ, ອາດມີການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີແລະນ້ຳມັນ, ແລະຜົນກະທົບອື່ນໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງອາດເຮັດໃຫ້ຄົນບໍ່ສາມາດເດີນທາງໄປມາໃນເຂດນັ້ນໄດ້.</p>		<p>ກ່ອນເພື່ອຊອກຫາສານປົນເປັນກ່ອນ. ຖ້າຫາກພົບວ່າຕະກອນມີສານເຄມີປົນເປັນຢູ່ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຢຸດວຽກແລະມີການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປົດປ່ອຍທາດໂລຫະຕ່າງໆລົງສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຕ້ອງໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຕະກອນເພີ່ມເຕີມສຳລັບຊຸມຊົນເພື່ອເຮັດສວນຜັກຄົວເຮືອນ. ຕ້ອງໄດ້ມີການປູກພືດ ຫຼືຕົ້ນໄມ້ໃສ່ຄືນໃນເຂດພື້ນທີ່ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະການສູນເສຍຂອງຕະກອນ.</p>	
<p>ເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການວາງແຜນແລະການຄຸ້ມຄອງປ່າໃນເຂດທີ່ມີດິນເສື່ອມໂຊມໂດຍຜ່ານການສ້າງກົນໄກດ້ານຜົນປະໂຫຍດແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະແຈ້ງ.</p>	<p>ກິດຈະກຳນີ້ລວມມີການປູກປ່າຄືນໃໝ່ແລະການສ້າງອາຊີບອື່ນໆເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາຕອນດອນຫຼືມີການຍ້າຍຖິ່ນຖານ. ວຽກທີ່ຜ່ານມາຂອງ NAF ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມທີ່ສຳຄັນຂອງກິດຈະກຳນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມມັນກໍອາດຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີຜົນກະທົບທັງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວຜົນກະທົບລວມມີການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ແລະການ</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 3 ຜົນກະທົບ: 3 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ປານກາງ</p>	<p>ຖ້າຫາກມີການປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກອບວຽກESMFລວມທັງແຜນEDSCP, ຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກໍຈະຫຼຸດຜ່ອນລົງຫຼາຍ. ຄວນມີການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການພື້ນຟູຄືນແລະເຮັດການຕິດຕາມເພາະທຸກການພື້ນຟູຄືນແລະການຕິດຕາມຄວນປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານອຸດສາຫະກຳທີ່ດີ.</p>	<p>ຄວາມເປັນໄປໄດ້: 2 ຜົນກະທົບ: 2 ລະດັບຄວາມສ່ຽງ: ຕ່ຳ</p>

ກິດຈະກຳ	ຜົນກະທົບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕະການຫຼີກລ້ຽງຫຼືຫຼຸດຜ່ອນ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນກະທົບຫຼັງຈາກໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ
	<p>ເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຕະກອນໃນຊ່ວງຝົນຕົກແລະຈະເຮັດໃຫ້ມີຂີ້ຝຸ່ນເຊິ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ, ສຽງລົບກວນຈາກການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີແລະປຸຍ, ແລະຜົນກະທົບອື່ນໆ. ໃນດ້ານສັງຄົມກິດຈະກຳນີ້ຈະສ້າງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ໂດຍການເຂົ້າເຖິງດິນບໍລິເວນນໍ້າແລະກິດຈະກຳໃນແຕ່ລະວັນ. ສະນັ້ນຈິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຢ່າງຖືກຕ້ອງກ່ອນຈະເຮັດກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມລວມທັງການພັດທະນາແຜນການສ້າງອາຊີບໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ປະຊາຊົນຕ້ອງໄດ້ປັບການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຮັດກິດຈະກຳແບບໃໝ່.</p>			

1.4.1 ສົມມຸດຖານທີ່ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການພັດທະນາກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

14. ສົມມຸດຖານທາງລຸ່ມນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນການກະກຽມກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້

- a/ກ. ຈະບໍ່ມີກິດຈະກຳໃດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານແລະ/ຫຼືຄວາມຕ້ອງການເອົາດິນດອນ;
- b/ຂ. ການປຶກສາຫາລືທຸກອັນໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການຂຽນບົດສະເໜີໂຄງການນີ້ແມ່ນເປັນໄປຕາມວິທີການໃຫ້ຄວາມຍິນຍອມທີ່ເປັນອິດສະຫຼະກ່ອນການຕັດສິນໃຈບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ (Free, Prior and Informed Consent);
- c/ຄ. ໂດຍອີງໃສ່ການປຶກສາລືໃນຮູບການນີ້ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທັງໝົດຮັບເອົາໂຄງການດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
- d/ງ. ຈະບໍ່ມີແນວພັນທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແປງທາງພັນທຸກຳແລະ/ຫຼືພຶດຕິພຳບໍ່ໄດ້ມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດໃນທ້ອງຖິ່ນ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຄງການນີ້;
- e/ຈ. ຈະມີພຽງແຕ່ແນວພັນທີ່ມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດໃນທ້ອງຖິ່ນເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນກິດຈະກຳຊີວິດການເປັນຢູ່;
- f/ສ. ວັດສະດຸທຸກຢ່າງທີ່ຖືກນຳອອກຈາກສະໜາມວຽກຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງຄືນເພື່ອຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ;
- g/ຊ. ຕົວຢ່າງ: ນຳເອົານ້ຳມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ໃນລະບົບການຜະລິດກະສິກຳຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງຄຸນນະພາບນ້ຳ;
- h/ຍ. ຈະບໍ່ມີກິດຈະກຳໃດເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນຫຼືເຂດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ;
- i/ດ. ຈະບໍ່ມີກິດຈະກຳໃດເກີດຂຶ້ນໃກ້ກັບສະຖານທີ່ເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະ/ຫຼືສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງວັດທະນະທຳ;
- j/ຕ. ຈະໄດ້ມີການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນແລະການເຄື່ອນຍ້າຍຕະກອນທີ່ເໝາະສົມໃນທຸກໄລຍະຂອງໂຄງການ;
- k/ຖ. ຈະບໍ່ມີການປ່ອຍມົນລະພິດແລະ/ຫຼືສານເຄມີ.

1.4.2 ຈຸດປະສົງແລະເປົ້າໝາຍຂອງກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

15. ກອບວຽກESMFນີ້ແມ່ນເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງຄຸ້ມຄອງເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງໂຄງການໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ແລະເປັນການກຳນົດຈຸດປະສົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນຳອີກ. ເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າໂຄງການຈະສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໄດ້ນັ້ນກອບວຽກ ESMFນີ້ຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນການຈັດໂຄງຮ່າງການເຮັດວຽກແລະຄວບຄຸມການປ້ອງກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະການຄຸ້ມຄອງດ້ານສັງຄົມ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຫຼືຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມແລະຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ.

16. ຈຸດປະສົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງໂຄງການມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- a/ກ. ປັບປຸງຄວາມພ້ອມຂອງນ້ຳໃນເຂດເປົ້າໝາຍໂຄງການແລະນຳສະເໜີມາດຕະການໃນການອະນຸລັກນ້ຳ;
- b/ຂ. ຈັດຫາພຶດທິດແທນແລະທະນາຄານເມັດພັນທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດໃນທ້ອງຖິ່ນ;
- c/ຄ. ຈັດຫາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີມາດຕະການທີ່ພຽງພໍກ່ອນເຫດການໃດໜຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອຮັບຮອງວ່າຈະສາມາດສ້າງມາດຕະການວາງແຜນຮັບມືໃນໄລຍະສັ້ນແລະກາງໄດ້;

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

d/ງ. ສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດມີການຈັດການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໂດຍຜ່ານການວາງແຜນແລະການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການປະຕິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແລະຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

e/ຈ. ຫຼຸດຜ່ອນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດຫຼືປ້ອງກັນບັນຫາມົນລະພິດທາງດິນ, ອາກາດ, ນໍ້າໂດຍການນໍາໃຊ້ສານເຄມີໃຫ້ໜ້ອຍລົງ;

f/ສ. ປົກປ້ອງພືດພັນພື້ນເມືອງແລະສັດນານາຊະນິດແລະລະບົບນິເວດທີ່ສໍາຄັນ;

g/ຊ. ປົກປ້ອງສະຖານທີ່ເກົ່າແກ່ໂບຮານ ແລະສະຖານທີ່ສໍາຄັນທາງວັດທະນະທໍາ;

h/ຍ. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທັງສອງເພດໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງໂຄງການ;

i/ດ. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບແລະມາດຕະຖານໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຂອງສປປລາວ;

j/ຕ. ນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເຮັດໄດ້ເພື່ອປ້ອງກັນຫຼືຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ;

k/ຖ. ອະທິບາຍຂະບວນການຕິດຕາມທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອຊອກຫາຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;ແລະ

l/ທ. ນໍາສະເໜີພາບລວມດ້ານພັນທະທໍາທີ່ຂອງກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດພາຍໃນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແຫ່ງຊາດ, ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ໃນຖານະທີ່ເປັນຝ່າຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ແລະທ້າທີ່ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ, ແລະຜູ້ຮັບເໝົາຕ່າງໆກ່ຽວກັບພັນທະທໍາສິ່ງແວດລ້ອມ.

17. ກອບວຽກງານESMFນີ້ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ/ຜູ້ຮັບເໝົາໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບພະນັກງານຂອງອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ເພື່ອລວມເອົາການປ່ຽນແປງເຂົ້າໃນໄລຍະການອອກແບບໂຄງການລະອຽດ.

1.4.3 ບັນຫາທີ່ດິນ

18. ມີກິດຈະກຳຂອງໂຄງການຫຼາຍຢ່າງລວມທັງການປັບປຸງອ່າງເກັບກັກນໍ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ທີ່ຈະໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນດິນຂອງລັດຖະບານ.

19. ກິດຈະກຳບາງຢ່າງເຊັ່ນການນໍາໃຊ້ແນວພັນປູກແມ່ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນດິນຂອງບຸກຄົນແລະ/ຫຼືດິນທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດໃຫ້ກັບກຸ່ມຕ່າງໆໂດຍລັດຖະບານລາວເຊັ່ນ: ກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລານີ້ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງຊັດເຈນກໍຕາມຈະໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີແບບສະໝັກໃຈ ໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳໂຄງການໃນຕອນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ການເຫັນດີນໍານັ້ນຈະບໍ່ມີກິດຈະກຳໂຄງການໃດເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງລັກສະນະຂອງກິດຈະກຳແລ້ວເຫັນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ມີການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃດໆເກີດຂຶ້ນ.

1.4.4 ກຸ່ມຄົນພື້ນເມືອງແລະຄົນຊົນເຜົ່າ

20. ໄດ້ມີການວິເຄາະແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ກິດຈະກຳຂອງໂຄງການຈະໄດ້ເອົາກຸ່ມຄົນພື້ນເມືອງຫຼືຄົນຊົນເຜົ່າເຂົ້າມາຮ່ວມນໍາ. ລັດຖະບານລາວໄດ້ຖືເອົາຄົນພື້ນເມືອງຄືກັນກັບຄົນຊົນເຜົ່າ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

21. ສປປລາວເປັນປະເທດໜຶ່ງໃນທະວີບອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງພາສາແລະສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຈັດຢູ່ໃນ 3 ຊົນເຜົ່າຫຼັກໂດຍອີງຕາມພູມສັນຖານຂອງເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສເຊັ່ນ: ລາວລຸ່ມ, ລາວເທິງ, ແລະລາວສູງ. ໄດ້ມີການຈັດຄືນໃໝ່ທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອແບ່ງປະຊາກອນລາວອອກເປັນ 4 ຕະກຸນພາສາເຊັ່ນ: ລາວໄຕ, ມອນ-ຄະແມ, ຈີນ-ຕິເບດ, ແລະ ມົ້ງ-ມຽນ.
22. ມີພຽງແຕ່ 49 ຊົນເຜົ່າທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການໂດຍລັດຖະບານລາວ, ແຕ່ຕົວເລກໂຕຈິງແມ່ນອາດມີເຖິງ 237 ຊົນເຜົ່າໂອຍອີງຕາມບົດລາຍງານຂອງອົງການ UNDP ຫຼືອາດມີຮອດ 240 ຊົນເຜົ່າບົນພື້ນຖານພາສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນ 4 ຕະກຸນພາສາຫຼັກ. ໂດຍອີງຕາມກະຊວງຖະແລງຂ່າວແລະວັດທະນະທຳຄົນລາວລຸ່ມ (ໂດຍການປະເມີນແມ່ນນມີຢູ່ປະມານ 30% ຫາ 60% ຂອງປະຊາກອນ) ແລະກຸ່ມນ້ອຍອື່ນໆທີ່ເວົ້າພາສາໄຕແມ່ນມີຢູ່ປະມານ 69% ຂອງປະຊາກອນລາວທັງໝົດ ແລະຈະອາໄສຢູ່ໃນເຂດທົ່ງພຽງເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈາກກຸ່ມນີ້ແມ່ນຖືສາດສະໜາພຸດເປັນຫຼັກ. ກຸ່ມໃຫຍ່ອັນດັບສອງແມ່ນລາວເທິງເຊິ່ງກວມເອົາປະມານ 25%, ອາໄສຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນປານກາງແລະເວົ້າພາສາມອນ-ຄະແມ. ເຖິງແມ່ນວ່າບາງເຜົ່າຈະຖືກສາດສະໜາພຸດກໍຕາມຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງຖືຜີປ່າຜີດົງເປັນຫຼັກ.
23. ຊົນເຜົ່າລາວສູງແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູດອຍເປັນຫຼັກແລະຖືກແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍກຸ່ມຂຶ້ນກັບຕະກຸນພາສາຈີນ-ຕິເບດແລະ ມົ້ງ-ມຽນ, ລວມທັງຄົນມົ້ງ (ມຽວ), ຄົນຍ້າວ (ມຽນ), ໄຕຕຳ, ດາວ, ສານ, ລີ້ແລະຄຳມຸ. ເມື່ອລວມກັນແລ້ວກຸ່ມ ຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ມີປະມານ 10% ຂອງປະຊາກອນທົ່ວປະເທດ
24. ໃນດ້ານສາດສະໜາແລ້ວການຖືຜີປ່າຜີດົງຍັງມີຫຼາຍໃນກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າໃນເຂດພູດອຍໃນເວລາດຽວກັນກໍມີຄົນທີ່ຖືສາດສະໜາຄຼິສຕີ້ອາໄສຢູ່ໃນວຽງຈັນແລະບາງຄົນກໍຖືສາດສະໜາມຸດສະລິມໃນເຂດຊາຍແດນທີ່ໃກ້ກັບພະມ້າ. ມີຄົນຈີນແລະຄົນຫວຽດນາມ ບົນຢູ່ນຳເຊິ່ງໂຕເລກຢູ່ທີ່ປະມານ2000ຫາ3000 ຄົນ.
25. ໄດ້ມີການກະກຽມກອບວຽກງານວາງແຜນສຳລັບກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າເຊິ່ງເປັນເອກະສານຕ່າງຫາກ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (ຄ)ຂອງເອກະສານໂຄງການທັງໝົດ)

1.5 ພາບລວມຂອງການຈັດຕັ້ງທາງສະຖາບັນເພື່ອກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

26. ກ່ອນທີ່ຈະມີກິດຈະກຳໃດໆເກີດຂຶ້ນກອບວຽກESMFນີ້ຈະໄດ້ຖືກນຳມາປະເມີນໃນໂຄງການຍ່ອຍແຕ່ລະອັນໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ແລະອົງການ UNDP. ກອບວຽກESMFນີ້ໄດ້ກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແລະໄດ້ວາງຍຸດທະສາດອອກມາເພື່ອຈັດການກັບຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານັ້ນແລະຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ພົ່ງປາດຖະໜາໃຫ້ຕໍ່າທີ່ສຸດ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງກອບວຽກນີ້ຍັງມີກົນໄກການການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈສຳລັບຜູ້ທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການນຳອີກ.
27. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊີ້ນຳກອບວຽກESMFນີ້. ໂດຍການເຫັນດີຮັບຮອງເອົາກອບວຽກນີ້ຂອງທັງສອງກະຊວງອົງການ UNDPຈະໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າກອບວຽກນີ້ມີເນື້ອໃນພຽງພໍແລະໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕາມ. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ຮັບເໝົາໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂໃຫ້ທັນກັບເວລາ. ລາຍລະອຽດຂອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະໜ່ວຍງານມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້.

1.5.1 ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ

28. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນກະຊວງຫຼັກທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ, ພື້ນຟູ, ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ດິນ, ນ້ຳ, ອາ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ກາດ, ຊີວະນາໆພັນ, ແລະແຮ່ທາດຕ່າງໆ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທຳມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ວຽກງານອຸຕຸນິຍົມແລະອຸທິກກະສາດໃນທົ່ວປະເທດ. ກົມສິ່ງເສີມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາບັນດານະໂຍບາຍລະດັບຊາດແລະມາດຖານທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດແລະການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ. ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດມີພາລະບົດບາດໃນການສ້າງນະໂຍບາຍແລະແຜນປະຕິບັດສະເພາະດ້ານໃນຂົງເຂດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແລະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລວມທັງການເຊື່ອມສານເອົາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ. ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຍັງມີໜ້າທີ່ເບິ່ງກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ການປ້ອງກັນແລະການຫຼຸດຜ່ອນ, ສ່ວນກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມແມ່ນມີໜ້າທີ່ໃນການບັນເທົາທຸກແລະການຟື້ນຟູຄືນໃໝ່.

29. ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເປັນຈຸດປະສານງານຫຼັກໃຫ້ກັບກອບວຽກເຊັ່ນໄດ້ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະທັງເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແຫ່ງຊາດສຳລັບກອງທຶນສີຂຽວນີ້. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມເຮັດວຽກກັບທ້ອງຖິ່ນໂດຍຜ່ານພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ແລະທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ.

30. ກອງປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແມ່ນຮັບຜິດຊອບສຳລັບການທົບທວນຄືນແລະອະນຸມັດໂຄງການຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໃນສປປລາວ.

31. ກົມຈັດສັນແລະພັດທະນາທີ່ດິນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນ ແລະພັດທະນາທີ່ດິນຢູ່ໃນສປປລາວ. ກົມນີ້ຍັງຮັບຜິດຊອບວຽກ:

- a/ກ. ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າແລະສ້າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດສັນ ແລະການພັດທະນາທີ່ດິນ;
- b/ຂ. ຄຸ້ມຄອງ, ສຳຫຼວດແລະສ້າງແຜນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ຈັດແບ່ງປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ກຳນົດເຂດສະປະທານ;
- c/ຄ. ສ້າງແຜນແມ່ບົດໃຫ້ກັບທຸກຂັ້ນ;
- d/ງ. ອອກໃບສຳຫຼວດທີ່ດິນ, ໃບນຳໃຊ້ທີ່ດິນແລະໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນ;
- e/ຈ. ຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ; ແລະ
- f/ສ. ປະກອບຄຳຄິດເຫັນທາງວິຊາການແລະເຂົ້າຮ່ວມການແກ້ໄຂບັນຫາການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການຄຸ້ມຄອງແລະການປົກປ້ອງຮ່ວມກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດ.

32. ກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງ, ເຜີຍແຜ່ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດລະບຽບແລະຍຸດທະສາດຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ. ເວົ້າສະເພາະກົມນີ້ແມ່ນຮັບຜິດຊອບ:

- a/ກ. ສະໜັບສະໜູນແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທົ່ວປະເທດ;
- b/ຂ. ສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ດິນລະດັບຊາດແລະແຜນແມ່ບົດລະດັບຊາດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;
- c/ຄ. ຕິດຕາມແລະຄຸ້ມຄອງການສຳຫຼວດທີ່ດິນເພື່ອອອກການສຳປະທານດິນ, ສ້າງແຜນທີ່, ແລະເກັບຄ່າບໍລິການອີງຕາມກົດລະບຽບ.

d/ງ. ອອກສິດທິການໃຊ້ປະໂຫຍດທີ່ດິນແລະສັນຍາການໂອນທີ່ດິນຂອງລັດຖະບານມາເປັນຂອງເອກະຊົນຫຼືການສໍາປະທານ, ລວມທັງປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລະອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອໂຄສະນາກ່ຽວກັບການລົງທະບຽນທີ່ດິນ, ແລະການຕີມູນຄ່າດິນ.

1.5.2 ກະຊວງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້

33. ກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນີ້. ກະຊວງນີ້ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນຂະແໜງການກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ລວມທັງປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນແລະປ່າຜະລິດ. ກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ຈະໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໂດຍນໍາໃຊ້ພະນັກງານວິຊາການແລະລະບົບຕ່າງໆຂອງກະຊວງ.

34. ພາຍໃນກະຊວງເອງ, ໜ່ວຍງານຫຼັກໃນການດໍາເນີນໂຄງການແມ່ນສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (ສຄກປ) ເຊິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1999 ໂດຍການລວມເອົາບັນດາສູນຄົ້ນຄວ້າໃນຫຼາຍຂະແໜງການເຊັ່ນພືດ, ສັດ, ປະມົງແລະປ່າໄມ້ເຂົ້າຮວມກັນ. ສຄກປປະກອບມີ 3 ພະແນກຫຼັກ:

- a/ກ. ພະແນກແຜນການແລະການຮ່ວມມື;
- b/ຂ. ພະແນກຄົ້ນຄວ້າແລະຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ; ແລະ
- c/ຄ. ພະແນກພັດທະນາຍຸດທະສາດ.

35. ສຄກປເຄີຍເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ “ການປັບໂຕດ້ານກະສິກໍາຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຫຼືໂຄງການ IRAS” ເຊິ່ງໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມໂລກຜ່ານອົງການ UNDPDໂຄງການ IRAS ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 2015 ພ້ອມກັບຄວາມສໍາເລັດຫຼາຍຢ່າງແລະຄວາມອາດສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງຄສກປກໍເພີ່ມຂຶ້ນສູງ. ທີ່ສໍາຄັນຜົນສໍາເລັດຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ນໍາມາຕໍ່ຍອດເພື່ອຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນໂຄງການກອງທຶນສີຂຽວນີ້. ຄສກປຍັງມີສູນຄົ້ນຄວ້າອີກ 9 ແຫ່ງສໍາລັບຂະແໜງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້.

36. ພະແນກກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ແຂວງແລະທ້ອງຖານກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ເມືອງແມ່ນໄດ້ສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແລະການຜະລິດກະສິກໍາທຸກຊະນິດ. ພະແນກກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ ຂອງແຂວງອຸດົມໄຊແລະສະຫວັນນະເຂດຈະເປັນສູນກາງປະສານງານໃນເຂດພາກເໜືອແລະເຂດພາກໃຕ້ຕາມລໍາດັບເພື່ອປະສານງານດ້ານກິດຈະກຳໃນແຂວງອື່ນໆ.

37. ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນແມ່ນອົງການວາງແຜນຫຼັກໃນສປປລາວເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການວາງແຜນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໂດຍຜ່ານກົມແຜນການ. ກົມແຜນການໄດ້ສ້າງຂໍ້ແນະນໍາໃນການວາງແຜນ, ແນະນໍາໃຫ້ກະຊວງອື່ນເພື່ອວາງແຜນ 5 ປີແລະປະຈຳປີຂອງຕົນ (ລວມທັງແຜນງານການລົງທຶນ), ອອກແບບພອມວາງແຜນແລະມາດຖານຢ່າງລະອຽດ, ແລະຕິດຕາມປະເມີນຜົນຂະບວນການວາງແຜນໃນທົ່ວປະເທດ. ກົມຮ່ວມມືສາກົນໃນກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການພັດທະນາຢູ່ໃນສປປລາວ.

1.5.3 ບັນດາກົມ, ພະແນກການຕ່າງໆ

38. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ, ບັນດາກະຊວງໃນຂັ້ນສູງກາງເຊັ່ນ: ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ມີທ້ອງຖານໃນຂັ້ນແຂວງແລະເມືອງດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂ້າງເທິງ. ພະແນກກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ແຂວງແລະທ້ອງຖານກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ເມືອງຂອງທັງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນຂະບວນການພັດທະນາບົດສະເໜີໂຄງການ, ການອອກແບບໂຄງການ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລະການປະ

ເນັ້ນຄວາມອາດສາມາດ. ຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານນາຍບ້ານໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມແລະມີບົດບາດໃນການຊີ້ນຳໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆເຊັ່ນໜ່ວຍງານໄກ່ແກ່ຍຂັ້ນບ້ານແລະຄະນະກຳມະການໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ.

1.5.4 ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວແລະ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

39. ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນລວມທັງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວແລະຊາວໜຸ່ມລາວຈະມີສ່ວນສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນີ້ໃຫ້ສຳເລັດ. ນອກຈາກຈະຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານແລ້ວສະຫະພັນແມ່ຍິງຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະກຽມໂຄງການນີ້ໂດຍການຈັດກິດຈະກຳການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍຜ່ານເຄືອຂ່າຍໃນທົ່ວປະເທດຂອງສະຫະພັນແມ່ຍິງຈາກຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

40. ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບວຽກESMFນີ້ໂດຍການປະກອບສ່ວນສືບຕໍ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະຂໍ້ສະເໜີແນະເພື່ອເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳຕ່າງໆມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ນຳພາການປຶກສາຫາລືກັບກຸ່ມແມ່ຍິງ, ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງຄວາມອາດສາມາດແລະການປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແລະແມ່ຍິງ; ຊ່ວຍໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ, ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຜະລິດກະສິກຳທີ່ປັບໂຕໃສ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ນຳເອົາປະສົບການທີ່ມີມາແຕ່ດົນນານເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານບ້ານ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບທະນາຄານແຫ່ງສປປລາວໃນການສົ່ງເສີມວຽກງານເງິນຈຸນລະພາກໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມອັນໃໝ່, ສະໜັບສະໜູນໃນການເຮັດກະສິກຳປ່າໄມ້ໂດຍການສ້າງຕັ້ງໜານກ້າເບ້ຍໄມ້ທີ່ສາມາດຍືນຍົງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

1.5.5 ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

41. ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງໂຄງການຫຼາຍໂຄງການໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການພັດທະນາຈາກຕ່າງປະເທດ, ເງິນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າແລະເງິນກູ້ຢືມ. ໃນປະຈຸບັນກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງແຜນງານກະສິກຳແລະການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໂລກໂດຍຜ່ານອົງການກອງທຶນກະສິກຳສາກົນຈຳນວນ \$30 ລ້ານໂດລາ. ກະຊວງເອງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫຍ່ເຊິ່ງໃນໄລຍະຜ່ານມາກະຊວງກະສິກຳໄດ້ປະຕິບັດ 2 ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມໂລກ: ໂຄງການປັບໂຕດ້ານກະສິກຳຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແລະໂຄງການຊີວະນານາພັນກະສິກຳ. ທັງສອງໂຄງການໄດ້ຮັບເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລວມກັນປະມານ 7 ລ້ານໂດລາ.

42. ໄດ້ມີການເຮັດວິທີການໂອນເງິນແບບກົມກຽວ (Harmonized Approach to Cash Transfers)ໃຫ້ກັບສຄກປໃນປີ 2015 (ການປະເມີນແບບຈຸນລະພາກ), ເຊິ່ງອີງຕາມການຈັດອັນດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕັ້ງແຕ່ຕ່ຳ, ປານກາງ, ສຳຄັນ, ແລະສູງນັ້ນ, ຄ່າສະເລ່ຍດ້ານຄວາມສ່ຽງສຳລັບທັງ 9 ຂົງເຂດແມ່ນປານກາງ. ໄດ້ມີການປະເມີນແບບເກົ່າຄືນອີກໃນລະຫວ່າງເດືອນມັງກອນ ຫາມີນາ 2017 ສຳລັບໂຄງການກອງທຶນສີຂຽວໂດຍສະເພາະ.

2 ກອບວຽກງານກົດໝາຍແລະ ການຈັດຕັ້ງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

2.1 ນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍແລະລະບຽບການ

- 43. ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການປະກອບມີ:
 - a/ກ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນ້ຳແລະສັດປ່າປີ 2007;
 - b/ຂ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງປ່າທຽວແຫ່ງຊາດປີ 1993;
 - c/ຄ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2005;

- d/ງ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດປີ 2009;
- e/ຈ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດແລະຜະລິດຕະພັນສັດປີ 2012;
- f/ສ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດແລະທາງທຳມະຊາດປີ 1997;
- g/ຊ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍປ່າປ້ອງກັນ ປີ 2010;
- h/ຍ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍສິດທິຂອງຄົນພິການປີ 2001;
- i/ດ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປະກັນສັງຄົມສຳລັບພະນັກງານລັດຖະກອນປີ 1993;
- j/ຕ. ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປະກັນສັງຄົມສຳລັບພະນັກງານບໍລິສັດເອກະຊົນປີ 2000;
- k/ຖ. ກົດໝາຍປ່າໄມ້ປີ 2007 ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍປ່າໄມ້;
- l/ທ. ກົດໝາຍແຮງງານປີ 2006;
- m/ນ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນປີ 2003 ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ດິນ;
- n/ບ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳປີ 2009;
- o/ປ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາແລະປົກປ້ອງແມ່ຍິງປີ 2004;
- p/ຜ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012;
- q/ຝ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມສຸຂະອະນາໄມ, ການປ້ອງກັນພະຍາດແລະສຸຂະພາບປີ 2001;
- r/ພ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍລະດົກຂອງຊາດປີ 2005;;
- s/ຟ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດທິແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກນ້ອຍປີ 2007;
- t/ມ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳແລະຊັບພະຍາກອນນ້ຳປີ 2001 ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳແລະຊັບພະຍາກອນນ້ຳປີ 2001;
- u/ຍ. ຄຳສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຄະນະໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານ, ມັງກອນ 2016 ແລະການຕັດສິນໃຈຂອງກະຊວງຍຸດຕິທຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານ, ມິຖຸນາ 2016;
- v/ຣ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍລະດົກຂອງຊາດ;
- w/ລ. ລະບຽບການວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຂດປົກປັກຮັກສາຊີວະນານພັນຂອງຊາດ; ແລະ
- x/ວ. ລະບຽບການວ່າດ້ວຍຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດໂຄງການກົນໄກການພັດທະນາສະອາດປີ 2007.

44. ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນຂອງມິຕິກຳຕ່າງໆ ແມ່ນຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

2.1. ລັດຖະທຳມະນູນ

45. ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງສປປລາວໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາໃນປີ 1991 ເຊິ່ງເປັນການຮວບຮວມເອົາສິດທິແລະພັນທະພື້ນຖານຂອງລັດແລະພົນລະເມືອງ. ລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນມີສິດໃນການສຶກສາ, ສຸຂະພາບ, ການນຳໃຊ້ແລະການເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ, ທາງເລືອກ, ແລະການພັດທະນາເສດຖະກິດໂດຍບໍ່ຈຳແນກຍິງ-ຊາຍ, ສາດສະໜາ, ຖານະທາງສັງຄົມ, ການສຶກສາ, ຄວາມເຊື່ອຖືແລະຊົນເຜົ່າ; ແລະມີອິດສາລະພາບໃນການນັບຖືສາດສະໜາ, ໃນການປາກເວົ້າ, ໃນ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ການຮວມຊຸມນຸມ ຫຼືປະທ້ວງແບບສັນຕິ. ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີສິດໃນການເຮັດວຽກແລະເລືອກອາຊີບຂອງຕົນ. ມາດຕາ 8 ແລະມາດຕາ 22 ໄດ້ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກດ້ານຊົນເຜົ່າຫຼືການຈຳແນກທາງເພດ.

46. ມາດຕາ 19 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງແລະພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມແລະຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ: ຊັບພະຍາກອນທີ່ຢູ່ເທິງດິນແລະຢູ່ໃຕ້ດິນ, ປ່າໄມ້, ສັດ, ແຫຼ່ງນ້ຳແລະຊັ້ນບັນຍາກາດ. ມາດຕານີ້ແມ່ນສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

47. ມາດຕາ 70 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນສະບັບນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດມີສິດແລະໜ້າທີ່ຄັດລຸ່ມນີ້:

(3) ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາແລະອະນຸມັດ;

(5) ອອກດຳລັດ, ມະຕິກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແລະການຄຸ້ມຄອງດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະງົບແລະການຕ່າງປະເທດ

2.1.2 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012

48. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ວາງກອບວຽກສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງໃນການອະນຸລັກຮັກສາແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ຍືນຍົງ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມຈະໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການທີ່ໄດ້ສຳເລັດຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສິ່ງແວດລ້ອມແລະປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຕິດຕາມປະເມີນຜົນການປະຕິບັດຕົວຈິງ. ຜູ້ທີ່ຂໍເຮັດໂຄງການຕ້ອງໄດ້ສົ່ງບົດລາຍງານການຕິດຕາມເປັນປະຈຳໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍອີງໃສ່ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະການຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

49. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມກຳນົດຫຼັກການ, ກົດລະບຽບແລະມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ພື້ນຟູແລະປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອເປັນການປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນານາພັນ, ແລະເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດໃນທິດຍືນຍົງ. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມລວມເອົາທຸກກິດຈະກຳທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນວ່າສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນສະອາດແລະປາດສະຈາກມົນລະພິດ, ຫຼືກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບຄົນ, ສັດ, ພືດແລະສຸຂະພາບຂອງລະບົບນິເວດ. ລັດຖະບານໄດ້ຊີ້ນຳແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ປູກຈິດສຳນຶກຂອງມວນຊົນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ກັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍແລະນິຕິກຳສິ່ງແວດລ້ອມຂອງສປປລາວ. ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ, ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນລາວທຸກຄົນ, ຄົນທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດຫຼືຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ພົວພັນກັບການຜະລິດ ຫຼືການບໍລິການໃດໜຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

50. ມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງປີ 2012) ໄດ້ຖືເອົາການລົບກວນເຊັ່ນສຽງດັງ, ແສງໄຟ, ກິ່ນເໝັກ, ການສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຮ້ອນທີ່ມີຄ່າເກີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ເປັນແຫຼ່ງມົນລະພິດສິ່ງແວດລ້ອມ.

51. ບົດບັນຍັດກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແມ່ນມີຢູ່ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມແລະດຳລັດແລະແນວທາງຂອງລັດຖະມົນຕີ, ໃນທາງລຸ່ມນີ້:

2.1.3 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ປີ 2007

52. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ປີ 2007 ມີຫຼັກການ, ລະບຽບການແລະມາດຕະຖານໃນການນໍາໃຊ້ດິນເຂດປ່າແລະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້. ກົດໝາຍນີ້ໄດ້ກໍານົດຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະບົດບາດຂອງອໍານາດການປົກຄອງໃນຫຼາຍຂັ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຄວບຄຸມແລະກວດກາປ່າໄມ້. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼັກໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແມ່ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ກັບກະຊວງກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ແລະຫ້ອງການຕ່າງໆຂອງກະຊວງໃນຂັ້ນແຂວງແລະຂັ້ນເມືອງແລະລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານນໍາອີກ.

2.1.4 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນປີ 2003

53. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນປີ 2003 ເປັນກົດໝາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ. ຂໍ້ແນະນໍາຂອງລັດຖະມົນຕີເລກທີ 564 ໄດ້ລວມເອົາມາດຕະຖານຕ່າງໆໃນການອອກໃບຕາດິນບຸກຄົນແລະລວມຫມູ່ຫຼືຊຸມຊົນ, ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກສະບັບທີ່ກ່ອນໃນການອອກໃບຕາດິນລວມຫມູ່ຫຼືດິນຊຸມຊົນ.

2.1.5 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກໍາ ປີ1999

54. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກໍາໄດ້ສ້າງຕັ້ງຫຼັກການ, ກົດລະບຽບແລະມາດຕະການກ່ຽວກັບການຜະລິດກະສິກໍາເຊິ່ງເປັນພື້ນຖານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ. ກົດໝາຍນີ້ລວມເອົາການຄຸ້ມຄອງແລະການຮັກສາມູນເຊື້ອການຜະລິດກະສິກໍາ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມແລະຂະຫຍາຍການຜະລິດກະສິກໍາເພື່ອໃຫ້ຄ້າປະກັນສະບຽງອານແລະການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບການສ້າງແລະການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກໍາແປຮູບສິນຄ້າກະສິກໍາ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຮັ່ງມີຂຶ້ນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ປະເທດຊາດ, ແລະປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍແລະໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ບຸກຄົນແລະອົງການຈັດຕັ້ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດກິດຈະກຳກ່ຽວກັບກະສິກໍາ ບໍ່ມີສິດໃນການຝັງກົບຫຼືຊຸດຈີກດິນກະສິກໍາບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຮູບການໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຮັດດິນກະສິກໍາປ່ຽນແປງຕ່າງຈາກສະພາບເດີມໂດຍປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດຈາກໜ່ວຍງານກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ກ່ອນ.

2.1.6 ກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງສປປລາວວ່າດ້ວຍນໍ້າໜ້າດິນ

55. ໃນເດືອນພະຈິກປີ 1994, ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາແລະຫັດຖະກໍາໃນຕອນນັ້ນໄດ້ອອກຂໍ້ກໍານົດເລກທີ 180ວ່າດ້ວຍການປ່ອຍຂອງເສຍຈາກອຸດສາຫະກໍາ. ມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ກໍານົດນີ້ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງມາດຕະຖານຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງອຸດສາຫະກໍາບາງຊະນິດເຊັ່ນ: ໂຮງງານນໍ້າຕານ, ໂຮງງານຜ້າແພແລະຕັດຍິບ, ໂຮງງານເຈ້ຍ, ໂຮງຂ້າສັດແລະມາດຕະຖານການປ່ອຍນໍ້າເສຍອື່ນໆ (ມາດຕະຖານທີ່ວ່າໄປຂອງນໍ້າເສຍ, ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງນໍ້າເສຍ, ໂຮງງານຜະລິດຖ່ານແບດເຕີລີ້).

56. ໃນເດືອນມັງກອນປີ 2001, ສູນສຸຂະພາບສິ່ງແວດລ້ອມແລະນໍ້າສະອາດພາຍໃນກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ອອກຂໍ້ແນະນໍາພື້ນຖານວ່າດ້ວຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບນໍ້າ. ຂໍ້ແນະນໍານີ້ປະກອບມີ:

- a/ກ. ວິທີການສິ່ງເສີມການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບນໍ້າດີ້ມ;
- b/ຂ. ບາດກ້າວໃນການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບນໍ້າ;
- c/ຄ. ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າຈາກທໍາມະຊາດ;
- d/ງ. ແຫຼ່ງນໍ້າທໍາມະຊາດແລະອົງປະກອບຂອງມັນ;
- e/ຈ. ຄຸນລັກສະນະພິເສດຂອງມັນ;
- f/ສ. ແຫຼ່ງນໍ້າເສຍຈາກອຸດສາຫະກໍາແລະກະສິກໍາ;
- g/ຊ. ວິທີການປັບປຸງຄຸນນະພາບນໍ້າ;

h/ຍ. ວິທີການເອົາຕົວຢ່າງນໍ້າອອກບໍ່; ແລະ

i/ດ. ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າດື່ມ.

57. ໃນເດືອນຕຸລາປີ 2003, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ອອກດໍາລັດເລກທີ 953ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າດື່ມ ແລະມາດຕະຖານໃນການກວດສອບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

2.1.7 ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະທາງວັດທະນະທໍາ

58. ນະໂຍບາຍຫຼັກໃນການຄຸ້ມຄອງມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະທາງວັດທະນະທໍາຂອງສປປລາວແມ່ນດໍາລັດປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງວັດທະນະທໍາ, ປະຫວັດສາດ, ແລະມໍລະດົກທາງທໍາມະຊາດໃນປີ 1997 ເຊິ່ງໄດ້ວາງ ໃຫ້ເຫັນບັນດາລະບຽບການແລະມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການອະນຸລັກ, ການປົກປ້ອງ, ແລະການນໍາໃຊ້ມໍລະດົກຂອງ ຊາດ. ດໍາລັດນີ້ຍັງໄດ້ລວມເອົາການສົ່ງເສີມໃຫ້ສັບສົນທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້ານໄດ້ແລະບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້ານໄດ້ແລະມີຄຸນຄ່າທາງ ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທໍາ, ຫຼືທໍາມະຊາດໃຫ້ໄດ້ຮັບສະຖານະພາບມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ.

59. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍລະດົກແຫ່ງຊາດປີ 2005 ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ແລະມາດຕະການກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບູລະນະ ແລະປະຕິສັງຂອນມໍລະດົກແຫ່ງຊາດກໍຄືກຳນົດສິດ, ໜ້າທີ່ແລະພັນທະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ລັດ, ສັງຄົມແລະບຸກຄົນເພື່ອຮັກສາໄວ້ເຊິ່ງຄຸນຄ່າຂອງມໍລະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ, ປະຫວັດສາດແລະທໍາມະ ຊາດ.

60. ລັດຖະບານລາວຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຂຶ້ນທະບຽນສະຖານທີ່ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ, ປະຫວັດສາດແລະທໍາມະ ຊາດທີ່ມີບຸກຄົນຫຼືອົງການຈັດຕັ້ງເປັນເຈົ້າຂອງ. ລັດຖະບານລາວໄດ້ເຮັດການສໍາຫຼວດແລະເກັບທ້ອນເອົາວັດຖຸຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ ປະເມີນ, ຈັດປະເພດ, ແລະຂຶ້ນທະບຽນເຊິ່ງລະບຽບການໃນການຂຶ້ນທະບຽນມີຄືດັ່ງນີ້:

- 61. ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນກັບພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວແລະວັດທະນະທໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- 62. ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນກັບກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວແລະວັດທະນະທໍາ; ແລະ
- 63. ມໍລະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບໂລກໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານສປປ ລາວ.

2.2 ຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

64. ສປປລາວໄດ້ສ້າງຕັ້ງກອບວຽກສໍາລັບການພິຈາລະນາບໍ່ພຽງແຕ່ໂຄງການທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ ເທົ່ານັ້ນແຕ່ລວມທັງການປະເມີນຜົນກະທົບແບບສະສົມນໍາອີກ. ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມມີ:

- a/ກ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012;
- b/ຂ. ຂໍ້ແນະນຳວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012;
- c/ຄ. ຄໍາສັ່ງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງໂຄງການລົງທຶນປີ 2013;
- d/ງ. ຄໍາສັ່ງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການລົງທຶນປີ 2013;
- e/ຈ. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງແລະປະກາດລາຍຊື່ໂຄງການລົງທຶນທີ່ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການສຶກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນແລະການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມປີ 2013;

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

f/ສ. ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີເລກທີ 84 ວ່າດ້ວຍການຈ່າຍທົດແທນຄືນແລະການຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການພັດທະນາໃນປີ 2016;

g/ຊ. ຂໍ້ແນະນຳໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມໃນຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2013.

65. ກອງປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມພາຍໃນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳລວມໃນກະຊວງປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນເປັນພັນທະໜ້າທີ່ອັນໜຶ່ງ.

66. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນສປປລາວ. ລະບຽບການອັນທຳອິດໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນອອກ ໃນປີ 2000 ແລະມີການປັບປຸງເປັນດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນປີ 2010. ດຳລັດນີ້ໄດ້ມີການກຳນົດປະເດັນຕ່າງໆແລະຜົນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບໃນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ (ໄລຍະກ່ອນການກໍ່ສ້າງ, ໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ໄລຍະການດຳເນີນງານ, ແລະໄລຍະປິດໂຄງການ), ແລະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະເພດໂຄງການລົງທຶນ 2 ປະເພດທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມດັ່ງນີ້:

a/ກ. ປະເພດທີ 1: ໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດນ້ອຍຫຼືສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມພຽງໜ້ອຍດຽວແມ່ນໃຫ້ເຮັດການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.

b/ຂ. ປະເພດທີ 2: ໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ແລະມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼືຈະສ້າງຜົນກະທົບອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

67. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງແລະປະກາດລາຍຊື່ໂຄງການລົງທຶນທີ່ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນແລະການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໄດ້ມີລາຍຊື່ໂຄງການທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດທີ 1 ແລະປະເພດທີ 2. ໂດຍອີງຕາມດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການທົດແທນຄືນແລະການຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການພັດທະນາ, ທຸກໂຄງການທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການຍ້າຍຖິ່ນຖານຫຼືການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍຄືນ, ແລະໂຄງການໄຟຟ້ານໍ້າຕົກທີ່ມີຂະໜາດຫຼາຍກວ່າ 15 ເມກາວັດຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ.

68. ໃນເດືອນທັນວາປີ 2013 ໄດ້ມີການຜ່ານດຳລັດຂອງລັດຖະມົນຕີ 2 ສະບັບເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 21 ແລະ 22 ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 29 ປີ 2012 ເຊິ່ງທັງສອງດຳລັດນີ້ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ, ແລະຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບຂະບວນການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບໂຄງການລົງທຶນແລະກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນແລະຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ດຳລັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວພັນກັບດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2010.

69. ຂໍ້ແນະນຳໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມປີ 2012 ໄດ້ລວມເອົາບົດບັນຍັດທີ່ລະອຽດສຳລັບການກະກຽມບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມເປັນຜູ້ສ້າງຂໍ້ແນະນຳສະບັບນີ້ໂດຍອີງໃສ່ການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາກະຊວງ, ພະແນກແຂວງ, ຜູ້ສ້າງໂຄງການ, ທີ່ປຶກສາແລະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງວິຊາການ.

70. ໄດ້ມີຄຳນິຍາມຫຼາຍອັນທີ່ລວມເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນເຊັ່ນວ່າ:

a/ກ. ການເອົາເຂົ້າມາຮ່ວມ - ເຊິ່ງແມ່ນຂະບວນການປຶກສາຫາລືແລະເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການລົງທຶນແລະເກັບກຳຄຳຄິດເຫັນຈາກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ, ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດນຳໂຄງການ, ຫຼືຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນໂຄງການ. ຄຳຄິດເຫັນຈະໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການກະກຽມແລະດຳເນີນການສຶກສາສິ່ງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫຼື ແຜນການຄຸ້ມຄອງແລະຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ. ການເອົາເຂົ້າມາຮ່ວມແມ່ນສາມາດເປັນແບບກອງປະຊຸມກັບບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນທຸກໆຂັ້ນ, ຫຼືກັບຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນໃນທຸກຊ່ວງໄລຍະຂອງໂຄງການ.

b/ຂ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ - ແມ່ນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຫຼືອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການລົງທຶນບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍການເສຍເນື້ອທີ່ດິນແບບຖືກກົດໝາຍ, ການປ່ຽນແປງປະເພດຂອງດິນ, ແລະຜົນກະທົບຕໍ່ກັບລະບົບນິເວດແລະສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດຖິ່ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ

c/ຄ. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ - ຄົນ, ກຸ່ມຄົນຫຼືຊຸມຊົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທີມງານຫຼັກຂອງການດຳເນີນງານໂຄງການເຊິ່ງອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືມີຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອາດລວມມີບຸກຄົນ, ທຸລະກິດ, ຊຸມຊົນຫຼືລິດຖະບານໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

71. ໂຄງການບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນແລະ/ຫຼືການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

2.3 ຂໍ້ຕົກລົງຫຼາຍຝ່າຍແລະສົນທິສັນຍາດ້ວຍຊີວະນານາພັນ

72. ລັດຖະບານລາວໄດ້ລົງນາມເປັນພາຄີໃນ 105 ຂໍ້ຕົກລົງແລະສົນທິສັນຍາໃນລະດັບສາກົນແລະພາກພື້ນທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ. ຕົວຢ່າງລວມມີ:

- a/ກ. ສົນທິສັນຍາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍການຕໍ່ຕ້ານການປ່ຽນສະພາບເປັນທະເລຊາຍ;
- b/ຂ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ;
- c/ຄ. ອະນຸສັນຍາກ່ຽວໂຕວ່າດ້ວຍ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ;
- d/ງ. ສົນທິສັນຍາບາໂຊວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍແລະ ວິທີການກຳຈັດ;
- e/ຈ. ສານເຄມີແລະຢາປາບສັດຕູພືດໃນການຄ້າສາກົນ;
- f/ສ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງມໍລະດົກໂລກທາງວັດທະນະທຳແລະທຳມະຊາດ;
- g/ຊ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນານາພັນ;
- h/ຍ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ;
- i/ດ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິທາງການເມືອງຂອງແມ່ຍິງ;
- j/ຕ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງແລະການສົ່ງເສີມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການສະແດງອອກທາງວັດທະນະທຳ;
- k/ຖ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ;
- l/ທ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຄົນພິການ;
- m/ນ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳທີ່ຈັບຕ້ອງບໍ່ໄດ້;
- n/ບ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າສາກົນໃນຊະນິດສັດປ່າແລະພືດປ່າທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ;

- o/ປ. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍດິນບໍລິເວນນ້ຳ;
- p/ຜ. ສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິທາງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມແລະວັດທະນະທຳ;
- q/ຝ. ສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກທາງເຊື້ອຊາດ;
- r/ຟ. ສົນທິສັນຍາມອນຫຼີໂອວ່າດ້ວຍສານທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນ;
- s/ພ. ສົນທິສັນຍາລອດເຕດຳວ່າດ້ວຍຂັ້ນຕອນວິທີການໃຫ້ຄວາມຍິນຍອມທີ່ເປັນອິດສະຫຼະກ່ອນການຕັດສິນໃຈບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍກ່ຽວກັບສານເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;
- t/ມ. ສົນທິສັດຍາສະຕອກໂຮມວ່າດ້ວຍສານຜິດທີ່ຕົກຄ້າງຍາວນານ; ແລະ
- u/ຍ. ສົນທິສັນຍາວຽນນາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຊັ້ນໂອໂຊນ.

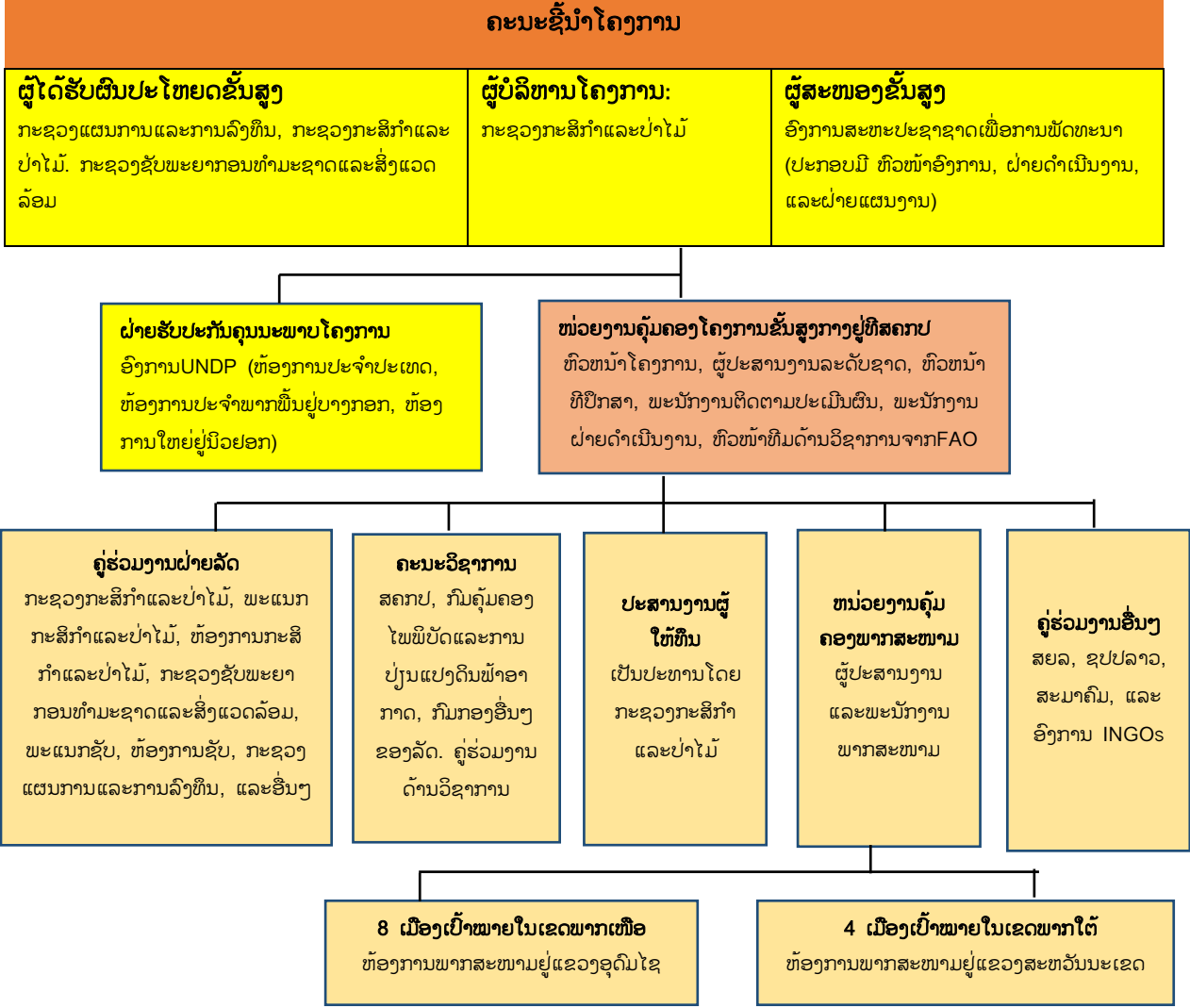
3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການດຳເນີນງານ

3.1 ໂຄງຮ່າງໃນການຄຸ້ມຄອງແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບທົ່ວໄປ

73. ໂຄງຮ່າງຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂັ້ນສູງແມ່ນສະແດງຢູ່ໃນຮູບທີ 3 ພ້ອມທັງບົດບາດຫຼັກ. ຮູບທາງລຸ່ມນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງໂຄງການສະແດງໃຫ້ເຫັນສາຍພົວພັນລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຫຼັກທີ່ຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນໂຄງການແລະບັນດາໜ່ວຍງານຕ່າງໆທີ່ຈະໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນໂຄງການ, ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການໂຄງການຂອງອົງການ UNDP ຄືດັ່ງນີ້:

- a/ກ. ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ (Executive) (ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້): ເປັນຕົວແທນເຈົ້າຂອງໂຄງການໃນການເປັນປະທານຂອງກຸ່ມ;
- b/ຂ. ຜູ້ສະໜອງຂັ້ນສູງ (Senior Supplier) (ອົງການUNDP): ບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນດ້ານຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການສະໜອງທຶນຮອນໃຫ້ກັບໂຄງການທີ່ມີການຮ່ວມທຶນ ແລະ/ຫຼືເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ກັບໂຄງການ. ໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງຜູ້ສະໜອງຂັ້ນສູງພາຍໃນຄະນະນີ້ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກຂອງໂຄງການ; ແລະ
- c/ຄ. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂັ້ນສູງ (Senior Beneficiary) (ກະຊວງແຜນການ/ ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ / ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ): ບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນດ້ານຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍຈາກໂຄງການ. ໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂັ້ນສູງໃນຄະນະນີ້ແມ່ນໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການແມ່ນສາມາດບັນລຸໄດ້ແທ້ຈາກມຸມມອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນຳໂຄງການ.

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງໂຄງການ

ຮູບທີ 3 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໂຄງການ

3.1.1 ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການແລະຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂັ້ນສູງ

74. ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການ(Project Steering Committee)ຈະໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລະປະກອບມີພະນັກງານອາວຸໂສໂດຍຜ່ານການແຕ່ງຕັ້ງມາຈາກກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແຫ່ງຊາດແລະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຊັ່ນ: ກົມຮ່ວມມືສາກົນຂອງກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນແລະຫ້ອງການປະຈຳປະເທດຂອງອົງການ UNDP.

3.1.2 ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ

75. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ (Project Management Unit) ຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ເຊິ່ງຈະມີບົດບາດຫຼັກດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໂຄງການໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດ (National Project Coordinator).

76. ຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດຈະຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄງການແບບມີຕໍ່ມີໃນນາມຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ພາຍໃຕ້ກອບວຽກທີ່ວາງໄວ້ໂດຍຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການ. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດຈະສິ້ນສຸດລົງ ຫຼັງຈາກທີ່ມີການສຳເລັດແລະສິ່ງບົດລາຍງານການປະເມີນທ້າຍໂຄງການແລະເອກະສານອື່ນໆທີ່ທາງກອງທຶນສີຂຽວແລະອົງການ UNDP ຕ້ອງການ. ຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດຈະຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໄປແຕ່ລະມື້ແລະເຮັດການຕັດສິນໃຈຕ່າງໆສຳລັບໂຄງການເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າໂຄງການໄດ້ສ້າງຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານໂຄງການແລະໄດ້ຕາມມາດຕະຖານດ້ານຄຸນນະພາບພາຍໃນໄລຍະເວລາແລະງົບປະມານທີ່ກຳນົດໄວ້.

3.1.3 ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການ

77. ໜ້າທີ່ຂອງອົງການ UNDP ໃນການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄະນະຂອງໂຄງການໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຕິດຕາມໂຄງການແບບອິດສະລະບົດບາດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຮັບປະກັນໄດ້ການບັນລຸວຽກງານທີ່ສຳຄັນຂອງໂຄງການຈະມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ. ການຮັບປະກັນໂຄງການຕ້ອງເປັນວຽກອິດສະລະຈາກຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດສະນັ້ນຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການຈະບໍ່ສາມາດມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບປະກັນໂຄງການໃຫ້ກັບຜູ້ປະສານງານລະດັບຊາດໄດ້, ແລະອົງການ UNDP ເອງໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ສະໜອງຂັ້ນສູງຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານນີ້ໃຫ້ກັບໂຄງການເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າໂຄງການໄດ້ເຮັດຕາມຂໍ້ແນະນຳແລະປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍແລະຂັ້ນຕອນຂອງກອງທຶນສີຂຽວແລະຂອງອົງການ UNDP.

78. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວພະນັກງານແຜນງານແລະ/ຫຼືພະນັກງານຕິດຕາມປະເມີນຜົນຂອງອົງການ UNDP ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໂຄງການໃນນາມຂອງອົງການ UNDP.

3.2 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການບໍລິຫານໂຄງການ

3.2.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

79. ໂຄງການນີ້ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໂດຍຜ່ານກົມແລະຫ້ອງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະຍັງຈະໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ(NGOs) ແລະຊຸມຊົນນຳອີກ.

3.2.2 ການບໍລິຫານຂອງກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

80. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແຫ່ງຊາດ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໃນນາມໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທັງສອງກະຊວງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບວຽກESMFນີ້ໂດຍຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການ.

81. ກອບວຽກESMFຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນການປະມູນຕ່າງໆ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທົບທວນຄືນຫຼືປັບປຸງເອກະສານນີ້ໃນໄລຍະໂຄງການ, ແລະຈະເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານທີ່ຖືກມອບໝາຍເປັນຄົນຮັບປະກັນວ່າເອກະສານນີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກປັບປຸງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

82. ອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊອກຫາຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການຕໍ່ກັບບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໃຫ້ກັບອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການ (Delivery Organisation) ຕົວຢ່າງ: ຜູ້ຮັບເໝົາແລະ/ຫຼືອົງການNGOs ແລະສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບການຕິດຕາມແລະລາຍງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຈະໄດ້ມີການປະເມີນການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການ (ຕົວຢ່າງ: ຜູ້ຮັບເໝົາ) ເຊິ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງໂຄງການເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມກອບວຽກນີ້. ໃນຊ່ວງໄລຍະການດຳເນີນງານໂຄງການອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບກອບວຽກESMF ນີ້, ລວມທັງພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ໂຄງການກໍຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປ້ອງກັນຫຼືຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

83. ພະນັກງານພາກສະໜາ(Field Officer) ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກວດສອບແຕ່ລະມື້ ທາງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການຫຼືບ່ອນທີ່ມີການກໍ່ສ້າງ. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາຄືນໂດຍການເຮັດການກວດສອບປະຈຳເດືອນ.

84. ອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການເຊັ່ນຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງໄດ້ມີການຮັກສາບັນທຶກດ້ານການບໍລິຫານແລະບັນທຶກດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທຸກອັນໄວ້ເຊິ່ງອາດຈະລວມທັງບົດບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນແລະມາດຕະການໃນການແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດຂອງການຮ້ອງຮຽນນັ້ນ.

85. ອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດຕາມກອບວຽກESMF ນີ້.

3.2.3 ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນ/ຄຳແນະນຳສະເພາະດ້ານກ່ຽວກັບວຽກແລະສະໜາມວຽກ

86. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະກອບມີວິທີການເຊິ່ງໄດ້ອະທິບາຍວ່າຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມໃດໜຶ່ງນັ້ນຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ຄືແນວໃດ, ແລະລວມເອົາລາຍລະອຽດທີ່ຈຳເປັນທີ່ເຈາະຈົງໃສ່ກິດຈະກຳຫຼືສະຖານທີ່ວຽກທີ່ມີການກໍ່ສ້າງທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ. ຈະໄດ້ມີການອອກແຜນວຽກ ແລະຂໍ້ແນະນຳສະເພາະແລະຄວນປະຕິບັດຕາມວຽກທີ່ເຄີຍປະສົບຜົນສຳເລັດທີ່ຜ່ານມາໃນໂຄງການທີ່ຄ້າຍກັນຂອງອົງການ UNDP, ລັດຖະບານລາວ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້.

3.2.4 ການລາຍງານເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

87. ຖ້າມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນລວມທັງການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກອບວຽກESMFນີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກລາຍລະອຽດຕ່າງໆໂດຍນຳໃຊ້ແບບຟອມບັນທຶກເຫດການ. ສຳລັບເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຫຼືອາດມີທ່າແຮງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຫຼືເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນພະນັກງານພາກສະໜາຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະສານງານໂຄງການລະດັບຊາດຮັບຮູ້ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ. ອົງການປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການຫຼືຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງໄດ້ຢຸດຕິວຽກງານຊົ່ວຄາວຈົນກ່ວາຈະມີການແກ້ໄຂໃຫ້ສຳເລັດ ອີງຕາມການອະນຸມັດຈາກກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້.

3.2.5 ລາຍການກວດສອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳວັນແລະປະຈຳອາທິດ

88. ພະນັກງານປະຈຳສະໜາ (camp officer) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນລາຍການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳວັນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ເຮັດວຽກແລະ ມີການເກັບຮັກສາໄວ້. ລາຍການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳອາທິດກໍຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະຈະລວມມີບັນຫາຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພົບພໍ້ໃນລາຍການສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳວັນ. ລາຍການທີ່ເຮັດແລ້ວນັ້ນຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ກະຊວງຊັບ

ພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາແລະຕິດຕາມນຳຖ້າຫາກວ່າມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ.

3.2.6 ການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ

89. ຕ້ອງມີການບັນທຶກທຸກເຫດການທີ່ເປັນການລະເມີດຫຼືບໍ່ປະຕິບັດຕາມກອບວຽກESMFນີ້ໃນລາຍການກວດສອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳອາທິດ. ໂດຍອີງຕາມຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງບັນຫາທີ່ພົບພໍ້ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມອາດຈະສະເໜີວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນບົດລາຍງານການກວດສອບປະຈຳອາທິດໄດ້ເລີຍຖ້າບັນຫາມັນບໍ່ຮຸນແຮງ, ເຊິ່ງຈະໄດ້ມີການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນມາດຕະການການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງທຸກອັນໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ບັນທຶກມາ. ຕ້ອງໄດ້ມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ທຸກເຫດການທີ່ເປັນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມກອບວຽກESMFນີ້ແລະມາດຕະການໃນການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

3.2.7 ການທົບທວນແລະການກວດສອບ

90. ທຸກໆສອງເດືອນພະນັກງານຂອງອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນຄືນກອບວຽກESMF ແລະຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງມັນເພື່ອເປັນການປັບປຸງເອກະສານໃຫ້ສະທ້ອນເຫັນເຖິງຄວາມຮູ້ທີ່ຂຶ້ນໃໝ່ທີ່ໄດ້ໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການດຳເນີນໂຄງການຫຼືຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆເພື່ອເບິ່ງວ່າຄ່ານິຍົມຂອງຊຸມຊົນມີການປ່ຽນແປງຄືແນວໃດ.

91. ຈະຕ້ອງມີການທົບທວນແລະມີການດັດແກ້ກອບວຽກESMFນີ້ຖ້າຫາກວ່າ:

- a/ກ. ມີການປ່ຽນແປງຕໍ່ກັບສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືວິທີການປະຕິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໂດຍທົ່ວໄປ; ຫຼື
- b/ຂ. ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມອັນໃໝ່ຫຼືທີ່ໄດ້ເຄີຍກຳນົດມາກ່ອນແລ້ວ; ຫຼື
- c/ຄ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການຕິດຕາມແລະເຝົ້າລະວັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຕ້ອງໄດ້ມີການດັດແກ້ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມໃນປະຈຸບັນເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ; ຫຼື
- d/ງ. ມີການປ່ຽນແປງດ້ານນິຕິກຳສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ; ຫຼື
- e/ຈ. ມີການຂໍຮ້ອງຈາກອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຫຼື
- f/ສ. ການປ່ຽນແປງຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ເຮັດຮ່ວມກັບພະນັກງານຂອງອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້. ເມື່ອມີການປັບປຸງແລ້ວພະນັກງານໃນພາກສະໜາມທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການປັບປຸງນີ້ໂດຍຜ່ານການປະຊຸມຫຼື ເຮັດໜັງສືແຈ້ງການ.

3.3 ການຝຶກອົບຮົມ

92. ອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງລະບົບເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຮັບເໝົາແລະຜູ້ເຮັດວຽກອື່ນໆຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມລວມທັງກອບວຽກESMFນີ້ສຳລັບການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ.

93. ພະນັກງານໂຄງການທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະຖົມນິເທດເຊິ່ງລວມເອົາທັງວຽກງານດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ສິ່ງແວດລ້ອມແລະວັດທະນະທຳ.

94. ພະນັກງານຜູ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນກິດຈະກຳທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຫຼືຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮຸນແຮງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມສະເພາະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວພັນກັບໜ້າວຽກນັ້ນ (ຕົວຢ່າງ: ການຈັດການກັບວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ).

4 ວຽກງານການສື່ສານ

4.1 ການປຶກສາຫາລືແລະການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

95. ກອບວຽກESMFນີ້ໄດ້ລວມເອົາການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນເຊັ່ນ: ບັນດາກົມຕ່າງໆ, ກຸ່ມທຸລະກິດ, ອົງການ NGOs, ແລະສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນແລະໂຄງການກໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ.ນອກນັ້ນກໍຍັງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືໃນພາກສະໜາມຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຊ່ວງໄລຍະການອອກແບບໂຄງການ (ລວມທັງຊ່ວງໄລຍະໂຄງການໂຕກ່ອນ) ແລະກໍຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ເຮັດການສົນທະນາກັບບັນດາຊຸມຊົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ. ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນແລ້ວໂຄງການນີ້ຄາດວ່າຈະຖືກຍອມຮັບຢ່າງເຕັມທີ່ໂດຍຊຸມຊົນ.

96. ອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຈະໄດ້ພັດທະນາແລະເຜີຍແຜ່ການປັບປຸງຕ່າງໆຂອງໂຄງການເປັນປະຈຳເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ແທດເໝາະກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງໂຄງການເຊິ່ງອາດຈະເຮັດຜ່ານສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ສິ່ງພິມ, ວິທະຍຸ, ສື່ທາງສັງຄົມອອນລາຍ ຫຼືບົດລາຍງານທາງການ. ຕ້ອງໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ເລກໂທລະສັບໃນຊ່ວງໄລຍະໂຄງການເພື່ອເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນຖ້າມີຄົນຢາກຖາມຄຳຖາມ, ແຈ້ງຄວາມກັງວົນຫຼືຮ້ອງຮຽນ, ແລະຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກທຸກຄຳຖາມ, ຄວາມກັງວົນແລະການຮ້ອງຮຽນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຈັດການສານຍງານໄດ້ຮັບຮູ້ນຳ. ທຸກໆເອກະສານຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ເປັນພາສາອັງກິດແລະສະພາສາລາວ.

97. ໃນບ່ອນທີ່ໄດ້ມີການຍົກບັນຫາຂອງຊຸມຊົນຂຶ້ນມານັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

a/ກ. ເວລາ, ວັນທີແລະເນື້ອໃນຂອງຄຳຖາມ, ຄວາມກັງວົນຫຼືການຮ້ອງຮຽນ;

b/ຂ. ປະເພດຂອງການສື່ສານ (ຕົວຢ່າງ: ໂທລະສັບ, ໜັງສື, ຫຼືຕິດຕໍ່ສ່ວນບຸກຄົນ);

c/ຄ. ຊື່, ທີ່ຢູ່ແລະເບີໂທຕິດຕໍ່;

d/ງ. ມີການຕອບຫຼືການກວດສອບອັນໃດແດ່ຫຼັງຈາກທີ່ມີການຍົກບັນຫາຂຶ້ນມາ (ຄຳຖາມ, ຂໍ້ກັງວົນຫຼືການຮ້ອງຮຽນຕໍ່ວ່າ); ແລະ

e/ຈ. ມີການດຳເນີນການແລະຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດການດຳເນີນການນັ້ນ.

98. ຄຳຖາມ, ຂໍ້ກັງວົນຫຼືການຮ້ອງຮຽນບາງອັນອາດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາຍາວນານໃນການແກ້ເຊິ່ງຈະມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນມາໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ. ຈະໄດ້ມີການກວດສອບທຸກໆຄຳຖາມ, ຄວາມກັງວົນຫຼືການຮ້ອງຮຽນແລະໃຫ້ຄຳຕອບຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນມາໃຫ້ທັນເວລາ. ກອບວຽກESMFນີ້ໄດ້ລວມເອົາກິນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຢູ່ນຳເພື່ອແກ້ໄຂບາງບັນຫາທີ່ອາດຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໄດ້ຢ່າງໄວວາ.

99. ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຫຼືຜູ້ຮັບເໝົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທົບທວນຄືນຄຳຖາມ, ຄວາມກັງວົນຫຼືການຮ້ອງຮຽນທຸກອັນແລະຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂແຕ່ລະອັນ.

4.2 ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນ ແລະກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ

100. ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃດກໍຕາມຈະມີຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມຈາກກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ. ບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນແມ່ນກ່ຽວພັນກັບບັນຫາທາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ມາດຕານທີ່ເໝາະສົມໃນການເຂົ້າຮ່ວມແລະສິດທິຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບ, ການຢຸດຊະງັກຂອງການບໍລິການ, ການສູນເສຍການທຳມາຫາກິນແບບຊົ່ວຄາວຫຼືຖາວອນແລະບັນຫາທາງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມອື່ນໆ. ບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມອາດມີເຊັ່ນ: ຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງເນື່ອງຈາກການສັ່ນສະເທືອນແລະການຂົນສົ່ງວັດສະດຸສຳລັບການກໍ່ສ້າງ, ສຽງດັງລົບກວນ, ການສັ່ນຈອນທີ່ຕິດຄັດ, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເທິງດິນແລະ ໃຕ້ດິນທີ່ຫຼຸດລົງບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ານຄຸນນະພາບຫຼືປະລິມານໃນຊ່ວງໄລຍະການພື້ນຜູດິນໃກ້ນໍ້າ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບສວນຄົວແລະດິນກະສິກຳ, ແລະອື່ນໆ.

101. ຖ້າຫາກມີສະຖານະການດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນແລ້ວຕ້ອງໄດ້ມີກົນໄກໃດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນສາມາດໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວຮ່ວມກັບພະນັກງານຂອງໂຄງການໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ບໍ່ລ່າອຽງ, ໂປ່ງໃສ, ຫັນເວລາແລະມີການໃຊ້ງົບປະມານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງນີ້ຈິ່ງໄດ້ມີການລວມເອົາກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ (Grievance Redress Mechanism) ເຂົ້າຢູ່ໃນກອບວຽກESMFສຳລັບໂຄງການນີ້.

102. ໂຄງການນີ້ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີການຮ້ອງຮຽນຫຼືຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການສາມາດແຈ້ງຄວາມກັງວົນຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຕົນຜ່ານຂະບວນການທີ່ເໝາະສົມໄດ້. ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນແລະ ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນກອບວຽກESMFນີ້ຈະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຢ່າງທ່ວງທັນ, ເຂົ້າເຖິງໄດ້, ຍຸດຕິທຳແລະມີປະສິດທິຜົນໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂະບວນການທາງກົດໝາຍໄດ້ດີ.

103. ເຖິງແມ່ນວ່າບັນຫາການຮ້ອງຮຽນຕໍ່ວ່າຫຼາຍອັນຈະສາມາດຖືກແກ້ໄຂໄດ້ທັນທີກໍຕາມການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນແລະກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນກອບວຽກນີ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງການແກ້ບັນຫາທີ່ຍອມຮັບໄດ້ທຸກຝ່າຍ. ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນແລະກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນກອບວຽກນີ້ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອ:

- a/ກ. ໃຫ້ກາຍເປັນຂະບວນການທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອເປັນການສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງນຳກັນແລະຮັບຮອງວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນຢ່າງໂປ່ງໃສແລະຍຸດຕິທຳ.
- b/ຂ. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງສາມາດເຂົ້າເຖິງຂະບວນການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນ(Complaints Register) ແລະກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງພຽງພໍສຳລັບຜູ້ທີ່ປະສົບສິ່ງກົດຂວາງໃນການຍົກບັນຫາຂຶ້ນມາໃນອະດີດ;
- c/ຄ. ໃຫ້ຄວາມຊັດເຈນກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງປະເພດຂອງຜົນໄດ້ຮັບຕໍ່ກັບບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນ;
- d/ງ. ຮັບປະກັນການຈັດການແກ້ໄຂທີ່ເປັນທຳຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສຫຼືມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ໂດຍມີຮູບການແບບທາງການແລະຕໍ່ເນື່ອງເຊິ່ງຈະຕ້ອງມີຄວາມເປັນທຳມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ແລະ ມີຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນມາ;
- e/ຈ. ໃຫ້ວິທີການທີ່ໂປ່ງໃສໂດຍການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນມານັ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ບັນຫາ, ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນຊ່ວງການປະເມີນຂໍ້ສົງໄສແລະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົນໄກທີ່ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ;
- f/ສ. ສ້າງໃຫ້ມີການຮຽນຮູ້ແລະການບັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ. ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັ້ນອາດຈະຫຼຸດຜ່ອນການຮ້ອງຮຽນແລະບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈລົງໄດ້.

104. ມາດຖານທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈລວມມີ:

a/ກ. ຜົນກະທົບດ້ານລົບທາງເສດຖະກິດ, ສິ່ງຄົມຫຼືສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເຫັນວ່າເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບບຸກຄົນແລະ/ຫຼືກຸ່ມຄົນ, ຫຼືຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບທ່າແຮງທີ່ຈະສໍາໃຫ້ມີຜົນກະທົບໃດໜຶ່ງ;

b/ຂ. ຕ້ອງໄດ້ລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງປະເພດຂອງຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼືອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້, ແລະຄໍາອະທິບາຍວ່າໂຄງການໄດ້ເປັນສາເຫດຫຼືອາດຈະສ້າງໃຫ້ຜົນກະທົບນີ້ເກີດຂຶ້ນແນວໃດ; ແລະ

c/ຄ. ບຸກຄົນແລະ/ຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ແຈ້ງຄວາມບໍ່ພໍໃຈເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ; ບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ ສະແດງເອກະສານເປັນຕົວແທນສິດຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ກໍາລັງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

105. ຊຸມຊົນແລະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆສາມາດຍົກບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຫຼືຄວາມເປັນກັງວົນ ໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ. ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນຄວນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບົດບັນຍັດຕ່າງໆຂອງກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້ລວມທັງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະວິທີການໃນການຮ້ອງຮຽນ.

4.2.1 ການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນ

106. ຈະໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງລະບົບການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນໃຫ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການເພື່ອເກັບກຳປະເດັນຄວາມກັງວົນທີ່ຊຸມຊົນໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາໃນຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງ, ແລະຕ້ອງໄດ້ມີການແຈ້ງໃຫ້ກັບອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໃຫ້ຮັບຮູ້ພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຮຽນນັ້ນເພາະຈະໄດ້ນຳເອົາບັນຫາມາກວດສອບ. ຖ້າພົບເຫັນການປະຕິບັດກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເກີດຂຶ້ນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ເພື່ອຂໍຄຳຄິດເຫັນຫຼືທິດຊີ້ນຳ.

107. ໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນທຶນງານໂຄງການຕ້ອງພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃຫ້ໄວເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ບັນຫານັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ແຕ່ຖ້າບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ແລ້ວກໍຕ້ອງໄດ້ເອົາຂຶ້ນສູ່ຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

108. ບົດສະລຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບລາຍການຂອງການຮ້ອງຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບລວມທັງເນື້ອໃນລາຍລະອຽດຂອງມັນ ຕ້ອງໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນບົດລາຍງານປະຈຳ 6 ເດືອນ.

4.2.2 ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ

109. ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໄດ້ຖືກອອກແບບມາໃຫ້ເປັນກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ອີງໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມໂດຍສະໝັກໃຈແລະມີຄວາມຈິງໃຈນຳກັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ມາແທນທີ່ຂະບວນການທາງກົດໝາຍ ເພາະກົນໄກນີ້ຈະພາຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ທຸກຝ່າຍສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ເມື່ອເວລາມີການແຈ້ງຂໍສິ່ງໃສ່ຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈມາທຸກພາກສ່ວນຕ້ອງໄດ້ລົງມືແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະບໍ່ຄວນພະຍາຍາມທີ່ຈະດຶງຖ່ວງຫຼືກົດຂວາງບໍ່ໃຫ້ມີການແກ້ໄຂທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ທຸກຝ່າຍ.

110. ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ໄປໄດ້ດີແລະການແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ທັນຕາມເວລາແລະມີປະສິດທິຜົນນັ້ນໄດ້ມີການສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ຂຶ້ນມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພະນັກງານໂຄງການສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

111. ທຸກການຮ້ອງຮຽນກ່ຽວກັບບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມສາມາດສົ່ງມາໄດ້ໂດຍການບອກພະນັກງານພາກສະໜາມທາງໂທລະສັບຫຼືທາງກ່ອງຮັບຄຳຄິດເຫັນຫຼືຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ກັບອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຫຼືຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ. ສ່ວນສຳຄັນຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ແມ່ນວ່າຜູ້ດຳເນີນໂຄງການແລະຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະຮັກສາການຮ້ອງຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບໃນຫ້ອງການພາກສະໜາມແຕ່ລະບ່ອນ, ພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບແລະປະຕິບັດຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນນັ້ນຢ່າງສຸພາບ. ຜູ້ດຳເນີນໂຄງການແລະຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາມພະຍາມາທຸກອັນທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຖ້າຫາກມີບັນຫາທີ່ຊັບຊ້ອນແລະເກີນຄວາມສາມາດຂອງກົນໄກນີ້ແລ້ວບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະຖືກສົ່ງມາໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈເຊິ່ງຈະເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໃນກັນແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວຜ່ານຂະບວນການທີ່ເໝາະສົມ.

112. ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງການເງິນໃນຂັ້ນຕອນຂອງການຮ້ອງຮຽນ. ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈະຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນໃນການເລືອກເອົາຜູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິທີ່ພຽງພໍເພື່ອມາຊ່ວຍເຫຼືອກະກຽມການຮ້ອງຮຽນຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ການຮ້ອງຮຽນຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈນັ້ນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນກົນໄກນີ້ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນີ້.

113. ຕ້ອງໄດ້ມີການສະແດງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະວິທີການແຈ້ງຕ່າງໆໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການໄດ້ຮັບຮູ້.

114. ຈະໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປົກປ້ອງ(Safeguards officer)ໃນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການເພື່ອເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຫຼັກຕໍ່ກັບກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້. ລາຍລະອຽດໜ້າວຽກສຳລັບຕຳແໜ່ງນີ້ (ຈະມີການດັດແປງຕາມເວລາ) ລວມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼັກຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- a/ກ. ປະສານງານກັບຄະນະແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈກ່ອນການເລີ່ມການກໍ່ສ້າງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ;
- b/ຂ. ເປັນຜູ້ປະສານງານໃນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນໃນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
- c/ຄ. ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ໃຫ້ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກຄົນໂດຍການເຮັດວຽກປູກຈິດສຳນຶກ;
- d/ງ. ຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໂດຍການປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- e/ຈ. ຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ;
- f/ສ. ຕິດຕາມກິດຈະກຳຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຕໍ່ກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ; ແລະ
- g/ຊ. ກະກຽມບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳເດືອນ/ໄຕມາດ.

115. ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແບບ 2 ລະດັບ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃນໂຄງການນີ້. ລະດັບທີ່ໜຶ່ງຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແມ່ນເຮັດຢູ່ໃນໜ່ວຍງານໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1997 ພາຍໃຕ້ຄຳສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ (ຄຳສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການໜ່ວຍງານໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານ) ແລະ ຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸດຕິທຳ. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຊາບວ່າພວກເຂົາສາມາດຮ້ອງຮຽນຄວາມບໍ່ພໍໃຈ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ໄດ້ຢູ່ບ່ອນໃດແດ່ແລະໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະເປັນຜູ້ເກັບກຳການແຈ້ງນັ້ນຈາກຈຸດຕ່າງໆເປັນປົກກະຕິແລະບັນທຶກໄວ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈະມີການປະສານງານກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮອງຮຽນມານັ້ນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະໄດ້ປະສານກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນຂັ້ນບ້ານເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາແລະຈະເປັນຜູ້ປະສານງານໃນເລື່ອງນີ້. ປະທານ (ຮອງນາຍບ້ານ) ຫຼືຮອງປະທານ (ໃນກໍລະນີປະທານບໍ່ຢູ່) ເຊິ່ງຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານໄກ່ເກ່ຍຈະໄດ້ປະສານງານກັບຜູ້ຈັດການຝ່າຍວຽກງານປ້ອງແລະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ(Safeguards and Gender Manager) ຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການແລະຮ່ວມກັນກັບຫ້ອງການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນັ້ນ. ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງໜ່ວຍງານໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ພຽງພໍໃນຂັ້ນຕອນຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາເພື່ອໃຫ້ສາມາດສືບຕໍ່ລະບົບນີ້ໄດ້ເອງໃນອະນາຄົດ.

116. ການຮ້ອງຮຽນແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການບອກພະນັກງານພາກສະໜາມ, ທາງໂທລະສັບ, ທາງກ່ອງຮັບຄຳຄິດເຫັນຫຼືຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ກັບອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຫຼືຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ. ຜູ້ທີ່ຢາກຮ້ອງຮຽນອາດຈະຕິດຕໍ່ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງແລະຂໍໃຫ້ເກັບເປັນຄວາມລັບກໍໄດ້ຕາກຕ້ອງການ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂໍໃຫ້ເກັບເລື່ອງເປັນຄວາມລັບ (ໂດຍບໍ່ມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ຮ້ອງຮຽນໃຫ້ກັບອົງການUNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ແລະ/ຫຼືຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ), ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງຕ້ອງໄດ້ທົບທວນເບິ່ງບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ແຈ້ງມາແລະ ສົນທະນາປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຮ້ອງຮຽນ, ແລະກຳນົດວິທີການວ່າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ໂຄງການຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂບັນຫາແຕ່ຍັງຮັກສາໄວ້ເຊິ່ງຄວາມລັບຂອງຜູ້ຮ້ອງຮຽນ.

117. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ມີການຮັບການແຈ້ງບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລ້ວພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງຕ້ອງໄດ້ອອກຫນັງສືຮັບຮູ້ບັນຫາໃນທັນທີ. ພະນັກງານພັດທະນາຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງຄວາມບໍ່ພໍໃຈນັ້ນຕ້ອງໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະຜູ້ຮ້ອງຮຽນແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ກັບພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງໃນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການໃຫ້ຮັບຊາບໃນທັນທີ.

118. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະເກັບຮັກສາການບັນທຶກການແກ້ໄຂການຮ້ອງຮຽນຕໍ່ວ່າຫຼືບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ໄວ້ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ. ການເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກຕ່າງໆທີ່ເກັບກຳຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.

119. ຫຼັງຈາກທີ່ມີການບັນທຶກການຮ້ອງຮຽນແລ້ວພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງຕ້ອງໄດ້ມີການສຶກສາຢ່າງລະອຽດແລະສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ກັບພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍລະບຸວັນທີໃນການຕອບແລະແກ້ໄຂບັນຫາ. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງຈະໄດ້ພົບກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນເຂົ້າມາແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍພະຍາຍາມຫາທາງອອກ. ຖ້າຫາກຈຳເປັນພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອາດຕ້ອງໄດ້ປະຊຸມກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເພື່ອຊອກຫາທາງອອກຕໍ່ກັບບັນຫາແລະສ້າງແຜນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ. ຕ້ອງມີການບັນທຶກກອງປະຊຸມກັນ ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ທຸກໆກອງປະຊຸມທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈລວມທັງກອງປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັນທຶກທຸກຄັ້ງ. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ້ອງສຳລັບກົນໄກແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນທຸກກິດຈະກຳຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ.

120. ຈະໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະຕິບັດໂຄງການຂັ້ນຊຸມຊົນ (ໜ່ວຍງານໄກ່ເກ່ຍຂັ້ນບ້ານ) ເພື່ອຊີ້ນຳກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນລະດັບທຳອິດ. ຄະນະກຳມະການປະຕິບັດໂຄງການຂັ້ນຊຸມຊົນຈະລວມມີ:

- a/ກ. ຮອງນາຍບ້ານເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງບ້ານ

b/ຂ. ຕົວແທນຈາກໜ່ວຍງານກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ໃນບ້ານ

c/ຄ. ຕົວແທນຈາກສະຫະພັນແມ່ຍິງບ້ານ

d/ງ. ຕົວແທນຈາກແນວລາວສ້າງຊາດບ້ານ

e/ຈ. ຕົວແທນຂອງຊົນເຜົ່າຂຶ້ນກັບຊົນເຜົ່າຂອງຜູ້ຮ້ອງຮຽນ

121. ການແກ້ໄຂບັນຫາໃນລະດັບທຳອິດແມ່ນຈະໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ 15 ວັນເຮັດວຽກແລະຈະໄດ້ມີການແຈ້ງກັບຜູ້ຮ້ອງຮຽນໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳຕອບໂດຍຜ່ານແບບຟອມເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ. ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ້ອງເປັນໄປຕາມກົນໄກແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ ແລະ ເປັນແບບບໍ່ເປັນທາງການແລະທຸກຝ່າຍມີຄວາມຈິງໃຈນຳກັນ. ນອກຈາກນັ້ນກົນໄກແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈະຕ້ອງໃຫ້ບັນລຸຜົນຮັບທີ່ທຸກຝ່າຍຮັບຍອມຮັບໄດ້.

122. ຖ້າຫາກວ່າບັນຫາບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໄດ້ຕາມຄວາມພໍໃຈຂໍຜູ້ຮ້ອງຮຽນແລ້ວ, ບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ຈະຖືກໂອນໄປໃຫ້ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາໃນລະດັບຕໍ່ໄປ. ຖ້າຫາກວ່າພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປົກປ້ອງແລະບົດບາດຍິງ-ຊາຍໝັ້ນໃຈວ່າຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາພາຍໃນ 5 ວັນເຮັດວຽກໄດ້, ພະນັກງານດັ່ງກ່າວສາມາດຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເກັບບັນຫາໄວ້ໃນລະດັບທຳອິດໂດຍການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຮຽນໄດ້ຮັບຮູ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຖ້າຫາກຜູ້ຮ້ອງຮຽນຂໍໃຫ້ມີການໂອນໄປລະດັບຕໍ່ໄປເພື່ອແກ້ໄຂແລ້ວບັນຫາດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຖືກໂອນໄປໃຫ້ຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ຫຼືໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມຖ້າຫາກບັນຫາບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂພາຍໃນ 20 ມື້ເຮັດວຽກແລ້ວບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກໂອນໄປລະດັບທີສອງ.

123. ທຸກການຮ້ອງຮຽນກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຫຼືການປະຕິບັດທີ່ຂາດຈັນຍາບັນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໂອນໄປໃຫ້ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດຂອງລັດຖະບານລາວ, ແລະຫ້ອງການກວດສອບພາຍໃນອົງການ UNDP ຢູ່ນິວຢອກທັນທີ.

124. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈເຊິ່ງຈະໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງໃນຂັ້ນເມືອງ ຈະໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນລະດັບທີສອງ. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນແຕ່ລະເມືອງເປົ້າໝາຍນັ້ນຈະໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການເຊີນຂອງອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ (ເຈົ້າເມືອງ) ເຊິ່ງຈະເປັນປະທານຂອງຄະນະນີ້.

125. ໂຄງຮ່າງຂອງຄະນະນີ້:

a/ກ. ເຈົ້າເມືອງເປັນປະທານ

b/ຂ. ພະນັກງານກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເມືອງ

c/ຄ. ນາຍບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

d/ງ. ຕົວແທນຈາກສະຫະພັນແມ່ຍິງເມືອງແລະ

e/ຈ. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປົກປ້ອງ

126. ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານປົກປ້ອງຈາກໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະໄດ້ປະສານງານກັບເຈົ້າເມືອງໃນການສ້າງຄະນະນີ້ຂຶ້ນມາສຳລັບແຕ່ລະເມືອງ/ແຂວງແລະ ເປັນຜູ້ອອກໃບແຈ້ງການເອີ້ນປະຊຸມໃນເວລາຈຳເປັນ.

127. ລາຍລະອຽດໜ້າວຽກສຳລັບຄະນະແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈປະກອບມີ:

a/ກ. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ;

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີ່ຮຽວ

b/ຂ. ຈັດບູລິມະສິດບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະແກ້ໄຂໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ;

c/ຄ. ໃຫ້ຂໍ້ມູນກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຕໍ່ກັບບັນຫາທີ່ຮຸນແຮງໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ;

d/ງ. ປະສານງານກັບບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ຮ້ອງຮຽນແລະຊອກຫາຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງແລະທັນເວລາໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ;

e/ຈ. ສຶກສາບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນແລະເຮັດຂໍ້ສະເໜີແນະໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການລະດັບຊາດແລະຂັ້ນເມືອງກ່ຽວກັບມາດຕະການປ້ອງກັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນອີກ.

128. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈະໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼືຜູ້ທີ່ຮ້ອງຮຽນແລະພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພະຍາຍາມຊອກຫາທາງອອກທີ່ຍອມຮັບໄດ້ທຸກຝ່າຍ. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກກອງປະຊຸມ.

129. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈະໄດ້ສື່ສານຢ່າງເປັນທາງການຂໍ້ສະເໜີໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ກັບຜູ້ຮ້ອງຮຽນ. ຖ້າຫາກຜູ້ຮ້ອງຮຽນມີຄວາມພໍໃຈກັບຂໍ້ສະເໜີນັ້ນແລ້ວຈະໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວແລະການຮ້ອງຮຽນກໍຖືວ່າສິ້ນສຸດໄປ. ຖ້າຫາກຜູ້ຮ້ອງຮຽນບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈອາດຈະທົບທວນຂໍ້ສະເໜີຄືນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ຍັງເຫຼືອຂອງຜູ້ຮ້ອງຮຽນຫຼືແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຮຽນຮັບຊາບວ່າບໍ່ມີຂໍ້ສະເໜີອັນໃດອີກແລ້ວທີ່ຄະນະດັ່ງກ່າວຄິດວ່າເປັນໄປໄດ້. ຜູ້ຮ້ອງຮຽນອາດຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ຂະບວນການທາງກົດໝາຍຖ້າຫາກຍັງບໍ່ທັນພໍໃຈຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂບັນຫາ.

130. ເພີ່ມເຕີມໃສ່ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນລະດັບໂຄງການແລະໃນລະດັບຊາດແລ້ວ, ຜູ້ຮ້ອງຮຽນຍັງມີທາງເລືອກໃນການເຂົ້າເຖິງກົນໄກຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການ UNDP ທີ່ມີທັງໜ້າທີ່ໃນການເບິ່ງແຍງການປະຕິບັດຕາມແລະບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ. ໜ່ວຍງານກວດສອບການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ (Social and Environmental Compliance Unit) ຈະໄດ້ເຮັດການສືບສວນທຸກການຮ້ອງຮຽນຖ້າຫາກວ່າມາດຕະຖານຫຼືຂັ້ນຕອນການກວດສອບຫຼືຄຳໝັ້ນສັນຍາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງອົງການ UNDP ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເຕັມທີ່ຫຼືໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບຄົນແລະສິ່ງແວດລ້ອມ. ໜ່ວຍງານກວດສອບການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ ຕັ້ງຢູ່ໃນໜ້ອງການກວດສອບແລະສືບສວນ. ຊຸມຊົນຫຼືບຸກຄົນທີ່ກ້າວໜ້າວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຂອງອົງການ UNDP ສາມາດເຂົ້າເຖິງບົດລາຍງານການກວດສອບການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ. ໜ່ວຍງານກວດສອບການປະຕິບັດກົດລະບຽບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມມີໜ້າທີ່ໃນການສືບສວນແບບເອກະລາດແລະ ເປັນກາງກ່ຽວກັບການຮ້ອງຮຽນຂອງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະລາຍງານຜົນຂອງການສືບສວນແລະຂໍ້ສະເໜີແນະຕ່າງໆໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຮູ້.

131. ກົນໄກການຕອບສະໜອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ(Stakeholder Response Mechanism) ຈະໃຫ້ໂອກາດແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຮັດວຽກກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຄົນອື່ນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມທີ່ມາຈາກໂຄງການຂອງ ອົງການ UNDP. ກົນໄກການຕອບສະໜອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຊິ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບອົງການ UNDP ແລະຄູ່ຮ່ວມງານໃນທຸກໄລຍະຂອງໂຄງການ. ຊຸມຊົນແລະບຸກຄົນສາມາດຂໍໃຫ້ເອົາຂະບວນການກົນໄກການຕອບສະໜອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນເວລາທີ່ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການແລະການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບແລະບໍ່ພໍໃຈກັບຜົນຂອງມັນ (ໃນກໍລະນີທີ່ກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນລະດັບໂຄງການບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້). ໃນເວລາທີ່ມີການສົ່ງຄຳຮ້ອງຫາກົນໄກການຕອບສະ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ໜອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ, ຜູ້ປະສານງານຂອງອົງການ UNDP ໃນປະເທດ, ພາກພື້ນແລະທ້ອງຖານໃຫຍ່ຈະໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລະຄູ່ຮ່ວມງານປະຕິບັດໂຄງການເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ທ່ານສາມາດເຂົ້າເບິ່ງ

www.undp.org/secu-srm ເພື່ອຊອກຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມ. ແບບຟອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງກອບວຽກESMF ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2.

5 ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສໍາຄັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

132. ພາກນີ້ໄດ້ກຳນົດເອົາຕົວຊີ້ວັດທີ່ສໍາຄັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມສໍາລັບໂຄງການແລະໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດປະສົງໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງແຕ່ລະອັນ, ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້, ກິດຈະກຳການຄວບຄຸມແລະມາດຖານການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດດັ່ງກ່າວ (ຕົວຢ່າງ: ການກວດສອບ).

133. ພາກນີ້ຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກເພີ່ມເຕີມຄວາມຈຳເປັນໃນການຕິດຕາມແລະລາຍງານການປະຕິບັດງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອສື່ສານໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນສໍາເລັດແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງຂັ້ນຕອນການຄວບຄຸມ, ແຍກເອົາປະເດັນບັນຫາທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລະກຳນົດມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຂະບວນການຕ່າງໆຂອງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.

5.1 ສະພາບພູມອາກາດ

134. ສປປລາວມີສະພາບພູມອາກາດຮ້ອນລະດູຝົນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ເດືອນພຶດສະພາຫາເດືອນຕຸລາ, ລະດູໜາວແຕ່ເດືອນພະຈິກຫາເດືອນກຸມພາ, ຍາມຮ້ອນແລະແຫ້ງແລ້ງແຕ່ເດືອນມີນາຫາເມສາ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວລົມມໍລະສຸມຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດເຖິງແມ່ນວ່າເວລາດັ່ງກ່າວອາດແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໜຶ່ງຫຼາຍກໍຕາມ.

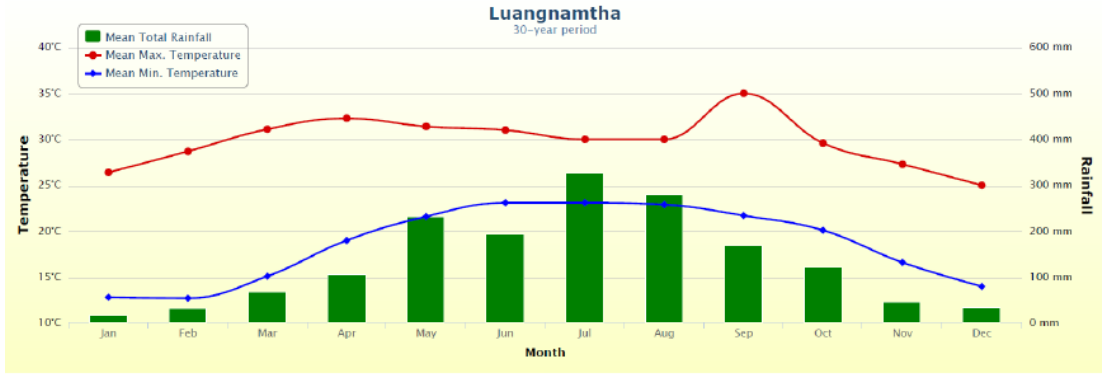
135. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍໜາວສຸດແມ່ນຢູ່ໃນເດືອນມັງກອນເຊິ່ງຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງມີອຸນຫະພູມຢູ່ທີ່ 20.5°C (ຕໍ່າສຸດ 0.8°C), ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນຢູ່ທີ່ 20.3°C (ຕໍ່າສຸດ 3.9°C), ແລະປາກເຊຢູ່ທີ່ 23.9°C (ຕໍ່າສຸດ 8.2°C). ເດືອນເມສາແມ່ນເດືອນທີ່ຮ້ອນເອົ້າທີ່ສຸດເຊິ່ງມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງຢູ່ທີ່ 28.1°C (ສູງສຸດ 44.8°C), ແລະນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (39.4°C). ອຸນຫະພູມແມ່ນແຕກຕ່າງກັນໄປອີງຕາມລະດັບຄວາມສູງເຊິ່ງຈະມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຫຼຸດລົງປະມານ 1.7°C/ຕໍ່ຄວາມສູງ 300 ແມດ. ສະນັ້ນໃນເຂດພູພຽງແລະພູສູງແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່ກ່ວາອຸນຫະພູມໃນເຂດທີ່ງຽງແຖວວຽງຈັນ.

136. ໃນເດືອນທັນວາປີ 2013 ແລະເດືອນມັງກອນ 2016ໄດ້ມີຫີນະຕົກໃນທາງພາກເໜືອຂອງສປປລາວເຊິ່ງເປັນປະກົດການທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໜ້ານີ້. ຂົງເຂດນັ້ນແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກນໍ້າຄ້າງເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບພືດແລະສັດລ້ຽງກໍລົ້ມຕາຍເປັນຈໍານວນຫຼວງຫລາຍເນື່ອງຈາກອຸນຫະພູມທີ່ຫຼຸດລົງຫຼາຍ.

137. ປະລິມານນໍ້າຝົນແມ່ນແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມແຕ່ລະພາກປະລິມານນໍ້າຝົນຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນ 3,700ມມ/ປີ ຢູ່ທີ່ເຂດພູພຽງບໍລະເວນແຂວງຈໍາປາສັກ. ສະຖານີເກັບນໍ້າຝົນຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດໄດ້ບັນທຶກປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ 1,440ມມ/ປີ, ວຽງຈັນໄດ້ຮັບນໍ້າຝົນຢູ່ທີ່ 1,700ມມ/ປີ, ສ່ວນຫຼວງພະບາງແມ່ນ 1,360ມມ/ປີ. ຫຼາຍໆຄັ້ງທີ່ປະລິມານນໍ້າຝົນແມ່ນບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບການປູກເຂົ້າແລະປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງນັ້ນໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວອາດຈະມີຜົນຕົກພຽງເຄິ່ງດຽວຫຼືຕໍ່າກ່ວາປົກກະຕິເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດເຂົ້າຕົກຕໍ່າ.

138. ຮູບທີ 4, ຮູບທີ 5, ຮູບທີ 6, ແລະຮູບທີ 7 ແມ່ນເສັ້ນສະແດງອຸນຫະພູມແລະປະລິມານນໍ້າຝົນ ສໍາລັບແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ, ຫຼວງພະບາງ, ສະຫວັນນະເຂດແລະປາກເຊໃນໄລຍະ 30 ປີຕາມລໍາດັບ. ຕາຕະລາງ 4, 5, 6, 7 ແມ່ນໃຫ້ຂໍ້ມູນເປັນຕົວເລກໃນເຂດດຽວກັນແລະໄລຍະເວລາດຽວກັນ.

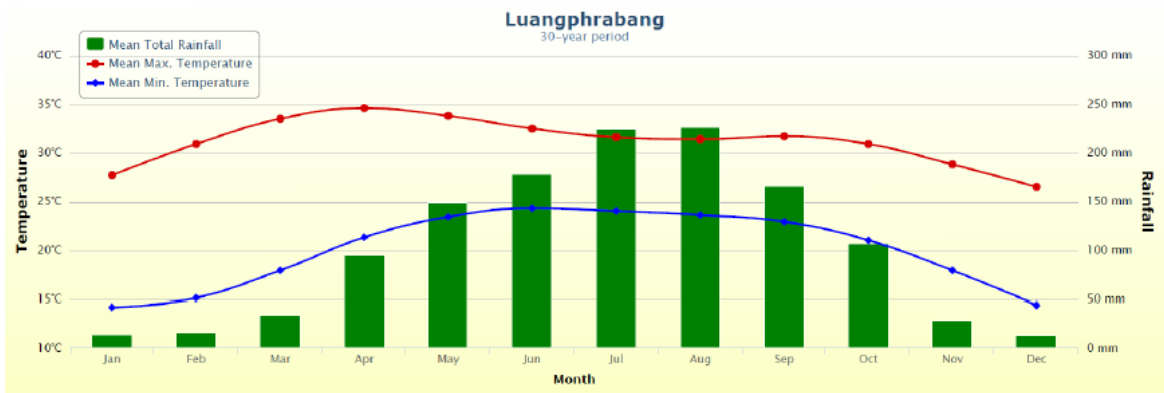
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ຮູບທີ 4 ເສັ້ນສີຟ້າອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສີແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວ ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

ຕາຕະລາງ 4 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

ເດືອນ	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນ ສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ(C)	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນ ສະເລ່ຍສູງສຸດ(C)	ປະລິມານນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍ(ມມ)	ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ ທີ່ມີຝົນ
ມັງກອນ	12.8	26.4	17	5
ກຸມພາ	12.7	28.7	32.8	4
ມີນາ	15.1	31.1	67.8	7
ເມສາ	19	32.3	107	11
ພຶດສະພາ	21.6	313.4	232.1	18
ມິຖຸນາ	23.1	31	192.9	20
ກໍລະກົດ	23.1	30	326	24
ສິງຫາ	22.9	30	278.5	24
ກັນຍາ	21.7	35	168.9	15
ຕຸລາ	20.1	29.6	119.9	11
ພະຈິກ	16.6	27.3	45.9	7
ທັນວາ	14	25	34.9	7

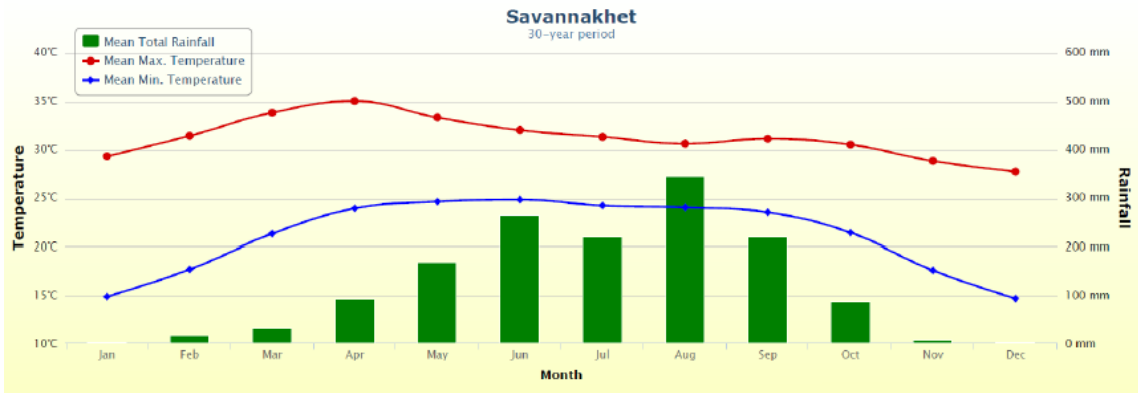
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ຮູບທີ5 ເສັ້ນສີຟ້າອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສີແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງພະບາງ

ຕາຕະລາງ 5 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງຫຼວງພະບາງ

ເດືອນ	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ(C)	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ(C)	ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ(ມມ)	ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ທີ່ມີຝົນ
ມັງກອນ	14.2	27.7	13.5	1
ກຸມພາ	15.1	30.9	16.1	3
ມີນາ	17.9	33.5	33.7	4
ເມສາ	21.3	34.6	94.1	9
ພຶດສະພາ	23.4	33.8	149.2	15
ມິຖຸນາ	24.3	32.5	177.3	15
ກໍລະກົດ	24	31.6	223.8	19
ສິງຫາ	23.6	31.4	226.5	20
ກັນຍາ	22.9	31.7	165.8	14
ຕຸລາ	21	30.9	107	9
ພະຈິກ	17.9	28.8	28.2	4
ທັນວາ	14.4	26.5	13	1

ຮູບທີ6 ເສັ້ນສີຟ້າອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສີແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ຕາຕະລາງ 6 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ(ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

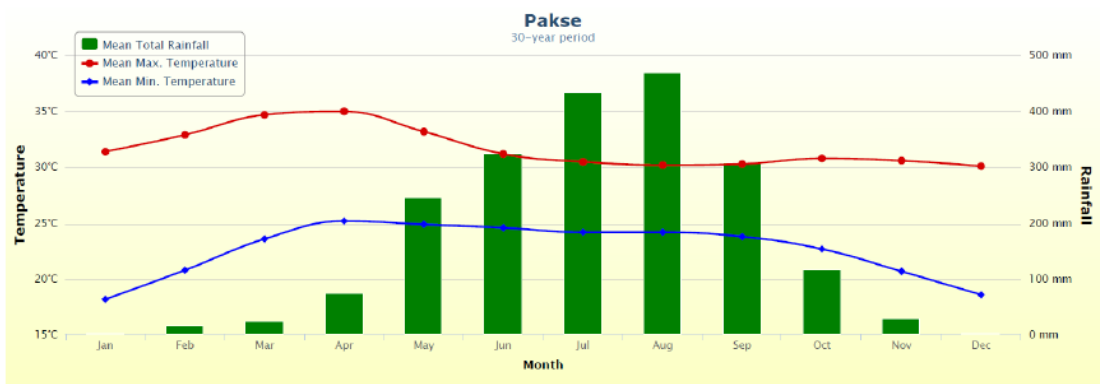
ເດືອນ	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນ	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນ	ປະລິມານນ້ຳຝົນ	ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້
-------	-----------------	-----------------	---------------	----------------

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

	ສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ(C)	ສະເລ່ຍສູງສຸດ(C)	ສະເລ່ຍ(ມມ)	ທີ່ມີຝົນ
ມັງກອນ	14.9	29.3	3.7	1
ກຸມພາ	17.7	31.4	17.3	3
ມີນາ	21.3	33.8	31.9	3
ເມສາ	23.9	35	90.8	7
ພຶດສະພາ	24.6	33.3	168.3	14
ມິຖຸນາ	24.8	32	262.5	16
ກໍລະກົດ	24.2	31.3	219	18
ສິງຫາ	24	30.6	343.4	19
ກັນຍາ	23.5	31.1	219	14
ຕຸລາ	21.4	30.5	86.6	8
ພະຈິກ	17.6	28.8	6.8	2
ທັນວາ	14.7	27.7	2.4	1

ຮູບທີ 7 ເສັ້ນສີຟ້າອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ເສັ້ນສີແດງອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ (ອົງສາເຊ), ທ່ອນສີຂຽວປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບເມືອງປາກເຊ

ຕາຕະລາງ 7 ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ (ອົງສາເຊ), ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ(ອົງສາເຊ), ປະລິມານນ້ຳຝົນທັງໝົດ (ມມ) ສຳລັບເມືອງປາກເຊ

ເດືອນ	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ(C)	ອຸນຫະພູມປະຈຳວັນສະເລ່ຍສູງສຸດ(C)	ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ(ມມ)	ສະເລ່ຍຈຳນວນມື້ທີ່ມີຝົນ
ມັງກອນ	18.2	31.4	1.8	0
ກຸມພາ	20.8	32.9	16.3	1
ມີນາ	23.6	34.7	25	4
ເມສາ	25.2	35	75.2	9
ພຶດສະພາ	24.9	33.2	245	18

ມີຖຸນາ	24.6	31.2	323.6	22
ກໍລະກົດ	24.2	30.5	433.6	24
ສິ່ງຫາ	24.2	30.2	467.5	25
ກັນຍາ	23.8	30.3	308.7	20
ຕຸລາ	22.7	30.8	115.9	14
ພະຈິກ	20.7	30.6	29.8	5
ທັນວາ	18.6	30.1	2	1

5.2 ລະບົບນິເວດ

5.2.1 ຄວາມເປັນມາ

139. ສປປລາວມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະນານາພັນທີ່ສູງລວມທັງສະຖານທີ່ມໍລະດົກໂລກແລະດິນບໍລິເວນນ້ຳທີ່ຈັດຢູ່ໃນສົນທິສັຍຍາວ່າດ້ວຍດິນບໍລິເວນນ້ຳ.

140. ປ່າໄມ້ຢູ່ໃນສປປລາວມີສັດປ່າອາໃສຢູ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ເຂດພາກເໜືອຂອງລາວແມ່ນມີປ່າຝົນເຂດຮ້ອນຢູ່ນຳເຊິ່ງອຸດົມໄປດ້ວຍປ່າທີ່ມີໄບຂຽວຕະຫຼອດ, ປ່າປຽກຊຸ່ມແລະປ່າດົງດິບປະສົມ. ໃນທາງພາກໃຕ້ຂອງລາວແມ່ນມີຕົ້ນໄມ້ປະເພດປຽນໃບປີລະເທື່ອ.

141. ໃນປ່າປຽກຊຸ່ມມີຫຍ້າທີ່ມີຂະໜາດສູງແລະຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນໄວ້ຕົ້ນໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີການເຕີບໂຕດີ, ມີໄມ້ປ່ອງ, ພຸ່ມໄມ້, ແລະກ້ວຍປ່າຢູ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ສປປລາວ ຍັງມີພັນກ້ວຍໄມ້ແລະຕົ້ນຕານຫຼາຍຮ້ອຍຊະນິດນຳອີກ.

142. ສັດປ່າໃນສປປລາວລວມມີປະເພດສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມປະມານ 200 ຊະນິດ, ປະເພດສັດເລືອຄານແລະສັດເຄິ່ງປົກເຄິ່ງນ້ຳກໍມີປະມານຊ້າງກັນ, ແລະມີນົກຫຼາຍກວ່າ 700 ຊະນິດ. ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມທີ່ມີຫຼາຍແມ່ນຈຳພວກງົວປ່າ, ກວາງ, ຫມີແລະລິງ. ສັດທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນລວມມີຈຳພວກຊ້າງ, ແຮດ, ເສືອ, ແລະງົວປ່າອີກຫຼາຍຊະນິດ, ລິງ, ແລະຊະນິ (ເບິ່ງທາງລຸ່ມ). ມີສັດຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນຊ້າງ, ຫມີແຜນດ້າແດງ, ປາບົກ, ເສືອ, ແລະຈຳພວກເສືອດາວແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນເນື່ອງຈາກມີການຄຸດຄົ້ນປ່າແລະຊັບພະຍາກອນບໍ່ແຮ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍໂດຍປະເທດໃກ້ຄຽງ.

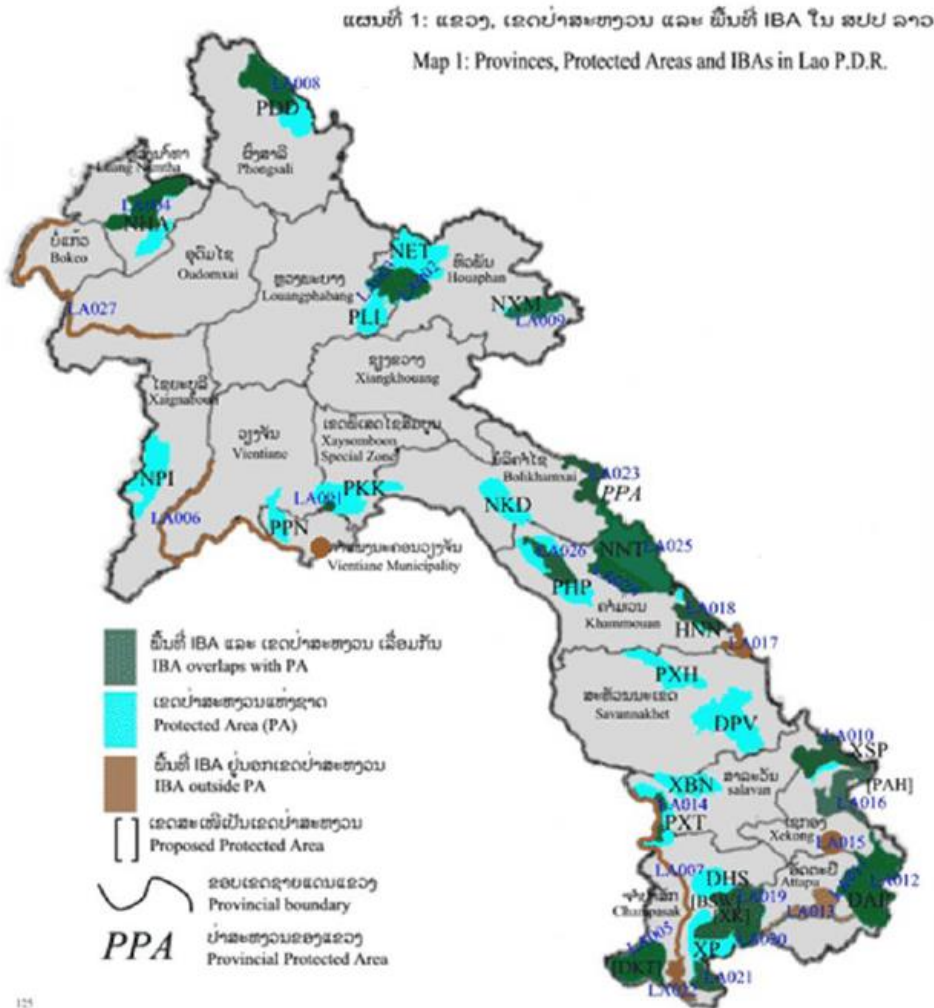
143. ບັນຊີແດງຂອງອົງການສາກົນເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດແບບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (IUCN) ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີສັດປ່າປະມານ 165 ຊະນິດແລະພືດອີກ 30 ຊະນິດໃນສປປລາວໄດ້ຈັດຢູ່ໃນລາຍການສ່ຽງໃກ້ຈະສູນພັນສູງ, ໄກ້ຈະສູນພັນ, ມີຄວາມສ່ຽງ.

144. ສັດຈຳພວກງູ, ກະປອມ, ກົບ, ແລະກັບແກ້ແມ່ນມີຫຼາຍ. ບັນດານົກກະຈົບ, ນົກທົວຂວານ, ນົກປ່າແມ່ນອາໃສຢູ່ຕາມງ່າໄມ້ແລະພື້ນດິນຂອງປ່າ. ມີນົກເປັນຈຳນວນຫຼາຍຊະນິດທີ່ອາໃສຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ, ແລະຍັງມີນົກອີກຫຼາຍຊະນິດທີ່ກຳລັງຖືກຄຸກຄາມເຊັ່ນ: ຈຳພວກນົກຍາງແລະນົກກະສາ.

145. ຢູ່ໃນລາວມີປະຊາກອນຊະນິດຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍແລະຫຼາກຫຼາຍເຖິງ 6 ຊະນິດ, ເຊິ່ງເປັນຮອງພຽງແຕ່ປະເທດອື່ນໂດເນເຊຍເທົ່ານັ້ນ. ຢູ່ລາວຍັງມີຊະນິດຈຳພວກອາໃສຢູ່ປາຍຕົ້ນໄມ້ (*Nomascus*)ເຊິ່ງໄດ້ຮັບໄພຄຸກຄາມຢ່າງຫຼາຍ, ແລະມີຊະນິດດຳ (*Nomascus concolor*) ທີ່ຈັດຢູ່ໃນລາຍການສ່ຽງໃກ້ຈະສູນພັນສູງຂອງອົງການ IUCN, ສຳລັບຊະນິດແກ້ມຂາວທາງພາກໃຕ້ (*Nomascus siki*)ແລະພາກເໜືອ (*Nomascus leucogenys*) ກໍຖືກຈັດຢູ່ໃນລາຍການໃກ້ຈະສູນພັນແລະສ່ຽງໄດ້ຈະສູນພັນສູງຕາມລຳດັບ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊະນິດແກ້ມຂາວພາກໃຕ້, ບ່ອນທີ່ຢູ່ອາໃສແລະການແຈກຢາຍຂອງພວກມັນແມ່ນຍັງມີໜ້ອຍ

5.2.2 ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ

146. ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດແມ່ນພື້ນທີ່ເຂດປົກປ້ອງ ແລະຍັງມີເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກອີກຫຼາຍແຫ່ງ (Important Bird Area ຫຼື IBA) ໃນສປປລາວ, ເຊິ່ງມີປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທັງໝົດ 21 ແຫ່ງກວມເອົາເນື້ອທີ່ 29,775 ກມ2 ເປັນເນື້ອທີ່ປົກປ້ອງ. ໃນປະຈຸບັນກໍາລັງມີການສະເໜີຂໍສ້າງປ່າສະຫງວນອີກ 10 ແຫ່ງ, ເຊິ່ງມີຫຼາຍແຫ່ງເບິ່ງຄືວ່າຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງເປັນທາງການຈາກທາງລັດຖະບານລາວແລ້ວ. ຮູບທີ 8 ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກໃນສປປລາວ.

125

ຮູບທີ 8 ເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງ (IBAs)

5.2.3 ແຂວງອຸດົມໄຊ

147. ປ່າໄມ້ໃນແຂວງອຸດົມໄຊແມ່ນອຸດົມສົມບູນເນື່ອງຈາກສະພາບພູມອາກາດຂອງແຂວງເຊິ່ງມີໄມ້ປ່ອງ ແລະພືດຫຼາຍຊະນິດ (ລວມທັງກ້ວຍໄມ້) ຢູ່ໃນເຂດນີ້ໄມ້ເນື້ອແຂງເຊັ່ນໄມ້ສັກແລະຈໍາພວກໄມ້ແຕ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍເພາະເປັນແຫ່ງລາຍຮັບຫຼັກໃຫ້ກັບປະຊາຊົນພາຍໃນແຂວງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

148. ມີປ່າສະຫງວນ ແລະປ່າປ້ອງກັນອີກຫຼາຍແຫ່ງຢູ່ໃນແຂວງອຸດົມໄຊລວມທັງເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກໃນເຂດເທິງແມ່ນໍ້າຂອງເຊິ່ງກວມເອົາເນື້ອທີ່ 10,980 ຮຕແລະມີຄວາມຍາວກວມເອົາແຂວງອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວແລະໄຊຍະບູລີ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກແມ່ນຕັ້ງຢູ່ຄວາມສູງປະມານ 300 – 400 ມເໜືອໜ້ານໍ້າທະເລ. ພາຍໃນເຂດ IBA ນີ້ມີຊ່ອງທາງນໍ້າທີ່ເປີດ, ມີຂີ້ຊາຍແລະຫີນແຫ່ໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ, ແລະມີໂຂດຫີນທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍພືດ. ສາຍພັນນົກທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນເຂດ IBA ນີ້ລວມມີນົກນາງນວນສີດໍາ (*Sterna acuticauda*), ນົກ *Phalacrocorax carbo*, ນົກຫົວຂວານສີເທົ່າ (*Vanellus cinereus*), ນົກຈີບປະເພດ *Saxicola jerdoni* ແລະ *Riparia paludicola*, ນົກປະເພດ *Vanellus duvaucelii*, ນົກຂະໜາດນ້ອຍປະເພດ *Glareola lacteal*, ແລະພວກທ່ານນໍ້າ *Anser cygnoides*.

5.2.4 ແຂວງຫົວພັນ

149. ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນໍ້າເອັດພູເລີຍແລະປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນໍ້າຊໍາແມ່ນຕັ້ງຢູ່ແຂວງຫົວພັນ, ແລະໃນແຂວງນໍ້າກໍມີເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກຫຼາຍແຫ່ງນໍາອີກ.

150. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກນໍ້າເນີນຂອງປ່ານໍ້າເອັດແມ່ນຢູ່ຕິດກັບປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດປ່າສະຫງວນນໍ້າເນີນມີເນື້ອທີ່ 85,450 ຮຕແລະຕັ້ງຢູ່ຄວາມສູງລະຫວ່າງ 800–1,500 ມເໜືອໜ້ານໍ້າທະເລ. ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດແມ່ນມີການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບລົ່ນແລະຕົ້ນໄມ້ບໍ່ຊຽວຕະຫຼອດ, ແລະຍັງມີໄມ້ປ່ອງແລະໄມ້ຈໍາພວກໄມ້ແປກນໍາອີກ. ເຂດທີ່ມີການຖາງແມ່ນໄດ້ຖືກປ່ຽນແທນເປັນທົ່ງຫຍ້າ. ຊະນິດພັນນົກທີ່ສໍາຄັນປະກອບມີຈໍາພວກນົກເງືອກ (*Buceros bicornis*) ແລະນົກກະແຕນຈໍາພວກ *Alcedo hercules*.

151. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກຕາມເຂົາພູເລີຍແມ່ນຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນນໍ້າເອັດພູເລີຍເຊິ່ງຕິດກັບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກນໍ້າເນີນ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກພູເລີຍແມ່ນຍາວຢຽດໄປເຖິງແຂວງຫຼວງພະບາງມີເນື້ອທີ່ 60,070 ຮຕຢູ່ໃນຄວາມສູງລະຫວ່າງ 700–1,800 ມເໜືອໜ້ານໍ້າທະເລ. ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດແມ່ນປະສົມປະສານກັນຂອງຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບລົ່ນແລະຕົ້ນໄມ້ບໍ່ຊຽວຕະຫຼອດເຄິ່ງໜຶ່ງ, ເຂດປ່າຊຽວຕາມສັນພູແລະທົ່ງຫຍ້າ. ຊະນິດພັນນົກທີ່ສໍາຄັນລວມມີນົກນ້ອຍປະເພດ *Sitta Formosa*, ນົດເງືອກປະເພດ *Aceros nipalensis*, ນົກກະແຕນຈໍາພວກ *Alcedo Hercules*, ແລະນົກກະຈີບສີເຫຼືອງປະເພດ *Phylloscopus cantator*. ມີເຕົ້າ 4 ສາຍພັນແລະສັດຈໍາພວກມີກີບຕີນ 2 ສາຍພັນທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນແລ້ວ.

152. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກນໍ້າຊໍາຕັ້ງຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນນໍ້າຊໍາໃນເນື້ອທີ່ 70,000 ຮຕ, ເຊິ່ງມີຄວາມສູງຢູ່ໃນລະດັບ 300–1,800 ມເໜືອໜ້ານໍ້າທະເລ. ພູມສັນຖານຂອງເຂດນີ້ແມ່ນເປັນເຂດຮ່ອມພູແລະພູຕໍ່າ. ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດລວມມີປ່າດິບແຫ້ງ, ປ່າປະສົມຂອງຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບຫລົ່ນ, ແລະປ່າເທິງພູເຂົາ. ຊະນິດພັນນົກທີ່ສໍາຄັນມີນົກນ້ອຍປະເພດ *Sitta Formosa*, ນົກເງືອກສີນໍ້າຕານ *Anorrhinus tickelli*, ນົກເງືອກປະເພດ *Buceros bicornis*, ນົກ *Picus rabieri*, ນົກປະເພດ *Aceros nipalensis*.

5.2.5 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

153. ແຂວງສະຫວັນນະເຂດມີປ່າປ້ອງກັນທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍແຫ່ງລວມທັງດິນບໍລິເວນນໍ້າ 2 ແຫ່ງທີ່ຈັດຢູ່ໃນສົນທິສັຍຍາວ່າດ້ວຍດິນບໍລິເວນນໍ້າເຊິ່ງມີ:

154. ດິນບໍລິເວນນໍ້າບຶງຂຽດໂງ່ງ

155. ດິນບໍລິເວນນໍ້າເຊຈໍາພອນ

156. ຮູບທີ 9 ສະແດງໃຫ້ເຫັນທີ່ຕັ້ງຂອງດິນບໍລິເວນນໍ້າ 2 ແຫ່ງນີ້.

ຮູບທີ 9 ດິນບໍລິເວນນ້ຳໃນສົນທິສັນຍາດິນບໍລິເວນນ້ຳ RAMSAR ໃນສປປລາວ

157. ແຂວງສະຫວັນນະເຂດມີປ່າສະຫງວນທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງເຊັ່ນ: ປ່າສະຫງວນເຊບັ້ງນວນທາງທິດໃຕ້, ປ່າສະຫງວນດົງພູວຽງທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ແລະປ່າສະຫງວນພູຊາງຮີທາງທິດເໜືອ. ປ່າສະຫງວນພູຊາງຮີປັນພູຫີນຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີສຳລັບວັດທະນະທຳຂອງຄົນພູໄທ. ປ່າສະຫງວນດົງພູວຽງແມ່ນຮູ້ກັນດີໃນນາມຂອງປ່າເກົ່າແກ່ມີຕົ້ນໄມ້ສູງໃຫຍ່, ໜອງນ້ຳສັກສິດແລະພະທາດອີຮັງ. ປ່າເຂດນີ້ຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບສັດທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນເຊັ່ນຈຳພວກລະມັງ, ຄ່າງເທົ່າ, ແລະນົກເງືອກເຊິ່ງຫາບ່ອນອື່ນໄດ້ຍາກ.

5.2.6 ແຂວງສາລະວັນ

158. ມີປ່າປ້ອງກັນທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນແຂວງສາລະວັນຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

159. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໃສທີ່ສຳຄັນຂອງນົກເຊຊັບໃນປ່າສະຫງວນເຊຊັບ, ເຂດທີ່ຢູ່ອາໃສຂອງນົກເຊຊັບນີ້ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 113,000 ຮຕແລະກວມເອົາສອງແຂວງຄືສາລະວັນແລະເຊກອງ, ຕັ້ງຢູ່ລະດັບຄວາມສູງ 400–2,100ມ ເໜືອໜ້ານ້ຳທະເລ. ປ່າເຂດນີ້ເປັນປ່າດິບແຫ້ງ, ປ່າໄມ້ແປກ, ປ່າດິບຂຽວເຄິ່ງໜຶ່ງ, ປ່າເທິງພູ, ແລະ ທົ່ງຫຍ້າ. ພືດສອງສາຍພັນທີ່ເກີດຢູ່ໃນນີ້ລວມມີ *Fokienia hodginsii* ແລະ *Pinus dalatensis*. ສຳລັບຊະນິດພັນນົກລວມມີນົກກະແຕນຈຳພວກ *Alcedo Hercules*, ນົກ *Sitta solangiae*, ແລະນົກ *Rheinardia ocellata*. ມີສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຫຼາຍຊະນິດລວມທັງສັດວານອນອີກສອງຊະນິດ. ໄດ້ມີການພົບເຫັນເຕົ້າໜຶ່ງສາຍພັນໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງນີ້.

160. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໃສທີ່ສຳຄັນຂອງນົກຕາມສາຍແມ່ນ້ຳຂອງຈາກພູຊຽງທອງຮອດສີ່ພັນດອນມີເນື້ອທີ່ປະມານ 34,200 ຮຕ, ເຊິ່ງມີເນື້ອທີ່ປະມານ 10,000 ຮຕທີ່ກວມເອົາກັບປ່າສະຫງວນພູຊຽງທອງທີ່ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 120,000 ຮຕ. ຄວາມສູງຂອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກເຂດນີ້ແມ່ນຢູ່ປະມານ 40–50ມເທືອທ້າຍນ້ຳທະເລແລະພູມສັນຖານມີລັກສະນະແບບແຄມນ້ຳ, ເກາະຫີນ, ຫາດຊາຍທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມຕາມລະດູການ, ເກາະດອນຂະໜາດຕໍ່າທີ່ມີພືດປົກຫຸ້ມ, ຫາດຊາຍ, ຂີ້ຊາຍເປັນແລວ. ໄດ້ມີການຄົ້ນພົບຮັງນົກນາງນວນປະເພດ *Sternula albifrons*, ນົກປະເພດ *Glareola lacteal*, ນົກປະເພດ *Vanellus duvaucelii*, ນົກແອ່ນປະເພດ *Hirundo smithii*, ແລະນົກປະເພດ *Sterna aurantia*.

161. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກພູຊຽງທອງ (ເນື້ອທີ່ 36,650 ຮຕ) ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນປ່າສະຫງວນພູຊຽງທອງ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງນົກພູຊຽງທອງນີ້ລວມເອົາແຂວງສາລະວັນແລະຈໍາປາສັກເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ຄວາມສູງລະຫວ່າງ 40–500ມທົ່ງທ້າຍນ້ຳທະເລມີພູມສັນຖານທີ່ມີລັກສະນະເນີນພູຕໍ່າ, ເຂດທົ່ງພຽງ, ມີແມ່ນ້ຳ, ແລະລໍາທານຕາມລະດູການ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດເປັນປະກອບດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບລົ່ນເຂດຮ້ອນແຫ້ງແລ້ງ, ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບລົ່ນເຂດຮ້ອນຊຸ່ມ, ປ່າຝົນແບບເຄິ່ງ, ປ່າປະສົມແລະທົ່ງຫຍ້າແບບເປີດ. ຊະນິດພັນນົກທີ່ສໍາຄັນມີໄກ່ຟ້າ *Lophura diardi*, ນົກປະເພດ *Picus rabieri*, ນົກຍຸງສີຂຽວ *Pavo muticus*, ແລະນົກປະເພດ *Macronous kelleji*.

162. ປ່າສະຫງວນເຊບັງນວນມີເນື້ອທີ່ 1260 ກມ2ແລະກວມເອົາທັງແຂວງສາລະວັນແລະສະຫວັນນະເຂດ, ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມສູງ 200-1000ມເທືອທ້າຍນ້ຳທະເລ. ພື້ນທີ່ນີ້ເປັນແນວຮາບພຽງໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດທີ່ຕໍ່າກ່ວາ 400ມໃນທາງທິດເໜືອແລະທິດໃຕ້ຂອງນ້ຳບັງນວນ; ສ່ວນທາງກາງຂອງແມ່ນ້ຳໄຫຼຜ່ານຮ່ອມພູແລະໃນທາງທິດຕາເວັນອອກເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ມີທຸບເຂົາກ້ວາງ. ປ່າໄມ້ເປັນລັກສະນະປ່າຂຽວແກ່, ປ່າປະສົມຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃບລົ່ນແລະປະເພດປ່າທໍາມະຊາແບບອື່ນໆ, ແລະ 87% ຂອງເນື້ອທີ່ສະຫງວນໄວ້ແມ່ນເປັນປ່າ. ຄົນຊົນເຜົ່າທີ່ອາໄສໃນເຂດປ່ານີ້ໄດ້ມີການເກັບຊອກເຄື່ອງປ່າເຊັ່ນນ້ຳຢາງ, ປ່າສໍາລັບເສດຖະກິດແບບກຸ່ມຢູ່ກຸ່ມກິນ, ແລະພວກເຂົາຍັງມີການລ້ຽງສັດແລະເຮັດໄຮ່ນໍາອີກ.

163. ໂຄງການນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ນໍາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນເຂດພື້ນທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້.

5.2.7 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

164. ມາດຖານການປະຕິບັດງານ (Performance Criteria) ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການ:

- a/ກ. ຈະບໍ່ມີການຕັດຕົ້ນໄມ້ນອກເຂດທີ່ໄດ້ຮັບປະນູຍາດໃຫ້ຖາງ;
- b/ຂ. ປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ຄືນໃຫ້ໄວທີ່ສຸດຫຼັງຈາກທີ່ວຽກທຸກຢ່າງສິ້ນສຸດ;
- c/ຄ. ບໍ່ໃຫ້ມີການສູນເສຍປ່າດັ່ງເດີມ ອັນເປັນຜົນມາຈາກກິດຈະກຳການຕັດໄມ້ອອກແລະການຟື້ນຟູຄືນ;
- d/ງ. ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມທາງນ້ຳແລະແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຢູ່ເທິງບົກ;
- e/ຈ. ບໍ່ໃຫ້ມີການນໍາເອົາວັດຊະພືດອັນໃໝ່ເຂົ້າມາໃນພື້ນທີ່ຍ້ອນກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ; ແລະ
- f/ສ. ບໍ່ໃຫ້ມີການເພີ່ມຫຼື ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງວັດຊະພືດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວບໍ່ວ່າຈະພາຍໃນຫຼືພາຍນອກໂຄງການກໍຕາມ ຍ້ອນກິດຈະກຳການກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ.

5.2.8 ການຕິດຕາມ

165. ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງແຜນງານຕິດຕາມພືດແລະສັດ (ຕາຕະລາງ 8).

166. ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການຕິດຕາມວັດຊະພືດແລະມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຖ້າຫາກພົບເຫັນສາຍພັນທີ່ມາຈາກບ່ອນອື່ນຫຼືມີພືດ.

167. ໃນໄລຍະຂອງການເຮັດວຽກນັ້ນອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໂຄງການຈະຕ້ອງໄດ້ມີການລາຍງານປະຈຳອາທິດໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບ:

a/ກ. ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ (ຄັດ) ຕໍ່ກັບກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມນີ້;

b/ຂ. ພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງວຽກໃນອາທິດຜ່ານມາ; ແລະ

c/ຄ. ລາຍລະອຽດຂອງມາດຕະການແກ້ໄຂທີ່ໄດ້ເຮັດ.

5.2.9 ການລາຍງານ

168. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມພຶດແລະສັດທຸກອັນຫຼືເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນທຸກຢ່າງຕ້ອງໄດ້ມີການເກັບກຳແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນກອບວຽກESMF ແລະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງສັດແລະບ່ອນທີ່ພຶດຕ່າງໆໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງ.

ຕາຕະລາງ 8 ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງພຶດແລະສັດ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມລາຍງານ
FF1. ການສູນເສຍທີ່ຢູ່ອາໄສແລະການລົບກວນຕໍ່ສັດ	FF1.1 ຈຳກັດການຕັດຕົ້ນໄມ້ແລະຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງສັດໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດໂດຍຜ່ານການປົກປ້ອງແລະການຄຸ້ມຄອງຮັກສາປ່າໄມ້ໄວ້ໃຫ້ພຽງພໍ	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	FF1.2: ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບສຽງແລະແສງໄຟໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງບ່ອນທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	FF1.3: ຮັບປະກັນວ່າພະນັກງານປະຈຳສະໜາມທຸກຄົນຮູ້ຈັກເຖິງເຂດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພຶດແລະສັດແລະຄວາມຈຳເປັນໃນການປົກປ້ອງເຂດເຫຼົ່ານີ້.	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	FF1.4 ຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບພຶດແລະສັດໃນເຂດກໍ່ສ້າງແລະ ມີການຊ່ວຍເຫຼືອສັດທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຫຼືສູນເສຍພໍ່ແມ່ໃນຊ່ວງໄລຍະໂຄງການ	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກແລະລາຍງານ
	FF1.5 ໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນແລະເຮັດໄດ້, ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດອອກຈາກພື້ນທີ່ບ່ອນເຮັດວຽກໄປຢູ່ປ່າປົກປ້ອງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການຮັກສາບັນທຶກໄວ້, ລາຍງານ
	FF1.6 ໃນບ່ອນທີ່ມີວຽກດຶງ, ຕ້ອງໄດ້ຟື້ນຟູຄືນໂດຍການເອົາແນວພັນພຶດຂອງທ້ອງຖິ່ນມາປູກໃສ່ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດ	ໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການຮັກສາບັນທຶກໄວ້, ລາຍງານ
FF2. ການແນະນຳພຶດແລະວັດຊະພຶດເຂົ້າມາ	FF2.1: ປະຕິບັດແຜນການຄວບຄຸມການເຊະເຈື່ອນການລະບາຍນ້ຳແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ (EDSCP) ເພື່ອ	ກ່ອນແລະຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມລາຍງານ
ໃນພື້ນທີ່	ຫຼຸດຜ່ອນການກະຈາຍໂຕຂອງວັດຊະພຶດຜ່ານການເຊະເຈື່ອນແລະຕະກອນທີ່ໄຫຼລົງສູ່ທາງນ້ຳ.			
	FF2.2: ປູກປ່າຄືນໃສ່ພື້ນທີ່ທີ່ຖືກລົບກວນໂດຍນ້ຳໃຊ້ຊະນິດພັນພືດຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າສູງດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສ	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ໃນເວລາທີ່ຕ້ອງການແລະມີການບັນທຶກ
	FF2.3: ຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບພືດທີ່ເຫຼືອຢູ່ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຮົ່ມ	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	FF2.4: ແນວພັນທີ່ເອົາມາໃຊ້ຕ້ອງບໍ່ມີວັດຊະພຶດບົນມານ້ຳ	ການດຳເນີນການ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	FF2.5 ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍແລະຝຸ່ມໄມ້ຕ້ອງໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກໄປແທນທີ່ຈະເປັນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຄຸມປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	FF2.6: ຕ້ອງໄດ້ມີການຄວບຄຸມວັດຊະພຶດທີ່ເປັນໄພຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືວັດຊະພຶດອັນຕະລາຍໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການດຳເນີນໂຄງການ	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງແລະຫລັງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳອາທິດແລະມີການບັນທຶກ

5.3 ນໍ້າໃຕ້ດິນ

5.3.1 ຄວາມເປັນມາ

169. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວນໍ້າໃຕ້ດິນຖືວ່າເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ຫຼາຍໃນສປປລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່ານໍ້າໃຕ້ດິນຈະເປັນແຫຼ່ງນໍ້າໃຊ້ຫຼັກໃນເຂດຊົນນະບົດກໍຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຫຼັກການຕິດຕາມຄຸນນະພາບແລະປະລິມານຂອງນໍ້າໃຕ້ດິນກໍຍັງມີໜ້ອຍຢູ່. ມາຮອດປະຈຸບັນຍັງບໍ່ທັນມີວິທີການທີ່ເປັນລະບົບຫຼືໃນລະດັບຊາດໃນການກໍານົດຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຕ້ດິນເຊິ່ງກໍໝາຍຄວາມວ່າການນໍາໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນໃນການສະໜອງນໍ້າໃຊ້ນັ້ນເປັນທາງເລືອກທີ່ຍັງມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

170. ໄດ້ມີການສຶກສາຫຼາຍອັນກ່ຽວກັບນໍ້າໃຕ້ດິນລວມທັງຄະນະກຳມະການແມ່ນໍ້າຂອງ (1986) ເຊິ່ງໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າສປປລາວຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງພື້ນທີ່ທາງທໍລະນີວິທະຍາ.

171. ພາຍໃນເຂດນີ້ໄດ້ມີການແບ່ງແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນ(aquifer)ເປັນ 3 ລະບົບ:

172. ແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນຂອງອານາມຽນ (Annamian) ເຊິ່ງເປັນລະບົບປ່ອຍນໍ້າລົງໃສ່ແມ່ນໍ້າໃນທ້ອງຖິ່ນຫຼືສາຂາແມ່ນໍ້າ. ແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບການໄຫຼວຽນນໍ້າຂອງພາກພື້ນແລະຈະບໍ່ນໍາເອົາມົນລະພິດມາໃສ່ລະບົບນໍ້າໃຕ້ດິນໃນພາກພື້ນ. ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າແມ່ນຂ້ອນຂ້າງດີແລະສາມາດນໍາມາດື່ມໄດ້ແຕ່ກໍມີທາດເຫຼັກຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ. ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດນໍ້າແມ່ນ 5 ລິດ/ວິນາທີ;

173. ກຸ່ມແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນປະເພດອິນໂດເຊີນຽນເຊິ່ງມີການໄຫຼໃນລະດັບພາກພື້ນລວມທັງໂຂດທິນປະເພດອິນໂດເຊີນຽນໂມເຢັນນິດແລະຊຸບເປີລີເອີ (Indonisian Moyennes and Superieures) ລະບົບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫາກໍເກີດໃໝ່ແລະສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຕະກອນຈາກນໍ້າຈືດແຕ່ກໍມີເຂດນໍ້າເຄັມແລະສ່ວນຂອງນໍ້າເກືອຢູ່ນໍາ. ຜົນຜະລິດນໍ້າແມ່ນມີເຖິງ 12-14 ລິດຕໍ່ວິນາທີ; ແລະ

174. ແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນທີ່ເປັນເຂດດິນຜຸ່ຍກ່ຽວເນື່ອງມາຈາກການມາທັບຖິມຂອງຕະກອນຂອງແມ່ນໍ້າຂອງບໍ່ໄດ້ຈັດໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງນໍ້າພື້ນດິນຫຼາຍປານໃດ.

175. ການປະເມີນນໍ້າໃຕ້ດິນໃນລະດັບພາກພື້ນພຽງອັນດຽວແມ່ນການສຶກສາໃນແຂວງສາລະວັນແລະຈໍາປາສັກໂດຍການໃຫ້ທຶນຂອງອົງການ JICA, ແລະໄດ້ມີການສຶກສາຫຼາຍອັນແລະການນໍາໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນເພື່ອສະໜອງນໍ້າໃຊ້ໃຫ້ກັບຕົວເມືອງແລະຍັງໄດ້ມີການຂຸດເຈາະນໍ້າສ້າງຫຼາຍຮ້ອຍແຫ່ງໃນທົ່ວປະເທດເພື່ອສະໜອງນໍ້າໃຊ້ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນໍ້າສ້າງທີ່ຖືກຂຸດເຈາະສໍາລັບສະໜອງນໍ້າໃຊ້ໃນຊົນນະບົດຈະລວມມີສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ຄວາມເລິກ, ປະເພດໂປ້ມນໍ້າທີ່ໃຊ້ແລະລະດັບນໍ້າໃຕ້ດິນ. ການບັນທຶກທາງດ້ານທໍລະນີວິທະຍາແລະການທົດສອບຜົນຜະລິດຂອງນໍ້າແມ່ນໄດ້ເຮັດເປັນບາງຄັ້ງຄາວໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້ ແຕ່ຫຼາຍຄັ້ງກໍມີຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖືປານໃດ.

176. ໂຄງການນີ້ບໍ່ໜ້າຈະມີການແຕະຕ້ອງເຖິງນໍ້າໃຕ້ດິນເພາະວ່າໂຄງການຈະບໍ່ໄດ້ມີການດູດເອົານໍ້າໃຕ້ດິນມາໃຊ້ແລະຍັງໄປກ່ວານັ້ນວຽກດິນທຸກອັນຈະຂຸດລົງເລິກກສຸດພຽງແຕ່ 4 ມເທົ່ານັ້ນ.

5.3.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

177. ມາດຖານການປະຕິບັດງານທາງລຸ້ມນີ້ແມ່ນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນມາໃຫ້ກັບໂຄງການ:

- a/ກ. ຈະບໍ່ໃຫ້ຄຸນນະພາບແລະປະລິມານຂອງນໍ້າໃຕ້ດິນຫຼຸດລົງອັນເປັນຜົນມາຈາກການກໍ່ສ້າງແລະກິດຈະກຳດຳເນີນງານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃກ້ເຂດໂຄງການ; ແລະ
- b/ຂ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຄວບຄຸມການເຊະເຈື່ອນການລະບາຍນໍ້າແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ (EDSCPs) ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນແລະມາດຕະການອື່ນໆເພື່ອເປັນການປົກປ້ອງນໍ້າໃຕ້ດິນ.

178. ໂດຍການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນກອບວຽກESMFນີ້ໂຄງການຈະບໍ່ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງອັນໃດຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບນໍ້າ.

5.3.3 ການຕິດຕາມ

179. ອີງໃສ່ຕາຕະລາງ 9 ສໍາລັບການຕິດຕາມນໍ້າໃຕ້ດິນ.

180. ໃນຊ່ວງໄລຍະໂຄງການຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນຄຸນນະພາບນໍ້າໃຕ້ດິນແລະຫວັງຈາກນັ້ນຕ້ອງໄດ້ປະເມີນອີກຢ່າງໜ້ອຍທຸກສອງເດືອນ. ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງຄອບຄຸມຄ່າຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆໃຫ້ໄດ້ກວ້າງທີ່ສຸດ (ຄວາເລິກຂອງນໍ້າ, ຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ pH, ຄ່າ DO, ການປະຈຸໄຟຟ້າ, ທາດໄນແຕດ, ທາດພິດສະພໍ, ທາດໂຄລໍຟອມ, ໂລຫະໜັກ, ຄວາມຊັນ, ສານໄຮໂດຣກາກບອນ) ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນພື້ນຖານແລະຍືນຍັນຄວາມເໝາະສົມສໍາລັບການນໍາໃຊ້ທີ່ຕ້ອງການ. ສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດໃນການຕິດຕາມຕໍ່ມາແມ່ນຈະໄດ້ຖືກກຳນົດອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ.

181. ຕ້ອງໄດ້ມີການຕິດຕາມແບບຕໍ່ເນື່ອງແລະເປັນປະຈຳເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າບາດານ.

5.3.4 ການລາຍງານ

182. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມຄຸນນະພາບນໍ້າບາດານຫຼືເຫດການໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກອບວຽກ ESMF ນີ້, ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ ຮັບຮູ້ໃນທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ສົງໄສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະດັບຄຸນນະພາບນໍ້າມີຄ່າສູງເກີນເກນທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຕາຕະລາງ 9 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
GW 1: ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ມົນລະພິດໂດຍລວມ, ໄຮ ໂດຣກາກບອນ, ໂລຫະ ແລະສານເຄມີອື່ນໆເຂົ້າໄປ ໃນແວດລ້ອມນ້ຳໃຕ້ດິນ	GW1.1: ເຮັດການຕິດຕາມຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນແລະເທິງ ຫນ້າດິນເປັນປະຈຳໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່ານ້ຳໃຕ້ ເດີນຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບລວມທັງການປະເມີນການປ່ຽນແປງ ດ້ານຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນ	ໃນທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາ , າມ	
	GW1.2: ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໜ້າດິນທີ່ມີສານເຄມີປົນເປື້ອນຊຶມ ຜ່ານບໍ່ນ້ຳບາດານແລະນ້ຳສ້າງລົງສູ່ແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ ໂດຍສະ ເພາະໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການຊຸດເຈາະນ້ຳບາດານແລະວຽກ ໂຄງລ່າງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ປ້ອງກັນການໄຫຼອອກ ແລະນ້ຳ ຖ້ວມ ແລະຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງໃຫ້ສະອາດ.	ໃນທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳອາທິດ
	GW1.3: ເຂດພື້ນທີ່ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບເກັບຮັກສານ້ຳເຊື້ອໄຟ, ສານເຄມີຫຼືຂອງແຫຼວທີ່ເປັນພິດຕ້ອງມີຖານອັດແໜ້ນເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ສານຕ່າງໆໄຫຼຊຶມຜ່ານໄດ້ແລະຕ້ອງອ້ອມດ້ວຍຄູກັນນ້ຳ ເພື່ອກັກການຮົ່ວໄຫຼຕ່າງໆ.ການຕື່ມເຊື້ອໄຟຫຼືນ້ຳມັນຕ້ອງເຮັດ ຢູ່ບ່ອນທີ່ຫ່າງໄກຈາກແຫຼ່ງນ້ຳ.	ໃນທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳອາທິດແລະຕ້ອງໄດ້ ລາຍງານໃຫ້ກັບກະຊວງ ຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ- ປ່າໄມ້, ອົງການ UNDP
	GW1.4: ກວດກາຍານພາຫະນະທຸກຊະນິດ, ເຄື່ອງມືແລະ ຂອບເຂດສາງວັດສະດຸຕ່າງໆປະຈຳວັນເພື່ອຊອກຫາເບິ່ງ ການຮົ່ວໄຫຼຂອງນ້ຳມັນແລະສານເຄມີທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ການຕື່ມນ້ຳມັນຕ້ອງເຮັດຢູ່ບ່ອນທີ່ຈັດໄວ້ໃຫ້ເທົ່ານັ້ນແລະ ໃຫ້ ຫ່າງໄກຈາກແຫຼ່ງນ້ຳ.	ໃນທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນ ທຶກ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
	GW1.5: ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ຢາຂ້າຫຍ້າ, ຢາປາບສັດຕູພືດແລະສານເຄມີອື່ນໆໃຫ້ຕໍ່າທີ່ສຸດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳແລະສັດ. ໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະຕາມການແນະນຳເທົ່ານັ້ນ	ໃນທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳອາທິດແລະຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອົງການ UNDP

5.4 ນໍ້າເທິງດິນ

5.4.1 ຄວາມເປັນມາ

183. ສປປລາວມີຊັບພະຍາກອນນໍ້າຈືດທີ່ມີຄຸນະພາບດີແລະອຸດົມສົມບູນນໍ້າຖືວ່າເປັນສ່ວນທີ່ສໍາຄັນສໍາຂອງຊີວິດແລະວັດທະນະທຳຂອງຄົນລາວແລະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດ. ຄວາມຮັ່ງມີຂອງສປປລາວແມ່ນຕິດພັນກັບນໍ້າແລະແຜນພັດທະນາທຸກຢ່າງແມ່ນຂຶ້ນກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າບໍ່ດ້ານໃດກໍດ້ານໜຶ່ງ. ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງນໍ້າແມ່ນຜ່ານບັນດາຂະແໜງການຍ່ອຍເຊັ່ນ: ຊົນລະປະທານ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການເດີນເຮືອ, ການປະມົງ, ການສະໜອງນໍ້າໃຊ້ໃນຕົວເມືອງແລະໃນຊົນນະບົດເຊິ່ງຂະແໜງການຍ່ອຍນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊົມໃຊ້ນໍ້າຫຼາຍທີ່ສຸດແລະການຊົມໃຊ້ນໍ້າໃນຂະແໜງການຍ່ອຍນີ້ກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

184. ປະລິມານນໍ້າທີ່ໄຫຼຢູ່ໃນສປປລາວມີປະມານ 270 ຕື້ແມັດກ້ອນ, ຫຼືທຽບເທົ່າເກືອບ 35% ຂອງປະລິມານນໍ້າທັງໝົດທີ່ໄຫຼລົງສູ່ອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ. ການແຈກຢາຍປະຈໍາເດືອນຂອງການໄຫຼຂອງນໍ້າໃນລາວແມ່ນເປັນໄປຕາມຮູບແບບການຕົກຂອງຝົນປະມານ 80% ຂອງນໍ້າຝົນແມ່ນຕົກໃນຊ່ວງລະດູຝົນ (ພຶດສະພາ-ທາຕຸລາ) ແລະ 20% ໃນລະດູແລ້ງແຕ່ພະຈິກ-ທາມສາ. ສໍາລັບແມ່ນໍ້າບາງສາຍໃນເຂດພາກກາງແລະພາກໃຕ້ຂອງປະເທດ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຊບັ້ງໄຟ, ເຊບັ້ງທຽງແລະເຊໂດນ) ປະລິມານການໄຫຼຂອງນໍ້າໃນລະດູແລ້ງແມ່ນໜ້ອຍລົງ: ປະມານ 10 ຫາ 15% ຂອງການໄຫຼປະຈໍາປີ. ແມ່ນໍ້າທີ່ຢູ່ນອກອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງເຊິ່ງໄຫຼຜ່ານປະເທດທວງດານາມລົງສູ່ທະເລຈົນໃຕ້ລວມມີນໍ້າມາ, ນໍ້າຊັມແລະນໍ້າເນືອນ. ຂໍ້ມູນທີ່ມີໜ້ອຍກ່ຽວກັບແມ່ນໍ້າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການປະເມີນທ່າແຮງຂອງແມ່ນໍ້າເຫຼົ່ານີ້.

185. ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍຕໍ່ປີແມ່ນຈາກ 1300ມມໃນເຂດຮ່ອມພູທາງພາກເໜືອເຖິງ 3700ມມ/ປີໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສູງໃນພາກໃຕ້, ເຊິ່ງກໍຕົງກັບປະລິມານນໍ້າຝົນຕໍ່ປີທີ່ 434 ຕື້ແມັດກ້ອນ (ມ3)ເຊິ່ງປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງແມ່ນໄຫຼໜີ. ແຫຼ່ງສະໜອງນໍ້າຈືດທີ່ຜະລິດຄືນໃໝ່ໄດ້ຕໍ່ປີແມ່ນ 270 ຕື້ແມັດກ້ອນຫຼືປະມານ 600,000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ຄົນ. ມີປະມານ 60% ຂອງປະຊາກອນໃນເມືອງແລະ 51%ຂອງປະຊາກອນໃນເຂດຊົນນະບົດສາມາດເຂົ້າເຖິງນໍ້າສະອາດໄດ້.

186. ຂະແໜງທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນກະສິກໍາກວມເອົາ 82%, ຕາມມາດ້ວຍອຸດສາຫະກໍາ 10% ແລະຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ 8%. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າຂອງຂະແໜງການອື່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈພໍປານໃດ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າໃນຂະແໜງການກະສິກໍາປະກອບມີຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ, ນໍ້າທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ. ນອກຈາກນັ້ນນໍ້າຍັງໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າອີກເຊິ່ງສປປລາວມີທ່າແຮງໃນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າເຖິງ 26,500 ເມກາວັດແຕ່ໃນປະຈຸບັນກໍາລັງການຜະລິດຕົວຈິງໄດ້ພຽງແຕ່ 5% ຂອງທ່າແຮງທັງໝົດເທົ່ານັ້ນ.

187. ປະລິມານນໍ້າທີ່ມີຫຼາຍໃນສປປລາວໂດຍສະເພາະລະດູຝົນໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ກັບການເດີນທາງທາງນໍ້າ, ການພັດທະນາອຸດສາຫະກໍາແລະການສະໜອງນໍ້າໃຊ້.

5.4.2 ແມ່ນໍ້າສາຍຫຼັກ

188. ນອກຈາກແມ່ນໍ້າຂອງທີ່ເປັນຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດລາວກັບອີກຫຼາຍປະເທດແລ້ວ, ນໍ້າອູຖືວ່າເປັນແມ່ນໍ້າທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນເຂດພາກເໜືອຂອງລາວ. ນໍ້າອູມີຕົ້ນກໍາເນີດທີ່ບ້ານລານຕຸງໃຫຍ່ໃກ້ກັບຊາຍແດນລາວ-ຈີນແລະໄຫຼລົງໃຕ້ເຊິ່ງມີຄວາມຍາວທັງໝົດ 390 ກມຈົນເຖິງຈຸດຈອດໃສ່ແມ່ນໍ້າຂອງ. ເນື້ອທີ່ຮັບນໍ້າທັງໝົດແມ່ນ 25,000 ກິໂລຕາແມດ (ກມ2) ກວມເອົາແຂວງຜົ້ງສາລີ, ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງແຂວງອຸດົມໄຊ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ. ປະລິມານນໍ້າປ່ອຍປະຈໍາປີແມ່ນ 12,276,964,800 ແມັດກ້ອນ.

189. ນໍ້າຊວງມີຄວາມຍາວ 150ກມແລະມີຕົ້ນກໍາເນີດໃກ້ບ້ານສົບກອກເຊິ່ງມີຄວາມສູງ 1482ມເໜືອໜ້ານໍ້າທະເລ. ນໍ້າຊວງແມ່ນໄຫຼຈາກທິດໃຕ້ທາງທິດຕາເວັນຕົກປະມານ 50ກມ: ຫລັງຈາກນັ້ນກໍປ່ຽນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກແລະສຸດທ້າຍໄປທາງທິດໃຕ້-ຕາເວັນຕົກແລະລົງສູ່ແມ່ນໍ້າຂອງ. ເນື້ອທີ່ຮັບນໍ້າທັງໝົດມີ 5,800 ກິໂລຕາແມັດ(Km2) ແລະ 75%ຂອງອ່າງຮັບນໍ້າເປັນເຂດພູ, ແລະອີກ 29% ເປັນເຂດຜາ. ປະລິມານນໍ້າປ່ອຍປະຈໍາປີແມ່ນ 3,654,076,320 ແມັດກ້ອນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

190. ແມ່ນ້ຳເຊບັ້ງທຽງແມ່ນຕັ້ງຢູ່ທາງພາກໃຕ້ຂອງລາວແລະຕິດຈອດກັບອ່າງເຊບັ້ງໄຟເຊິ່ງຍາວໄປທາງທາງພາກເໜືອ. ທັງສອງອ່າງຖືວ່າເປັນອ່າງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ. ເຊບັ້ງທຽງແມ່ນມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດໃນເຂດຄວາມສູງ 1,000 – 2,000ມເຊິ່ງໄຫຼລົງທາງທິດຕາເວັນຕົກກັບອີກ 9 ສາຂາຫຼັກ, ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໄຫຼລົງສູ່ແມ່ນ້ຳຂອງປະມານ 90ກມລຸ່ມແຂວງສະຫວັນນະເຂດ. ເຊບັ້ງທຽງມີຄວາມຍາວ 3442ກມແລະເນື້ອທີ່ຮັບນ້ຳທັງໝົດໃນຈຸດທີ່ເຊື່ອມຈອດກັບແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນ 21,516 ກິໂລຕາແມັດແລະປະລິມານນ້ຳປ່ອຍປະຈຳປີແມ່ນ 15,673,392,000 ແມັດກ້ອນ.

191. ຮູບທີ 10 ແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກໃນ ສປປ ລາວ.

ຮູບທີ 10 ແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກໃນສປປລາວ

5.4.3 ບັນຫາດ້ານຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ

192. ລັດຖະບານລາວໄດ້ກຳນົດບັນຫາຫຼາຍຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງເສດເຫຼືອແລະມົນລະພິດທາງນ້ຳໃນເຂດຕົວເມືອງໃຫຍ່ (ເຂດທີ່ມີຄົນອາໄສຢູ່ຫຼາຍ, ໂຮງແຮມ, ໂຮງຫມໍແລະສູນກາງບັນເທີງຕ່າງໆ) ນອກຈາກນັ້ນບັນຫາມົນລະພິດທາງນ້ຳຈາກ

ຂະແໜງກະສິກຳແລະອຸດສາຫະກຳລວມທັງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແທ່ກໍາເນີນເປັນຫວ່າງເຊິ່ງບັນຫາຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ກໍປະກົດໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງຂຶ້ນເວລາທີ່ກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ມີການຂະຫຍາຍໂຕ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ກໍເປັນຫວ່າງແມ່ນການເຊື່ອມໂຊມລົງຂອງນ້ຳທຳມະຊາດແລະອ່າງໂຕ່ງຈາກການສະສົມຂອງຕະກອນ, ດິນເຈື່ອນ, ແລະການຕັດໄມ້. ການນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຄວບຄຸມໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບສາຍນ້ຳ.

193. ຢູ່ໃນເຂດໂຕເມືອງ ສານພິດທີ່ມາຈາກທ້ອງຖະໜົນ, ເຂດອຸດສາຫະກຳແລະເຂດການຄ້າແລະເຂດສ່ວນບຸກຄົນໄດ້ໄຫຼລົງສູ່ຮ່ອງນ້ຳແລະແມ່ນ້ຳໃນທີ່ສຸດ. ຂີ້ເຫຍື້ອ, ຂີ້ຝຸ່ນແລະຂີ້ດິນ, ນ້ຳມັນແລະກາແລັດ, ຝຸ່ນນ້ອຍໆທີ່ອອກມາຈາກຢາງລົດຍົນ, ຝຸ່ນຈາກໂລຫະ, ແກ້ວແລະພລາສຕິກຈາກກລົດແລະສານຕະກ່ວາແມ່ນສານພິດທີ່ພົບເຫັນໄດ້ທົ່ວໄປ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຄົນແລະເຂດພື້ນທີ່ເປີດໂລ່ງໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຕະກອນແລະສານອາຫານຕ່າງໆ. ທໍ່ລະບາຍນ້ຳໃນຕົວເມືອງຍັງໄດ້ນຳເອົາການປ່ອຍນ້ຳເສຍຈາກໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ນ້ຳເປື້ອນຈາກຖັງວິດຖ່າຍແລະນ້ຳທີ່ລົ້ນໃນຊ່ວງທີ່ມີຝົນ.

194. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຂໍ້ມູນດານສິ່ງແວດລ້ອມນ້ຳແມ່ນຍັງຂາດເຂີນຢູ່ໃນສປປລາວ. ຕົວເມືອງໃຫຍ່ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍໂຕອອກເນື່ອງຈາກມີການຫລັ່ງໄຫຼຂອງຄົນເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕົວເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນບວກກັບລະບົບຮ່ອງລະບາຍນ້ຳທີ່ບໍ່ພຽງພໍນັ້ນເຮັດໃຫ້ປະລິມານຂອງນ້ຳເສຍເພີ່ມຂຶ້ນເຊິ່ງໄຫຼຜ່ານຮ່ອງທຳມະຊາດແລະຮ່ອງລະບາຍນ້ຳທີ່ຄົນສ້າງຂຶ້ນລົງສູ່ເຂດພື້ນທີ່ຕໍ່າເຊັ່ນດິນໃກ້ນ້ຳໂດຍບໍ່ມີການບຳບັດເລີຍ. ຜົນທີ່ຕາມາກໍຄື ແມ່ນ້ຳບາງສາຍທີ່ຢູ່ໃກ້ຫຼືຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ເປົາເປື້ອນມີມົນລະພິດ.

195. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄຸນນະພາບຂອງແມ່ນ້ຳຢູ່ໃນລາວແລະຂອງແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບດີອີງຕາມມາດຕະຖານສາກົນລະດັບຂອງອົກຊີແຊນແມ່ນມີສູງແລະຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງສານອາຫານແມ່ນມີຕໍ່າ. ຕະກອນແມ່ນແຫຼ່ງມົນລະພິດຫຼັກທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບແມ່ນ້ຳການຕົກຕະກອນໃນສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນມີຕ່າງກັນປະມານ 41 ໂຕນ/ກມ2/ປີ ຫາ 345 ໂຕນ/ກມ2/ປີ. ສາຂາແມ່ນ້ຳແລະສາຍນ້ຳທີ່ມີຕະກອນບົນຢູ່ນ້ຳສູງມີເຊບັງທຽງ, ເຊ ໂດນ, ນ້ຳອູແລະເຂດຕອນເທິງກັບຕອນລຸ່ມຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ.

196. ບໍ່ໄດ້ມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານສະເພາະສຳລັບເມືອງທີ່ຈະມີໂຄງການນີ້ແຕ່ກ່ອນຈະມີການເລີ່ມວຽກນັ້ນຈະໄດ້ມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານເພື່ອສ້າງລະບົບການຕິດຕາມທີ່ເໝາະສົມ.

5.4.4 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

- 197. ມາດຖານການປະຕິບັດງານທາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆຂອງໂຄງການ:
 - a/ກ. ບໍ່ໃຫ້ຄຸນນະພາບນ້ຳຫຼຸດລົງຫຼາຍເນື່ອງຈາກການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານຂອງໂຄງການ;
 - b/ຂ. ຄຸນນະພາບນ້ຳຕ້ອງໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໂດຍອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ແລະ/ຫຼືກົມອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຫຼືຖ້າບໍ່ມີການຕັ້ງເງື່ອນໄຂຂຶ້ນມາຄືແນວນັ້ນກໍຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບນ້ຳເຊື່ອມລົງ;
 - c/ຄ. ຈະບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບເກີດຂຶ້ນນອກເຂດເຮັດວຽກ; ແລະ
 - d/ງ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກEDSCPs ໃນພື້ນທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ

5.4.5 ການຕິດຕາມ

198. ການມີຄຸນນະພາບນ້ຳທີ່ຕອບສະໜອງຕາມຈຸດປະສົງໃນການນຳໃຊ້ນັ້ນຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນ. ຄຸນນະພາບນ້ຳແມ່ນສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງພືດ, ສຸຂະພາບສັດ, ຄຸນນະພາບດິນ, ອຸປະກອນການຜະລິດແລະການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ. ຄຸນນະພາບຂອງແຫຼ່ງນ້ຳແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອອກໄປຂຶ້ນກັບສະພາບອາກາດແລະປັດໃຈພາຍນອກອື່ນໆນຳອີກ.

199. ການລະເທີຍອາຍແມ່ນເພີ່ມປະລິມານສະສົມຂອງເກືອແຕ່ການໄຫຼຂອງນ້ຳອາດເຮັດໃຫ້ປະລິມານເກືອຈາງລົງແຕ່ກັບ

ເພີ່ມການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຕະກອນແລະຝຸ່ນເຄມີ, ຝຸ່ນຄອກຫຼືການໄຫຼໜີຂອງສານອາຫານ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບຂອງສານເມີຄິວລີ້ຈາກດິນນໍ້າອີກ.

200. ການຕິດຕາມຄວນເຮັດເປັນປະຈຳແລະເລື້ອຍໆໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງຫຼືຊ່ວງທີ່ມີພາວະຂາດຄວາມຊຸມຊື່ນເປັນເວລາດົນ.

201. ຕາຕະລາງ 10 ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນການຕິດຕາມທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດ.

5.4.6 ການລາຍງານ

202. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມຄຸນນະພາບນໍ້າ ຫຼືເຫດການໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກອບວຽກ ESMF ນີ້, ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ໃນທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ສົງໄສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະດັບຄຸນນະພາບນໍ້າມີຄ່າສູງເກີນເກນທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຕາຕະລາງ 10ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄຸນະພາບນໍ້າ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
W1: ສານບິນເປື້ອນ ແລະມົນລະພິດໃນລະບົບນໍ້າໜ້າດິນເພີ່ມຂຶ້ນ	W1.1: ສ້າງແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກ EDSCP ໃນບ່ອນທີ່ມີການກໍ່ສ້າງເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາຍຂອງນໍ້າ, ຕະກອນແລະດິນເຊາະເຈື່ອນແລະເກັບຮັກສາບັນດາວັດສະດຸຕ່າງໆລວມທັງຂີ້ດິນໄວ້ໃຫ້ດີໃນຊ່ວງໄລຍະໂຄງການ. ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາມາດຕະການຂອງແຜນ EDSCP ເປັນປະຈຳເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຄື່ອງມືຕ່າງໆເຮັດວຽກໄດ້ປົກກະຕິແລະມີປະສິດທິພາບດີ.	ກ່ອນຈະມີວຽກດິນ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ໃນໄລຍະຂອງການສ້າງຕັ້ງເບື້ອງຕົ້ນແລະຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກະຊວງຊັບ, ກະຊວງກະສິກຳ, ແລະອົງການ UNDP
	W1.2: ເຂດພື້ນທີ່ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບເກັບຮັກສາເຊື້ອໄຟ, ນໍ້າມັນ, ສານເຄມີຫຼືຂອງແຫຼວທີ່ເປັນພິດຕ້ອງມີຖານອັດແໜ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສານຕ່າງໆໄຫຼຊຶມຜ່ານໄດ້ແລະຕ້ອງອ້ອມດ້ວຍຄູກັນນໍ້າເພື່ອກັກການຮົ່ວໄຫຼຕ່າງໆ. ການຕື່ມນໍ້າມັນຕ້ອງເຮັດຢູ່ໄກຈາກແຫຼ່ງນໍ້າ.	ທຸກໆໄລຍະ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳອາທິດແລະລາຍງານໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບ, ກະຊວງກະສິກຳ, ແລະອົງການ UNDP
	W1.3: ເຮັດການຕິດຕາມຄຸນນະພາບນໍ້າໜ້າດິນເປັນປະຈຳໃນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ນໍ້າໜ້າດິນອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບລວມທັງການປະເມີນການປຸງແປງຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບນໍ້າໜ້າດິນນໍາ.	ທຸກໆໄລຍະ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳອາທິດແລະຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ລາຍງານໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບ, ກະຊວງກະສິກຳ, ແລະອົງການ UNDP
	W1.4: ຈັດຕາຕະລາງວຽກເປັນຂັ້ນຕອນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ມີການປູກພືດໃສ່ຄືນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບການລົບກວນໃຫ້ໄວທີ່ສຸດຫຼັງຈາກທີ່	ຫຼີກລ້ຽງການເຮັດວຽກດິນເປັນຈຳນວນຫຼາຍໃນຊ່ວງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງ	ມີການບັນທຶກ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ແລ້ວວຽກເພື່ອໃຫ້ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວສະຖຽນ	ລະດູຝົນ	ກະສິກຳ
<p>W1.5: ບໍ່ໃຫ້ເກັບວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໄວ້ໃກ້ກັບແຫຼ່ງນໍ້າເຊິ່ງອາດຈະມີ ົອກາດທີ່ວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້ໄຫຼລົງໄປໃສ່ນໍ້າ. ຕ້ອງໄດ້ມີການຍ້າຍເຄື່ອງມື ການກໍ່ສ້າງໃຫ້ໄກຈາກແຫຼ່ງນໍ້າກ່ອນຈະເລີກວຽກໃນແຕ່ລະມື້ຫຼືຖ້າຫາກ ມີການຄາດການວ່າຈະມີຝົນຕົກແຮງ.</p>	ທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ ມີການບັນທຶກລາຍວັນ
<p>W1.6: ຮັບປະກັນວ່າຕະກອນທີ່ມີສານພິດຕົກຄ້າງນັ້ນຈະບໍ່ຖືກປ່ອຍ ລົງສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.</p>	ທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ ມີການບັນທຶກລາຍວັນ

5.5 ຄຸນະພາບຂອງອາກາດ

5.5.1 ຄວາມເປັນມາ

203. ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການປະເມີນແບບສະເພາະດ້ານຄຸນນະພາບອາກາດໃນກອບວຽກ ESMFນີ້ເທື່ອ. ເນື່ອງຈາກວ່າການພັດທະນາທາງຕົວເມືອງແລະອຸດສາຫະກຳຍັງມີຈຳກັດເຮັດໃຫ້ຄາດວ່າອາກາດຍັງມີຄຸນນະພາບຂ້ອນຂ້າງດີ. ພື້ນທີ່ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບ້ານຫຼືໃນເຂດຊົນນະບົດແລະມົນລະພິດທາງອາກາດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂຶ້ນເພາະສັງເກດໄດ້ໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການລົງໄປຍັງມຸມຸມຊົນຫຼາຍຄັ້ງ.

204. ທຸກວຽກການກໍ່ສ້າງແມ່ນມີທາງແຮງກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຫຼືຄວາມລຳຄານທາງອາກາດໄດ້. ໃນໂຄງການນີ້ວຽກການກໍ່ສ້າງແມ່ນມີຈຳກັດຍົກເວັ້ນການເຮັດອ່າງເກັບກັກນ້ຳ.

205. ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງແລະການດຳເນີນງານຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈແລະຄຸ້ມຄອງກັບວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບຂອງອາກາດໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດແລະຮູ້ຈັກຂັ້ນຕອນລະບຽບການກໍ່ສ້າງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ດຳລັດຂອງສປປລາວຫຼືການປະຕິບັດທີ່ດີຂອງສາກົນ.

5.5.2 ມາດຖານໃນການປະຕິບັດງານ

206. ມາດຖານໃນການປະຕິບັດງານທາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຖືກກຳນົດຂຶ້ນມາເພື່ອການກໍ່ສ້າງທີ່ໂຄງການຈະເຮັດ:

- a/ກ. ການປ່ອຍຂີ້ຝຸ່ນ/ຂີ້ໄງ່ຕ້ອງບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຫຼືຄວາມລຳຄານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
- b/ຂ. ປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆໃນທຸກເວລາເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງອາກາດທີ່ມາຈາກວຽກການກໍ່ສ້າງຫຼືການດຳເນີນງານຕ່າງໆໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ; ແລະ
- c/ຄ. ມາດຕະການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຂອງການຮ້ອງຮຽນຕ້ອງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ 48 ຊົ່ວໂມງ.

5.5.3 ການຕິດຕາມ

207. ໄດ້ມີການສ້າງແຜນການຕິດຕາມຄຸນນະພາບທາງອາກາດທີ່ເປັນມາດຕະຖານສຳລັບໂຄງການນີ້ (ຕາຕະລາງ 11) ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນຄືນແລະປັບປຸງແຜນງານນີ້ທຸກໆສອງເດືອນ. ທີ່ສຳຄັນ:

- a/ກ. ຕ້ອງມີການສັງເກດກ່ຽວກັບການກຳຈັດຂີ້ຝຸ່ນໂດຍພະນັກງານປະຈຳສະໜາມເປັນປະຈຳວັນແລະພະນັກງານຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກູຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ແລະອົງການUNDPໃນເວລາລົງໄປກວດພາກສະໜາມ; ແລະ
- b/ຂ. ຕ້ອງມີການຕິດຕາມການປ່ອຍຄວນພິດຈາກເຄື່ອງຈັກແລະພາຫະນະ, ຖ້າເຫັນວ່າມີການປ່ອຍອອກມາຫຼາຍເກີນໄປກໍຕ້ອງໄດ້ມີການວັດແທກຄ່າ.

5.5.4 ການລາຍງານ

208. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມຄຸນນະພາບຂອງອາກາດຫຼືເຫດການໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກອບວຽກ ESMFນີ້, ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ສົງໄສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະດັບຄຸນນະພາບອາກາດນັ້ນມີຄ່າສູງເກີດເຫັນທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຕາຕະລາງ 11 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄຸນະພາບອາກາດ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
A.1 ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລະດັບຂີ້ຝຸ່ນໃນບ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຂີ້ຝຸ່ນ	A1.1: ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຂີ້ຝຸ່ນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນໃນທຸກພື້ນທີ່ໃນຊ່ວງໄລຍະການອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ.	ກ່ອນແລະຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.2: ຈຳກັດຄວາມໄວຂອງລົດເທິງທົນທາງແລະທາງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າມາເຮັດວຽກ.	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.3: ຄຸ້ມຄອງກິດຈະກຳທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂີ້ຝຸ່ນໃຫ້ດີເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີມົນລະພິດທາງສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.4: ການກໍ່ສ້າງຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວພັນກັບສະພາບພຳ້ຜົນ (ຕິດຕາມພະຍາກອນອາກາດ)	ຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.5: ຈັດຕາຕະລາງວຽກງານໃຫ້ດີເພື່ອຮັບປະກັນຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນຕໍ່ກັບພືດແລະຂີ້ດິນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ	ໃນຊ່ວງໄລຍະທັງໝົດຂອງການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.6: ເກັບວັດສະດຸໄວ້ໃຫ້ໄກຈາກບ່ອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງວ່າຈະໄດ້ຮັບຂີ້ຝຸ່ນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດແລະມີແນວປົກຄຸມໄວ້ໃຫ້ເໝາະສົມ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A1.7: ຊອກຫາແຫ່ງນ້ຳທີ່ມີຄຸນະພາບດີໃນການກຳຈັດຂີ້ຝຸ່ນ (ທົດນ້ຳ)ແລະປະຕິບັດຕາມຂໍ້ທ້າມດ້ານຊັບພະຍາກອນນ້ຳ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະ ລາຍງານ
	ຕ່າງໆ			ບັນທຶກ
	A1.8: ຈັດຕາຕະລາງໃນການປູກພືດຄືນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນອັດຕາການລອດຕາຍຂອງພືດ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	A1.9: ມີການປົກຖັງຂີ້ເຫຍື້ອແລະຕັ້ງຖັງໄວ້ໃຫ້ໄກຈາກເຂດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
A2. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອາຍຄ້ວນທີ່ມາຈາກພາຫະນະແລະເຄື່ອງຈັກ	A2.1 ມອດຈັກລົດຫຼືເຄື່ອງຈັກໃນເວລາທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ງານ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A2.2 ນຳໃຊ້ພາຫະນະສຳລັບວຽກຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກເທົ່ານັ້ນ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A2.3 ຮັບປະກັນການບຳລຸງຮັກສາພາຫະນະສຳລັບການກໍ່ສ້າງທຸກຄັນ, ເຄື່ອງຈັກທຸກອັນເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ງານໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ຖືກອອກແບບມາ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A2.4 ພັດທະນາແລະຈັດການປະຖົມນິເທດໃຫ້ກັບພະນັກງານປະຈຳສະໜາມທຸກຄົນເຊິ່ງລວມມີມາດຕະການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນພາກສະໜາມ	ກ່ອນແລະໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	A2.5 ຈັດສະຖານທີ່ສຳລັບເກັບມ້ຽນພາຫະນະແລະເຄື່ອງຈັກ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະ ລາຍງານ
	ໄວ້ໃຫ້ໄກຈາກບ່ອນທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ			ບັນທຶກ
	A2.6 ຕັ້ງທີ່ປ່ອຍຄວນໃຫ້ໄກຈາກພື້ນດິນ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການ ບັນທຶກ

5.6 ສຽງລົບກວນແລະການສັ່ນສະເທືອນ

5.6.1 ຄວາມເປັນມາ

209. ໃນການພັດທະນາກອບວຽກ ESMF ນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການປະເມີນແບບສະເພາະກ່ຽວກັບສຽງດັງເທື່ອເນື່ອງຈາກວ່າການພັດທະນາທາງຕົວເມືອງແລະອຸດສາຫະກຳຍັງມີຈຳກັດເຮັດໃຫ້ຄາດວ່າບັນຫາສຽງລົບກວນຍັງຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ.

210. ວຽກກໍ່ສ້າງແລະການດຳເນີນງານທຸກອັນມີທ່າແຮງທີ່ຈະສ້າງຄວາມລຳຄານທາງສຽງໄດ້. ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ລົບກວນຊາວບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງແລະເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດແລະສັດອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຍ້ອນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ສ້າງໃຫ້ມີແຮງສັ່ນສະເທືອນ. ແຕ່ໃນໂຄງການນີ້ຈະບໍ່ມີການໃຊ້ລະເບີດເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ.

211. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຫຼືອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ກໍ່ໃຫ້ມີສຽງດັງອາດສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ອາໄສໃນເຂດນັ້ນຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມ.

212. ຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈແລະຄຸ້ມຄອງກັບວິທີການຄວບຄຸມເຄື່ອງຈັກທີ່ມີສຽງດັງແລະຂັ້ນຕອນການກໍ່ສ້າງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງສປປລາວ, ຫຼືການປະຕິບັດທີ່ດີຂອງສາກົນຖ້າຫາກຍັງບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ນິຕິກຳໃດໆເທື່ອ.

213. ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບເຄື່ອງຈັກລວມທັງລະດັບສຽງຂອງເຄື່ອງຈັກແລະຄຳແນະນຳໃນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນສຽງດັງ. ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສຽງທີ່ສາມາດເກີດໄດ້ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງລວມມີ:

- a/ກ. ເຄື່ອງຈັກດົນສຳລັບຍ້າຍເອົາຕະກອນຂີ້ຕົມອອກແລະພື້ນຟູອ່າງເກັບນ້ຳ;
- b/ຂ. ລົດຂົນເຄື່ອງ;
- c/ຄ. ໂປ້ມນ້ຳ; ແລະ
- d/ງ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າແລະເຄື່ອງອັດ.

5.6.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

214. ມາດຖານການປະຕິບັດງານທາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ:

- a/ກ. ສຽງດັງຈາກການກໍ່ສ້າງແລະການດຳເນີນງານຕ້ອງບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຫຼືຄວາມທ້າລຳຄານໃນສະຖານທີ່ລະອຽດອ່ອນຕໍ່ກັບສຽງ;
- b/ຂ. ປະຕິບັດມາດຕະການຕະຫຼອດເວລາໃນການຫຼຸດຜ່ອນສຽງດັງຈາກການກໍ່ສ້າງ;
- c/ຄ. ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນນອກເຂດເຮັດວຽກຍ້ອນແຮງສັ່ນສະເທືອນຈາກການກໍ່ສ້າງຫຼືດຳເນີນງານ;
- d/ງ. ປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ກັບການຮ້ອງຮຽນພາຍໃນ 48 ຊົ່ວໂມງ.

5.6.3 ການຕິດຕາມ

215. ໄດ້ມີການສ້າງແຜນການຕິດຕາມສຽງດັງທີ່ເປັນມາດຕະຖານສຳລັບໂຄງການນີ້ (ຕາຕະລາງ 12) ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນຄືນແລະປັບປຸງແຜນງານນີ້ທຸກໆສອງເດືອນ. ທີ່ສຳຄັນແມ່ນຜູ້ຄຸມງານຕ້ອງໄດ້:

- a/ກ. ຮັບປະກັນວ່າເຄື່ອງຈັກແລະກົນຈັກໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາເປັນປະຈຳເພື່ອນຳໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ
- b/ຂ. ຄວນເຮັດວຽກທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດສຽງດັງໃນເວລາວຽກຕອນກາງເວັນເທົ່ານັ້ນ .

5.6.4 ການລາຍງານ

216. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມສຽງດັງ ຫຼືເຫດການໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກອບວຽກ ESMFນີ້.ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ສົງໄສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະດັບຄ່າສູງມີຄ່າສູງເກີນເກນທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຕາຕະລາງ 12 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສຽງດັງແລະການສັ່ນສະເທືອນ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
N1. ລະດັບສຽງດັງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ	N1.1: ຄັດເລືອເອົາເຄື່ອງມືອຸປະກອນສຳລັບວຽກສະເພາະລວມທັງໂປ່ມນ້ຳເພື່ອຮັບປະກັນການຫຼຸດຜ່ອນສຽງດັງໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ.	ທຸກໄລຍະ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	N1.2: ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມືໃນການຫຼຸດສຽງດັງສະເພາະເຊັ່ນ: ໂຕຫຼຸດສຽງຫຼືໂຕປິດສຽງໃສ່ບ່ອນເຮັດວຽກແລະໃສ່ອຸປະກອນຕ່າງໆ.	ກ່ອນແລະໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	N1.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງສຽງດັງໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດແລະປະຕິບັດວຽກງານທີ່ມີສຽງດັງໃນຊ່ວງກາງເວັນ 7 ໂມງເຊົ້າຫາ 5.30 ແລງ.	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	N1.4: ປົກສາຫາລືກັບຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງກ່ອນມີການລົງມືກໍ່ສ້າງໂດຍສະເພາະຖ້າຈະເຮັດວຽກທີ່ມີສຽງດັງໃນຊ່ວງນອກໂມງການຕອນກາງເວັນ.	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	N1.5 ຄວນມີຍຸດທະສາດໃນການຄວບຄຸມສຽງເຊັ່ນປ່ຽນແທນຄື່ອງມືຫຼືເຄື່ອງຈັກທີ່ສ້າງສຽງດັງເກີນໄປ	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	N1.6 ມີການໃສ່ແນວກັນສຽງດັງຊົ່ວຄາວໃນບ່ອນທີ່ອາດສ້າງຜົນກະທົບໃຫ້ກັບຄົນເຂດນັ້ນ	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາ າມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	N1.7 ມີການລາຍງານທຸກການຮ້ອງຮຽນຕໍ່ວ່າຫຼືການບໍ່ປະຕິບັດຕາມໃນການຄວບຄຸມສຽງໂດຍອີງໃສ່ຂັ້ນຕອນການລາຍງານເຫດການໃນສະໜາມ	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາ າມ	ມີການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະ ລາຍງານ
	ເຮັດວຽກພ້ອມທັງສັງລວມລົງໃນບົດບັນທຶກ.			
	N1.8 ຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງຈັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານຂອງຕົນເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນສຽງທີ່ດັງເກີນໄປໃນການເຮັດວຽກຕົວຈິງໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ	ກ່ອນແລະໃນຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
N2. ການສັ່ນສະເທືອນຈາກການກໍ່ສ້າງ	N2.1: ລະບຸສະຖານທີ່, ໂຄງສ້າງແລະທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດທີ່ອາດຈະອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການສັ່ນສະເທືອນຈາກການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ	ກ່ອນແລະໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	N2.2: ອອກແບບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຊົ່ວຄາວແລະຖາວອນຕໍ່ກັບການສັ່ນສະເທືອນແລະສຽງດັງຈາກການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ.	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	N2.3: ມີການລາຍງານທຸກເຫດການ, ການຮ້ອງຮຽນຕໍ່ວ່າຫຼືການບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສັ່ນສະເທືອນໂດຍອີງໃສ່ຂັ້ນຕອນການລາຍງານເຫດການໃນສະໜາມເຮັດວຽກພ້ອມທັງສັງລວມລົງໃນບົດບັນທຶກ.	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	N2.4: ໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການກໍ່ສ້າງຕ້ອງໄດ້ມີມິຕະການທີ່ເປັນມາດຕະຖານເພື່ອຊອກຫາແລະປົກປ້ອງການບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃຕ້ດິນຈາກຜົນກະທົບຂອງການສັ່ນສະເທືອນໃນການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ.	ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ

5.7 ແຜນການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ການລະບາຍນ້ຳແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ

5.7.1 ພູມສັນຖານ, ທໍລະນີວິທະຍາແລະດິນ

217. ສປປລາວມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 236,800 ກິໂລຕາແມັດເຊິ່ງເນື້ອທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູເຂົາກວມເອົາ 70% ແລະປ່າໄມ້ກວມເອົາ 46% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ. ມີແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານເຊິ່ງມີຄວາມຍາວ 1,865 ກມແລະເປັນຊາຍແດນກັບປະເທດໄທ (1835 ກມ).

218. ພູມສັນຖານຂອງລາວເປັນເຂດພູເຊິ່ງມີສາຍພູຫຼວງໃນທາງພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອແລະພາກຕາເວັນອອກແລະສາຍພູຫຼວງພະບາງໃນພາກຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອແລະອີກຫຼາຍສາຍພູທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄວາມສູງແມ່ນ 500ມພ້ອມກັບສາຍນ້ຳຕາມຮ່ອມພູແລະເຂດທີ່ງຽບຫລາຍແຫ່ງທີ່ມີທ່າແຮງສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ. ພູມສັນຖານເຂດພູສູງແມ່ນຍາວຢຽດໄປທາງພາກເໜືອຂອງສປປລາວຍົກເວັ້ນທົ່ງພຽງວຽງຈັນແລະທົ່ງພຽງທົ່ງໃຫ້ທຶນໃນເຂດພູພຽງຂອງແຂວງຊຽງຂວາງ.

219. ໃນທາງພາກໃຕ້ຂອງລາວແມ່ນມີເຂດດິນທົ່ງພຽງກ້ວາງຢູ່ໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດແລະຈຳປາສັກເຊິ່ງເໝາະສົມກັບການປູກເຂົ້າແລະລ້ຽງສັດ. ແຂວງຄຳມ່ວນສ່ວນໃຫຍ່ແລະເຂດພາກຕາເວັນອອກຂອງບັນດາແຂວງພາກໃຕ້ແມ່ນເປັນເຂດພູທົ່ງຮາບແລະດິນເປັນພັກ (ຂັ້ນໄດ) ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງແລະສາຂາແມ່ນ້ຳອື່ນໆແມ່ນກວມເອົາພຽງແຕ່ 20% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນ.

220. ພູມສັນຖານຂອງແຂວງອຸດົມໄຊແມ່ນເປັນພູຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍມີຄວາມສູງປະມານ 300–1,800ມເໜືອໜ້ານ້ຳທະເລ,ມີແມ່ນ້ຳປະມານ 60 ສາຍທີ່ໄຫຼຜ່ານອຸດົມໄຊລວມທັງນ້ຳພາກ, ນ້ຳແຊ, ນ້ຳແບງ, ນ້ຳກໍແລະນ້ຳງາ. ນ້ຳກໍໄດ້ໄຫຼຜ່ານເມືອງໄຊເຊິ່ງເປັນເມືອງຫຼວງຂອງແຂວງ.

221. ມີເນື້ອທີ່ດິນພຽງແຕ່ 44% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດໃນສປປລາວທີ່ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນດິນທີ່ສາມາດທຳການຜະລິດໄດ້. ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼາຍນັບຕັ້ງແຕ່ຊຸມປີ 1970 ເນື່ອງຈາກການຕັດໄມ້ເພື່ອການຄ້າແລະການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ການເຮັດໄຮ່ຂອງປະຊາຊົນ.

222. ຢູ່ໃນສປປລາວມີ 3 ເຂດດິນກະສິກຳຕາມພູມອາກາດອີງຕາມພູມສັນຖານ, ທໍລະນີວິທະຍາແລະດິນເຊິ່ງມີ:

223. ເຂດພູໃນພາກເໜືອເຊິ່ງເປັນເຂດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພູຜາທີ່ສູງຫຼາຍກວ່າ 1000ມ,ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງກັບມີສະພາບພູມອາກາດແບບຊຸ່ມຫາແຫ້ງແລ້ງຂອງເຂດຮ້ອນ.ເຂດນີ້ມີປະລິມານນ້ຳຝົນລະຫວ່າງ1,500 - 2,500ມມແລະມີລະດູແລ້ງທີ່ເຢັນກວ່າເຂດອື່ນ. ດິນແມ່ນຂ້ອນຂ້າງຈະອ່ອນແລະມີທາດອາຫານທີ່ຕ່ຳເນື່ອງຈາກມີການຊະລ້າງດິນທີ່ສູງແລະມີຄວາມເປັນກົດສູງ. ດິນເຂດນີ້ມີຄວາມສາມາດໃນການເກັບຮັກສານ້ຳໄວ້ໄດ້ຕ່ຳສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບກະສິກຳແບບສຸມ. ການເຮັດໄຮ່ແມ່ນໃນຮູບແບບຖາງແລ້ວຈູດແລະປະໃຫ້ເປັນປ່າເລົ່າຫລັງຈາກປູກແລ້ວ.

224. ເຂດດິນເນີນເຖິງພູໃນພາກກາງແລະພາກໃຕ້ເຊິ່ງມີລະດັບຄວາມສູງປະມານ 500 - 1,000ມແລະມີບາງບ່ອນທີ່ສູງຫຼາຍກວ່າ 2000ມ. ເຂດນີ້ແມ່ນມີຄວາມຄ້ອຍຊັນປານກາງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຖ້າທຽບໃສ່ເຂດໃນທາງພາກເໜືອ.ເຂດນີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກລົມມໍລະສຸມຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຝົນຕົກໜັກໃນຊ່ວງລະດູຝົນປະລິມານນ້ຳຝົນໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 2,500 to 3,500ມມ. ດິນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບດິນທີ່ຢູ່ທາງພາກເໜືອຍົກເວັ້ນດິນເຂດພູພຽງບໍລະເວນໃນເຂດໃຕ້ສຸດເຊິ່ງມີຄວາມເປັນກົດຕ່ຳກວ່າແລະເປັນດິນທີ່ມີໂຄງສ້າງດີເຮັດໃຫ້ສາມາດເກັບຮັກສາແລະລະບາຍນ້ຳໄດ້ດີ.

225. ເຂດທົ່ງພຽງຕາມແຄມແມ່ນ້ຳຂອງແລະສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງຢູ່ໃນເຂດພາກກາງແລະພາກໃຕ້ເຊິ່ງມີປະຊາກອນລາວຫຼາຍກວ່າ 50% ອາໄສຢູ່.ເຂດນີ້ລວມມີທົ່ງພຽງວຽງຈັນ, ທົ່ງພຽງຂະໜາດນ້ອຍໃນແຂວງບໍລິຄຳໄຊແລະທາງຕອນເໜືອຂອງແຂວງຄຳມ່ວນ, ທົ່ງພຽງຂະໜາດໃຫຍ່ໃນທາງພາກໃຕ້ຂອງແຂວງຄຳມ່ວນແລະພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ທົ່ງພຽງຂະໜາດນ້ອຍໃນແຂວງຈຳປາສັກ, ສາລະວັນແລະອັດຕະປື. ເຂດນີ້ແມ່ນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດສຳລັບການຜະລິດໃນສປປລາວມີພູມອາກາດແບບເຂດຮ້ອນຊຸ່ມເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍຕໍ່ປີ 1,500 ຫາ 2,000ມມ.

226. ໂຄງການນີ້ຈະໄດ້ຖືກດຳເນີນຢູ່ 6 ແຂວງຂອງລາວໂຄງການຈະບໍ່ໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານພູມສັນຖານ

ໃຫຍ່ໆອັນໃດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໂຄງການອາດສ້າງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທາງພື້ນທີ່ນ້ອຍໆລວມທັງການເຄື່ອນຍ້າຍຕະກອນ ແລະດິນສໍາລັບວຽກທີ່ກ່ຽວພັນການກັບສ້າງອ່າງເກັບກັກນໍ້າ.

5.7.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

227. ມາດຖານການປະຕິບັດງານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາສໍາລັບໂຄງການ:

- a/ກ. ບໍ່ໃຫ້ມີການສະສົມຂອງຕະກອນໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງນໍ້າແລະ/ຫຼືນໍ້າເທິງໜ້າດິນແລະ/ຫຼືນໍ້າໃຕ້ດິນອັນ ເປັນຜົນມາຈາດການກໍ່ສ້າງແລະການດໍາເນີນງານ;
- b/ຂ. ບໍ່ໃຫ້ຄຸນນະພາບນໍ້າເຊື່ອມລົງບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຫຼືນອກສະໜາມເຮັດວຽກກໍຕາມ;
- c/ຄ. ຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ການລະບາຍນໍ້າແລະການຄວບຄຸມຕະກອນສໍາລັບນໍ້າທີ່ ຈະໄຫຼອອກຈາກພື້ນທີ່ໂຄງການແລະ/ຫຼືໄຫຼເຂົ້າໃນລະບົບນໍ້າໃຕ້ດິນ;
- d/ງ. ບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍດິນທີ່ມີການປົນເປື້ອນອອກຈາກສະໜາມເຮັດວຽກເດັດຂາດ% ແລະ
- e/ຈ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ EDSCP ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

228. ໂດຍການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກອບESMFນີ້ຈະຮັບປະກັນໄດ້ວ່າການກໍ່ສ້າງແລະ ການດໍາເນີນງານຕ່າງໆຂອງໂຄງການຈະບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງໃດໆໃນວົງກວ້າງຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂອງຕະກອນ.

5.7.3 ການຕິດຕາມ

229. ແຜນຕິດຕາມການຄວບຄຸມຕະກອນທີ່ເປັນມາດຕະຖານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ກັບໂຄງການ (ຕາຕະລາງ 13) ເຊິ່ງ ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນຄືນແລະປັບປຸງແຜນດັ່ງກ່າວໃນທຸກໆ 2 ເດືອນຫລັງຈາກທີ່ແຜນອອກ. ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ ຕ້ອງໄດ້:

- a/ກ.ເຮັດການກວດກາສະໜາມວຽກປະຈຳອາທິດຫຼືຫລັງຈາກທີ່ມີຜົນຕົກຫຼາຍກວ່າ 20mmໃນໄລຍະເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງ;
- b/ຂ. ເອົາຕົວຢ່າງດິນມາກວດສອບຫາສານປົນເປື້ອນເປັນປະຈຳ;
- c/ຄ. ສ້າງລາຍການກວດສອບຂຶ້ນມາສໍາລັບສະໜາມວຽກຂອງຕົນເພື່ອເກັບກຳບັນທຶກທຸກການລະເມີດ ມາດຕະຖານຂອງກອບວຽກESMFຫຼືແຜນການ EDSCPs; ແລະ
- d/ງ. ມີການແຈ້ງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການກວດສອບແລະ/ຫຼືທົດສອບຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າແລະຮັບປະກັນວ່າບັນຫາ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນການຄວບຄຸມຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລະມີຂະບວນການທີ່ກຽມພ້ອມເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ຄ້າຍກັນນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ.

5.7.4 ການລາຍງານ

230. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຕິດຕາມຄວບຄຸມຕະກອນ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນ ຫຼືເຫດການໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມຕ້ອງໄດ້ມີ ການບັນທຶກແລະລາຍງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກອບວຽກ ESMF,ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ລົງໃສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະ ດັບຄ່າການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຕະກອນມີຄ່າສູງເກີນເກນກຳນົດ .

ຕາຕະລາງ 13 ມາດຕະການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ຕະກອນແລະການລະບາຍນ້ຳ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
E1: ການສູນເສຍຂີ້ດິນແລະຕະກອນສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບລະບົບນ້ຳເທິງດິນແລະນ້ຳໃຕ້ດິນຈາກວຽກດິນ	E1.1: ສ້າງແລະປະຕິບັດແຜນ EDSCP ສຳລັບວຽກເທິງໜ້າດິນທຸກອັນ, ວຽກຕາຝັ່ງກັນເຈື່ອນແລະສຳລັບວຽກທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກ, ການຂ້າມແມ່ນ້ຳແລະການເຮັດທາງໄຫຼຜ່ານຂອງນ້ຳຝົນ	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ
	E1.2: ຮັບປະກັນມີການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມືຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນແລະຕະກອນ, ມີການກວດສອບແລະບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວເປັນປະຈຳ	ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ
	E1.3: ວາງຕາຕະລາງວຽກໃຫ້ດີເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງມີການຖາງອອກແລະເຮັດໃຫ້ດິນໄດ້ຮັບການເປີດອອກ	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.4: ລວມເອົາການອອກແບບແລະທີ່ຕັ້ງສຳລັບສະແດງມາດຕະການຊົ່ວຄາວແລະຖາວອນຂອງແຜນ EDSC ໃສ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດອອກແລະສາຍລະບາຍນ້ຳທັງໝົດ. ຕ້ອງໄດ້ເຮັດກ່ອນມີການກໍ່ສ້າງແລະຕ້ອງຢູ່ໃນສະໜາມໃນຊ່ວງໄລຍະວຽກ.	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.5: ຈັດຕາຕະລາງວຽກເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການລົບກວນຕໍ່ກັບພືດແລະວຽກດິນແມ່ນໄດ້ເຮັດໃນຊ່ວງທີ່ມີຜົນຕົກໜ້ອຍແລະລົມໃບ້ແຮງ.	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.6: ໃນຊ່ວງການປູກພືດໃສ່ຄືນນັ້ນຖ້າຕ້ອງໄດ້ເປີດໜ້າດິນກໍຄວນໂຮມດິນຊັ້ນເທິງໄວ້ເປັນກອງແລະດິນທີ່ເອົາອອກນັ້ນຕ້ອງໄປໃສ່ເຂດທຳການຜະລິດຄືນ.	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.7: ຈັດຕາຕະລາງວຽກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໄລຍະເວລາຂອງການໂຮມດິນຊັ້ນເທິງໄວ້ເປັນກອງໃຫ້ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ມີການປູກພືດໃສ່ກອງດິນນັ້ນຖ້າຫາກວ່າຕ້ອງເກັບຮັກສາກອງດິນໄວ້ເປັນເວລາດົນນານ.	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
	E1.8: ຈັດສະຖານທີ່ຕັ້ງກອງດິນໃຫ້ໄກຈາກທາງນ້ຳໄຫຼ, ທາງຜ່ານນ້ຳ, ແລະເຂດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ.	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.9: ອອກແບບມາດຕະການຄຸ້ມຄອງນ້ຳຝົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງການໄຫຼຂອງນ້ຳຝົນແລະຫຼີກລ້ຽງການໄຫຼແບບຫຼາຍໆບາດດຽວ	ທຸກໄລຍະ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.10: ລວມເອົາຝາຍນ້ຳໃນເຂດສາຍຮ່ອງນ້ຳໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງການໄຫຼແລະເຮັດໃຫ້ຕະກອນໄດ້ຊຶມຜ່ານລົງສູ່ດິນ. ມີການກວດກາແລະບຳລຸງຮັກສາຝາຍເປັນປະຈຳ	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ມີການບັນທຶກ
	E1.11: ມີການປົກຫ້າດິນດ້ວຍພືດເພື່ອຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນແລະການໄຫຼຂອງຕະກອນແລະໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ (ອີງຕາມສະຖານທີ່) ຄວນເຮັດຮົ່ວກັນພິເສດໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີຝົນຫຼາຍ	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ
	E1.12: ເຮັດຄູກັນພາຍໃນເຂດດິນໃກ້ນ້ຳຫຼືສາຍຫ້ວຍນ້ຳຫຼືອ້ອມແອ້ມເຂດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວແລະອັນຕະລາຍຕາມຄວາມຈຳເປັນ	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ
	E1.13: ປູກຫຍ້າກັນຊົນເປັນແລວບ່ອນທີ່ຈຳເປັນໃນຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງການໄຫຼຂອງນ້ຳ	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ມີການບັນທຶກ
	E1.14: ຕິດຕັ້ງຮົ່ວກັນຕະກອນຫຼືມີໂຄງສ້າງຄ້າຍກັນເພື່ອປ້ອງກັນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການສະສົມຕະກອນ	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	E1.15: ເຄື່ອນຍ້າຍຕະກອນໃນບ່ອນທີ່ມີຫຼາຍເກີນໄປ (ຕົວຢ່າງ: ອ່າງຕະກອນ, ຝາຍ	ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
	ນ້ຳ) ເມື່ອຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນສາມາດຍຶດຢູ່ໄດ້			
E2: ການປົນເປື້ອນຂອງດິນ	<p>E2.1: ຖ້າຫາກສົງໄສຫຼືພົບເຫັນການປົນເປື້ອນລວມທັງຢູ່ນອກເຂດໂຄງການໃຫ້ເຮັດການທົດສອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລະປະຕິບັດການກວດກາການປົນເປື້ອນໃນສະໜາມວຽກເບື້ອງຕົ້ນໄລຍະທີ 1. ຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງໄດ້ຢຸດວຽກຖ້າຫາກພົບການປົນເປື້ອນໂຕໃໝ່ແລະຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມຂັ້ນຕອນມາດຕະການຄຸ້ມຄອງແລະຂໍຄຳແນະນຳ/ອະນຸຍາດ/ອະນຸມັດ (ຕາມຄວາມຈຳເປັນ).</p> <p>E2.2: ເຮັດຕາມການປະຕິບັດທີ່ດີສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍແລະນຳເອົາດິນ/ວັດຖຸທີ່ມີການປົນເປື້ອນຈາກສະໜາມວຽກໄປກຳຈັດລວມທັງດິນປົນເປື້ອນຍ້ອນໂຄງການ</p> <p>E2.3: ມີມາດຕະການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼໄປໃສ່ບ່ອນທີ່ມີການປົນເປື້ອນ (ລວມທັງວັດຖຸຕ່າງໆທີ່ມີການປົນເປື້ອນຍ້ອນໂຄງການ) ແລະໃຫ້ນ້ຳໄຫຼໄປບ່ອນທີ່ໝັ້ນຄົງເພື່ອປ່ອຍລົງສູ່ທຳມະຊາດ</p> <p>E2.4: ຫຼີກລ້ຽງການນຳເອົາວັດສະດຸ (ດິນ) ຈາກຂ້າງນອກທີ່ບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນເຂົ້າມາໃນສະໜາມເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ເກີດມີການປົນເປື້ອນ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດເອົາດິນຢູ່ໃນສະໜາມມາເຕີມໃສ່ແລ້ວຕ້ອງໄດ້ມີການທົດສອບດິນກ່ອນໂດຍອີງໃສ່ເຕັກນິກທາງທໍລະນີສາດ.</p>	<p>ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ</p> <p>ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ</p> <p>ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ</p> <p>ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ</p>	<p>ພະນັກງານທຸກຄົນ</p> <p>ພະນັກງານທຸກຄົນ</p> <p>ພະນັກງານທຸກຄົນ</p> <p>ພະນັກງານທຸກຄົນ</p>	<p>ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ</p> <p>ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ</p> <p>ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ</p> <p>ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ</p>
E3: ການກຳຈັດດິນ/ຕະກອນທີ່ມີປະລິມານເກີນ	E3.4: ດິນແລະຕະກອນທີ່ຊຸດອອກຈາກໜອງ/ອ່າງໃນຊ່ວງການຟື້ນຟູນັ້ນແມ່ນສາມາດເອົາໄປໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດຄືນໄດ້ຕົວຢ່າງ: ນຳເອົາໄປໝັກແລ້ວໃຊ້ໃນການຜະລິດສວນຄົວແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການທົດສອບຄວາມເໝາະສົມຂອງດິນແລະຕະກອນກ່ອນເອົາໄປນຳ	ໄລຍະຂອງການກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ຮັກສາການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິ ບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະ ລາຍງານ
-------	-------------------------------	----------------------	---------------	------------------------

ໃຊ້.

5.8 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ (ສິ່ງເສດເຫຼືອ)

5.8.1 ຄວາມເປັນມາ

231. ໃນນາມໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງແຫ່ງຊາດແລະໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຕາມລຳດັບໄດ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີວິການຈັດການ ຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ດີ. ລຳດັບການຈັດການແລະຫຼັກການໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີຈະມີຄືດັ່ງນີ້:

- a/ກ. ຫຼີກລ້ຽງການສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອ (ຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ຈຳເປັນເຂົ້າໃນໂຄງການ)
- b/ຂ. ການນຳເອົາສິ່ງເສດເຫຼືອມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ (ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸຄືນໃໝ່ແລະຫຼຸດຜ່ອນການຖິ້ມ) ລວມ ທັງຕະກອນຈາກການຟື້ນຟູດິນໃກ້ນ້ຳແລະຫ້ວຍນ້ຳ.
- c/ຄ. ການນຳເອົາສິ່ງເສດເຫຼືອມາລິໄຊເຄີ້ນ (ເຊັ່ນ: ກະປອງ, ກະຕຸກແລະອື່ນໆ); ແລະ
- d/ງ. ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກວິທີ (ຕ້ອງນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ເອງແລະ/ຫຼືຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີສິ່ງບົນເປື້ອນ ໄປຖິ້ມໃສ່ກອງຂີ້ເຫຍື້ອໃນບ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ).

232. ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນຊ່ວງໂຄງການຄາດວ່າຈະມີສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງຕະກອນ, ຕະກອນທີ່ອາດມີການບົນເປື້ອນ ແລະສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການກໍ່ສ້າງເຊັ່ນ:

- a/ກ. ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກດິນທີ່ຂຸດຂຶ້ນມາເຊິ່ງບໍ່ເໝາະສົມໃນການນຳເອົາໄປໃຊ້ຄືນ
- b/ຂ. ຕົ້ນໄມ້ແລະພືດທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການຍ້າຍອອກເພື່ອເຮັດວຽກດິນ
- c/ຄ. ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ.ເນື່ອງຈາກວ່າຈະໄດ້ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືແລະກົນຈັກໜັກໃນ ຊ່ວງໄລຍະໂຄງການຈະມີການສ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອຈຳພວກຂອງແຫຼວອັນຕະລາຍຈາກການອານະໄມ, ສ້ອມແປງ ແລະບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນກົນຈັກເຫຼົ່ານີ້. ຕ້ອງໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງແລະກຳຈັດການຮົ່ວໄຫຼຂອງນ້ຳມັນຢູ່ໃນສະໜາມວຽກໃຫ້ເໝາະສົມ.
- d/ງ. ສິ່ງເສດເຫຼືອປະເພດຂອງແຫຼວທີ່ບໍ່ອັນຕະລາຍຈາກການຊົມໃຊ້ຂອງພະນັກງານເຊັ່ນ: ຫ້ອງນ້ຳແລະອື່ນໆ; ແລະ
- e/ຈ. ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ວໄປລວມທັງໂລຫະແລະຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້.

233. ພະນັກງານຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈແລະຄຸ້ມຄອງກັບວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການຕັດຕົ້ນໄມ້ຕໍ່ກັບເຂດທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດສຳລັບວຽກໃນການຟື້ນຟູເຂດທີ່ໄດ້ຖືກລົບກວນ. ເມື່ອເຮັດແບບນີ້ແລ້ວໂຄງ ການຈະບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຈາກຂີ້ເຫຍື້ອຫຼາຍປານໃດ.

5.8.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

234. ມາດຖານການປະຕິບັດງານທາງລຸ່ມນີ້ຖືກກຳນົດມາສຳລັບໂຄງການ:

- a/ກ. ຫຼຸດຜ່ອນການສ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອຫຼືຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດລຳດັບຊັ້ນໃນການຈັດການຂີ້ ເຫຍື້ອທີ່ດີ (ຫຼີກລ້ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ນຳເອົາມາໃຊ້ຄືນ, ແລະການລິໄຊເຄີ້ນ)
- b/ຂ. ບໍ່ໃຫ້ພະນັກງານພາກສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອສະຊາຍໃນເຂດໂຄງການແລະເຂດອ້ອມແອ້ມໂຄງການ
- c/ຄ. ບໍ່ໃຫ້ມີການຮ້ອງຮຽນທີ່ກ່ຽວກັບການສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອຫຼືການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ.
- d/ງ. ຂີ້ເຫຍື້ອທຸກອັນຈາກຫ້ອງນ້ຳເຄື່ອນທີ່ໃນສະໜາມຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກນຳອອກໄປກຳຈັດຢູ່ນອກສະໜາມໂດຍຜູ້ ຮັບເໝົາທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ.

e/ຈ. ມີການທ້ອນໂຮມ, ຈຳກັດຫຼືນຳເອົາສິ່ງເສດເຫຼືອນ້ຳມັນໄປລິໄຊເຄີ້ນນອກສະໜາມເຮັດວຽກໂດຍບໍລິສັດ
ນ້ຳມັນຫຼືສິ່ງອອກໄປລິໄຊເຄີ້ນຢູ່ບ່ອນອື່ນ.

5.8.3 ການຕິດຕາມ

235. ແຜນງານການຕິດຕາມການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບໂຄງການ (ຕາຕະລາງ 14) ຕ້ອງ
ໄດ້ມີການທົບທວນຄືນແລະປັບປຸງແຜນງານນີ້ທຸກໆສອງເດືອນຫຼັງຈາກທີ່ມີແຜນອອກມາ.

5.8.4 ການລາຍງານ

236. ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ ຮັບຮູ້
ທັນທີກ່ຽວກັບຂໍ້ສົງໄສເລື່ອງຜົນເສຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼືລະດັບຂີ້ເຫຍື້ອສູງເກີນເກນກຳນົດ.

ຕາຕະລາງ 14 ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ (ຂີ້ເຫຍື້ອ)

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
WT1: ການຜະລິດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນເກີນຄວາມ ຈຳເປັນ	WT1.1: ຄວນເລືອກເອົາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອໂດຍທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມ	ກ່ອນແລະໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ມີການບັນທຶກ
	WT1.2: ຕ້ອງມີການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຕ່ລະວັນເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີການມອບໃຫ້ບໍລິສັດຈາກທາງນອກມາມ້ຽນໃຫ້.	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.3: ຕ້ອງນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດແລະມີນະໂຍບາຍການລີໄຊເຄີ້ນໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.4: ຄວນມີການແຍກປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອຕະຫຼອດເວລາ, ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອຄົວເຮືອນທີ່ໄປ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການກໍ່ສ້າງແລະຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການປົນເປື້ອນ. ຕ້ອງມີການຈັດສະຖານທີ່ຊົ່ວຄາວໃນສະໜາມເຮັດວຽກເພື່ອຈັດການກັບຂີ້ເຫຍື້ອຫຼາຍປະເພດເຫຼົ່ານີ້	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.5: ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການປົນເປື້ອນຕ້ອງໄດ້ເອົາໄປກຳຈັດຢູ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.6: ຄວນເກັບແຍກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດນຳເອົາໄປລີໄຊເຄີ້ນໄດ້ (ລວມທັງນ້ຳມັນແລະສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການກໍ່ສ້າງ) ແລະຕ້ອງກຳຈັດໃຫ້ຖືກວິທີ.	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.7: ຕ້ອງມີການປິດສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສັດປ່າຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນ
	WT1.8: ການກຳຈັດຫຼືຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງລັດຖະບານ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳອາທິດແລະມີ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
	ລາວ		ສະໜາມ	ການບັນທຶກ
	WT1.9: ຕ້ອງໄດ້ມີການແກ້ໄຂໂດຍທັນທີທາພົບເຫັນການຮົ່ວໄຫຼຂອງນໍ້າມັນຫຼືນໍ້າມັນຫລໍ່ລື້ນຈາກພາຫະນະ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.10: ຖ້າເປັນໄປໄດ້ການບຳລຸງຮັກສາແລະສ້ອມແປງຂະໜາດໃຫຍ່ຄວນເຮັດຢູ່ນອກສະໜາມ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.11: ໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້ຄວນເກັບນໍ້າມັນແລະສານເຄມີໄວ້ຢູ່ສາງລວມສູນ: ເຊັ່ນປໍ້ານໍ້າມັນ.	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.12: ເກັບຮັກສານໍ້າມັນແລະສານເຄມີໄວ້ຢູ່ສະໜາມພຽງໜ້ອຍດຽວ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳບັນວ, ມີການບັນທຶກແລະລາຍງານເຫດການຕ່າງໆ
	WT1.13: ເກັບແລະຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງນໍ້າມັນຫຼືນໍ້າມັນຫລໍ່ລື້ນໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຈະເອົາໄປລີໄຊເຄີນຫຼືສະໜາມຈັດການຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	WT1.14: ຜະລິດຕະພັນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບມຸ້ງໄວ້ໃນພາກສະໜາມຕ້ອງໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີໂດຍອີງຕາມກົດລະບຽບຂອງລັດຖະບານລາວ	ໃນຊ່ວງກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ

5.9 ການຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ

5.9.1 ຄວາມເປັນມາ

237. ປະເທດລາວເປັນປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ ມີລາຍຮັບຕໍ່າແລະມີບັນຫາທາງດ້ານການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ. ປະເທດລາວຖືກຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 141 ໃນ 181 ປະເທດ ທີ່ຢູ່ໃນດັດຊະນີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງປີ 2014, ແລະຄ່າດັດຊະນີການອິດທິວໂລກປີ 2015 ສໍາລັບສປປລາວແມ່ນ 28.5 ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າປະເທດລາວມີບັນຫາການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ. ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງສໍາລັບປະເທດລາວໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານແລະໂພຊະນາການ, ເກືອບເຖິງ 44% ຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີແມ່ນເຕັ້ຍແລະປະມານ 27% ແມ່ນມີນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ.

238. ປະມານ 80% ຂອງປະຊາກອນລາວແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດແລະ ການຜະລິດກະສິກໍາຍັງສືບຕໍ່ເປັນຂະແໜງການທີ່ກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 75% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດຂອງສປປລາວໃນຊຸມປີຜ່ານມາຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວແລະເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາກໍຕາມ, ຄວາມແຕກໂຕ້ນັ້ນລະຫວ່າງບັນດາແຂວງຕ່າງໆກໍຍັງຄົງມີຢູ່ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດເນີນສູງໃນແຂວງພາກເໜືອທີ່ຍັງເປັນເຂດທີ່ທຸກຍາກແລະອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດໃນປະເທດ. ປະຊາກອນທີ່ຍັງອາໄສຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ (ຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າ \$1.25/ມື້) ໃນທົ່ວປະເທດມີ 28% ໃນປີ 2013 ເຊິ່ງຫຼຸດລົງຈາກ 41% ໃນປີ 2003.

239. ບັນດາ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍໂຄງການແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມເຊິ່ງມີສາຍພົວພັນໂດຍກົງກັບຄວາມຫາໄກສອກຫຼີກ, ສະພາບພູມອາກາດແລະພູມສັນຖານ, ຂາດການຄ້າປະກັນທາງສະບຽງອາຫານ. ເມື່ອເບິ່ງຕາມທັດສະນະຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າແລ້ວຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນແຂວງທ່າງໄກສອກຫຼີກແມ່ນຍັງນໍາໃຊ້ປຸຍໃຊ້ຝຸ່ນໃນປະລິມານທີ່ໜ້ອຍແລະບ້ານກໍມີສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານຊົນລະປະທານຫຼາຍກວ່າໃນຂະນະທີ່ຄົວເຮືອນຢູ່ເຂດທີ່ງຽບແມ່ນນໍາໃຊ້ປຸຍໃຊ້ຝຸ່ນແລະເຄື່ອງຈັກ (ລົດໄຖນາເດີນຕາມ) ໃນປະລິມານທີ່ຫຼາຍກວ່າແຕ່ມີຊົນລະປະທານໜ້ອຍກວ່າ. ການນໍາໃຊ້ບັດໃຈນໍາເຂົ້າໃນການຜະລິດແມ່ນພົວພັນໂດຍກົງກັບເສັ້ນທາງລົດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບ້ານ. ຈໍານວນຜູ້ປູກເຂົ້າໃນເຂດທີ່ງຽບແມ່ນມີຫຼາຍກວ່າແລະການປູກພືດສໍາຮອງກໍມີຫຼາຍກວ່າເມື່ອທຽບໃສ່ລະບົບກະສິກໍາເຂດເນີນສູງ. ເພື່ອເປັນການທົດແທນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດທີ່ມີຕໍ່າກວ່ານັ້ນຄົວເຮືອນໃນເຂດເນີນສູງຈຶ່ງມັກທີ່ຈະລ້ຽງສັດເອົາໄວ້ເຊັ່ນສັດປີກ, ຫມູ, ງົວແລະຄວາຍເປັນຕົ້ນ.

240. ມີໜ້ອຍກວ່າ 50% ຂອງບ້ານໃນ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອເພື່ອຊ່ວຍໃນການທໍາມາຫາກິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງວ່າເປົ້າໝາຍຂອງປະຊາກອນທີ່ເຕັ້ຍແລະມີນ້ຳໜັກໜ້ອຍກວ່າມາດຕະຖານຈະສູງຫຼາຍໃນທັງ 6 ແຂວງເປົ້າໝາຍເປົ້າເຊັ່ນດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສູງທີ່ສຸດຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ອຸດົມໄຊແລະຫົວພັນ, ມີປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຫຼືໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບ້ານທັງໝົດໃນສາມແຂວງນີ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດໄດ້ຕະຫຼອດທັງປີຕໍາຄິດເປັນເປົ້າເຊັ່ນແມ່ນ 34%, 48% ແລະ 54% ຕາມລໍາດັບ. ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງແມ່ຍິງແມ່ນມີຕໍ່າກວ່າຜູ້ຊາຍເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍກວ່າເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນໃນຂະບວນການທັນການຜະລິດແບບກຸ້ມຄຸ້ມກິນມາເປັນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າເພື່ອຍົກສູງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ.

241. ສປປລາວເປັນປະເທດໜຶ່ງໃນທະວີບອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ທີ່ມີຄວາມຫຼາກລາຍທາງພາສາຫຼາຍທີ່ສຸດແລະສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຈັດຢູ່ໃນ 3 ຊົນເຜົ່າຫຼັກໂດຍອີງຕາມພູມສັນຖານຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສເຊັ່ນ: ລາວລຸ່ມ, ລາວເທິງ, ແລະລາວສູງ. ໄດ້ມີການຈັດຄືນໃໝ່ທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອແບ່ງປະຊາກອນລາວອອກເປັນ 4 ຕະກຸນພາສາເຊັ່ນ: ລາວໄຕ, ມອນ-ຄະແມ, ຈີນ-ຕິເບດ, ແລະມົ້ງ-ມຸ້ງ. ໄດ້ມີການກະກຽມແຜນຄຸ້ມຄອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າຕ່າງໆທາກສໍາລັບໂຄງການນີ້.

242. ໂຄງການນີ້ຈະບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີການຍ້າຍຖິ່ນຖານແບບບໍ່ສະໝັກໃຈຫຼືການເອົາຕອນດິນຈາກປະຊາຊົນເຖິງແມ່ນວ່າກິດຈະກໍາບາງສ່ວນອາດຈະກະທົບຕໍ່ກັບດິນດອນຂອງຊາວບ້ານໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການກໍ່ສ້າງກໍຕາມແຕ່ກໍເປັນພຽງໄລຍະຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ.

5.9.2 ມາດຖານການປະຕິບັດງານ

243. ມາດຖານການປະຕິບັດງານຂ້າງລຸ້ມນີ້ແມ່ນຖືກກຳນົດມາເພື່ອໂຄງການ:

- a/ກ. ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນແລະອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງໂຄງການແມ່ນຖືກອອກແບບມາໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນຕະຫຼອດໄລຍະໂຄງການ;
- b/ຂ. ມີຕົວແທນຂອງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກກຸ່ມເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເໝາະສົມ
- c/ຄ. ຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບຊຸມຊົນໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ, ໃນບ່ອນທີ່ເຮັດບໍ່ໄດ້ແມ່ນໃຫ້ຈຳກັດຜົນກະທົບໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ພື້ນຖານຫຼືມີການຊົດເຊີຍສຳລັບຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
- d/ງ. ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບດ້ານລົບ (ແຜນຄຸ້ມຄອງແບບສະເພາະຢູ່ທາງດ້ານລຸ່ມ)
- e/ຈ. ສຸຂະພາບແລະຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລະຊຸມຊົນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍລວມຈາກໂຄງການ
- f/ສ. ໄດ້ມີການສ້າງກົນໄກຮັບມືກັບການຮ້ອງຮຽນຫຼືບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຈິງຈັງ
- g/ຊ. ຈະບັນລຸຜົນປະໂຫຍດທາງສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ໃນໄລຍະຍາວ

244. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແລະສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນມີບົດບາດຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການຕິດຕາມໂຄງການ.

245. ການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈະສືບຕໍ່ໄປຊ່ວງໄລຍະການດຳເນີນໂຄງການເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ວ່າຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບໂຄງການ, ຄວາມຄືບໜ້າແລະການປ່ຽນແປງຕ່າງໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນໂຄງການ. ການສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລືຍັງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນບັນຫາໃນເວລາທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

246. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກສຳລັບໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຮັບຜິດຊອບໃນການແຈກຢາຍປັດໃຈການຜະລິດຫຼືໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການແລະເປັນກອງສະນັບສະໜູນໃຫ້ກັບການເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

5.9.3 ການລາຍງານ

247. ຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາແລະລາຍງານປະຈຳເດືອນບົດບັນທຶກການປຶກສາຫາລືຕ່າງໆ.

248. ຕ້ອງໄດ້ມີການແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການເຫດການຂອງການຮ້ອງຮຽນຫຼືຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງຊຸມຊົນຫຼືບຸກຄົນແລະຮັບປະກັນປະຕິບັດຕາມກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ.

ຕາຕະລາງ 15 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງສັງຄົມ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
SM1: ການຄັດແຍ່ງກັນໃນໄລຍະຍາວທີ່ພົວພັນກັບການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງການນຳໃຊ້ນໍ້າ	SM 1.1: ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນກຸ່ມກຳລັງປະສົງແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
	SM 1.2: ຂໍເອົາການສະນັບສະໜູນຈາກຊຸມຊົນຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
	SM 1.3: ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ	ໃນທຸກໄລຍະ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
SM2: ປະຊາຊົນເກີດຄວາມລຳຄານເນື່ອງຈາກການກໍ່ສ້າງແລະການດຳເນີນງານ (ເຊັ່ນ: ສຽງດັງ, ຂີ້ຝຸ່ນ, ແລະອື່ນໆ)	SM 2.1: ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນກ່ອນຈະເຮັດກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
	SM 2.2: ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມ (ການຄຸ້ມຄອງອາກາດ, ສຽງດັງ, ແຜນ EDSCP, ແລະຂີ້ເຫຍື້ອຂອງກອບວຽກ ESMF ນີ້.	ໄລຍະກໍ່ສ້າງແລະດຳເນີນງານ	ຜູ້ຊີ້ນຳໃນສະໜາມ, ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ
	SM 2.3: ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ	ໃນທຸກໄລຍະ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
SM3: ການຄັດແຍ່ງການແບ່ງປັນນໍ້າ	SM 3.1: ມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນກຸ່ມກຳລັງລະບົບການສະໜອງນໍ້າເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ, ຈຸດປະສົງແລະການຄຸ້ມຄອງລະບົບ	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ
	SM 3.2: ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງການສະໜອງນໍ້າເພື່ອການຜະລິດ	ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ	ກະຊວງຊັບແລະ	ມີການບັນທຶກ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
	ກະສິກຳທີ່ມີການເຫັນດີກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນນໍ້າ		ກະຊວງກະສິກຳ	
	SM 3.3: ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຂອງກົນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ	ໃນທຸກໄລຍະ	ກະຊວງຊັບແລະກະຊວງກະສິກຳ	ມີການບັນທຶກ

5.10 ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານ

5.10.1 ຄວາມເປັນມາ

249. ສປປລາວມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງທີ່ວ່າປະເທດເຊິ່ງຈະໄດ້ມີການອະທິບາຍສະຖານທີ່ສຳຄັນບາງບ່ອນຢູ່ທັງ 6 ແຂວງໃນທາງລຸ່ມ.

5.10.2 ແຂວງຜົ້ງສາລີ

250. ແຂວງຜົ້ງສາລີມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວແຂວງ, ມີ:

251. ວັດອູໂຕ່ຢູ່ທີ່ບ້ານອູໂຕ່ຢູ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພະຍາຈັກກະວັດຕິລາຊາແລະມີອາຍຸປະມານ 500 ປີ; ທຳທານແກ້ວທີ່ຢູ່ໃນວັດນີ້ເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງພະພຸດທະຮູບເຊິ່ງທຳນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຂີ້ຕົມແລະມີການຕົບແຕ່ງຫຼາຍອັນທີ່ຍັງຢູ່ໃນຮູບຊົງເກົ່າ. ເສົາໄມ້ຂອງວັດແມ່ນໝູນໂດຍກັນຫີນເຊິ່ງໄດ້ຖືກອອກແບບມາຢ່າງສວຍງາມແລະແຕ່ງແຕ້ມໂດຍຮູບພາບຂອງມິດສັນ, ມິດຍາວ, ດອກໄມ້ແລະທຸງຕ່າງໆ, ແລະທັງໝົດແມ່ນຖືກແກະສະຫຼັກໃສ່ໄມ້. ຍັງມີສານເຈົ້າທີ່ສ້າງດ້ວຍດິນຈີ່ຢູ່ພາຍໃນວັດເຊິ່ງຄົນລື້ຈະເອີ້ນວ່າ “ອູໂບສິດ”.

252. ວັດຫຼວງອູເໜືອເປັນວັດທີ່ເກົ່າແກ່ແລະມີຄົນສັກກາລະບູຊາຫຼາຍວັດນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນປະມານ 500 ປີກ່ອນຢູ່ບ້ານອູເໜືອ. ວັດມີຫລັງຄາສອງຊັ້ນຕາມສະຖາປັດຕິຍະກຳຂອງຄົນລື້ເຊິ່ງໄດ້ຕົບແຕ່ງວັດໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກສິນລະປະທາງພື້ນເມືອງແລະມີພະພຸດທະຮູບອົງໃຫຍ່ແລະອົງນ້ອຍພາຍໃນວັດ.

253. ພະທາດພູໄຊເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ເຖິງຜາແລະສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍການຍ່າງຂຶ້ນໄດປະມານ 400 ຊັ້ນ.

5.10.3 ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

254. ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວແຂວງ, ມີ:

255. ເມືອງສິງເປັນເມືອງຮັກສາການໃນອະດີດແລະເປັນດ້ານທ້າທາງພາກເໜືອໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງຜູ້ເຊິ່ງເປັນເມືອງທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນຖານະຂອງສູນກາງອາລິຍະທຳເກົ່າແກ່ຂອງຄົນສິບສອງປັນນາແລະມີຄ້າຍທະຫານແລະຕຶກເກົ່າແກ່ໃນຍຸກອານານິຄົມທີ່ສາມາດຊອກເຫັນໄດ້. ຄົນສິບສອງປັນນາໄດ້ຍ້າຍຖິ່ນຖານໄປຢູ່ແຂວງຢູນຫານໃນທາງພາກໃຕ້ຂອງຈີນ. ເມືອງສິງມີວັດທີ່ເກົ່າແກ່ຫຼາຍຫຼາຍຮູບແບບຫຼາຍແຫ່ງແຕ່ວ່າມີຫຼາຍບ່ອນໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນຊ່ວງສົງຄາມ.

256. ເມືອງສິງມີວັດທັງໝົດປະມານ 20 ແຫ່ງ, ວັດສິງໃຈ (ຫຼືວັດຊຽງໃຈ) ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງຫລັງຂອງບ້ານພັກເມືອງສິງເປັນວັດອາຮາມທີ່ຕົບແຕ່ງລຳລຶກເຖິງຄວາມຊົງຈຳຂອງຄາລິບຽນແລະມີພິພິດຕະພັນທີ່ມີເຄື່ອງມືຄ່າຫຼາຍອັນຕໍ່ກັບຄົນທ້ອງຖິ່ນ.

257. ອີກວັດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນວັດນ້ຳແກ້ວພະວິຫານໃນເມືອງມັກເປັນອາຄານທີ່ມີຫລັງຄາແບບຫຼາຍຊັ້ນຕາມແບບສະບັບຂອງພາກເໜືອຂອງລາວແຕ່ເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມຸງດ້ວຍຫລັງຄາໂລຫະແລະຄານໄມ້ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຂາດແຄນໃນເຂດນີ້. ພະພຸດທະຮູບມີສີທອງແລະມັກມີທູຂະໜາດໃຫຍ່ຍາວເຊິ່ງມັກເຫັນໄດ້ທົ່ວໄປໃນເຂດຊື່ສວງບານນາໃນປະເທດຈີນ, ແລະລັດສານໃນປະເທດພະມ້າ.

258. ທໍ່ພິພິດຕະພັນຫຼວງນ້ຳທາຕັ້ງຢູ່ເມືອງຫຼວງຂອງແຂວງເປັນພິພິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວກັບມະນຸດວິທະຍາເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເຊິ່ງມີການວາງສະແດງເຄື່ອງໃຊ້ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມຂອງຄົນຊົນເຜົ່າເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ເຄື່ອງໃຊ້ປະກອບມີຈຳພວກກອງທອງແດງ, ຜ້າແພ, ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ, ເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນເຮືອນ, ອາວຸດທີ່ເຮັດດ້ວຍມື, ແລະເຄື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພະພຸດທະເຈົ້າ.

5.10.4 ແຂວງອຸດົມໄຊ

259. ແຂວງອຸດົມໄຊມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວແຂວງ, ມີ:

260. ເມືອງຫຼາເປັນເສັ້ນທາງສະແຫວງບຸນທີ່ສຳຄັນຂອງພະພຸດທະສາດສະໜາ, ມີທາດໄຊມົງຄົນລັດຕະນະທີ່ມີພະພຸດທະ

ຮູບທີ່ມີຄົນເຄົາລົບນັບຖືເປັນຈຳນວນຫຼາຍເຊິ່ງມີອາຍຸປະມານ 400 ປີແລະເວົ້າກັນວ່າມີພະລັງສັກສິດ.

261. ຖ້າຈອມອ່ອງເຊິ່ງເປັນຖ້ຳທີ່ມີຄວາມຍາວແລະໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວຕັ້ງຢູ່ບ້ານຈອມອ່ອງປະມານ 45 ກມໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອຂອງແຂວງອຸດົມໄຊໄດ້ມີການສຳຫຼວດຖ້ຳດັ່ງກ່າວໂດຍທີມສຳຫຼວດໃນປີ 2009, 2010 ແລະ 2011 ແລະມີການລາຍງານວ່າຖ້ຳນີ້ມີຄວາມຍາວເຖິງ 18.4ກມ , ເປັນຖ້ຳທີ່ຍາວອັນດັບທີ 9 ໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້. ຖ້ຳມີຂະໜາດຄວາມກວ້າງປະມານ 20 – 25ມແລະຄວາມສູງ 20 – 30ມມີທາງເຂົ້າຢູ່ 2 ທາງຄືທາງນ້ຳແລະທາງທີ່ເປັນຫີນຟອດຊິວ, ທັງສອງທາງມາມາຈອດໃສ່ຫ້ອງໂຖງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃນຖ້ຳເຊິ່ງມີຄວາມຍາວ 100ມ, ຄວາມກວ້າງ 20ມ, ແລະຄວາມສູງ 30 – 50ມ. ໃນຖ້ຳມີນ້ຳຫ້ວຍໃນທາງທິດເໜືອເຊິ່ງໄຫຼອອກໄປທາງທິດໃຕ້. ໃນຊ່ວງໄລຍະສົງຄາມອິນດູຈີນນັ້ນຊາວບ້ານໄດ້ໃຊ້ຖ້ຳນີ້ເປັນບ່ອນລີ້ໄພຈາກລະເບີດແລະພວກເຂົາເຊື່ອວ່າການສວດມົນທາພະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກລູກລະເບີດ. ສະນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງໄດ້ພາກັນຕັ້ງຊື່ຖ້ຳນີ້ວ່າພະເຈົ້າຄຳຕັນຊິ່ງພະເຈົ້າໝາຍເຖິງພະພຸດທະເຈົ້າແລະຄຳຕັນໝາຍເຖິງແນວປ້ອງກັນມີຄຳ.

5.10.5 ແຂວງຫົວພັນ

262. ແຂວງຫົວພັນມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວແຂວງເຊິ່ງມີ:

263. ວຽງໄຊທີ່ຮູ້ກັນດີໃນນາມເມືອງຖ້ຳລີ້ເປັນໝາກຫົວໃຈຂອງການເຄື່ອນໄຫວຕໍ່ຕ້ານໃນຊ່ວງປີ 1964–75 ແລະມີປະຊາກອນປະມານ 20,000 ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳເຊິ່ງມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກເຊັ່ນ: ຫ້ອງການ, ໂຮງຫມໍ, ວັດ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງຮຽນ, ແລະສູນກາງບັນເທີງຕ່າງໆ.;

264. ວັດໂພໄຊຫຼືວັດໂພໄຊສະນະຣາມຕັ້ງຢູ່ນອກເມືອງຊຳເໜືອ. ອຸດທະຍານໂບຮານຫີນຕັ້ງໄດ້ຖືກບັນທຶກເຂົ້າເປັນມໍລະດົກໂລກຂອງອົງການອຸຍເນສໂກ (UNESCO) ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນສະຖານທີ່ສຳຄັນຍຸກກ່ອນປະຫວັດສາດໃນທາງພາກເໜືອຂອງສປປລາວສະຖານທີ່ນີ້ມີອາຍຸປະມານ 2000 ປີ,ປະກອບມີຫີນຕັ້ງແລະຫີນຂະໜາດໃຫຍ່. ມີການຄົ້ນພົບສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ໃນປີ 1931. ຄົນທ້ອງຖິ່ນຈະກ່າວເຖິງວ່າເປັນເສົາຫີນຕັ້ງເຊິ່ງຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນຊື່ຂອງເສົາຫີນໃຫຍ່ຂອງລາວເຊິ່ງມີຫີນທີ່ມີຄວາມສູງ 2ມຢູ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ.

265. ນ້ຳຮ້ອນອອກບໍ່ນ້ຳເມືອງຕັ້ງຢູ່ກາງຮ່ອມທົນທາງໄປຊຳເໜືອແລະມີນ້ຳຕົກຕາດຫ້ວຍຢາດຢູ່ໃກ້ໆ. ນ້ຳອອກບໍ່ນີ້ເປັນແຫຼ່ງໃຫ້ກັບນ້ຳຫ້ວຍສາຍນ້ອຍ. ໃນບ້ານຫ້ວຍຢາດໄດ້ມີການນຳເອົາຊັ້ນສ່ວນຂອງເຮືອບິນຕົກແລະເສດໂລຫະຈາກສົງຄາມມາເຮັດເປັນສາຍແອວ.

5.10.6 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

266. ແຂວງສະຫວັນນະເຂດມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແລະເກົ່າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວແຂວງເຊິ່ງມີ:

267. ພະທາດອິນຮັງຢູ່ບ້ານທາດເຊິ່ງພະທາດນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນປະມານ 2000 ປີກ່ອນເພື່ອເປັນອະນຸສອນໃຫ້ກັບການມາຢ້ຽມຢາມຂອງພະພຸດທະເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເພິ່ນເປັນແຂກຂອງເຈົ້າສຸມິຕາທຳຂອງນະຄອນສີໂຄດຕະບອງ. ເຈົ້າໄຊເສດຖາທິລາດໄດ້ບູລະນະພະທາດນີ້ຄືນໃໝ່ໃນປີ 1548. ໃນແຕ່ລະປີຈະມີບຸນປະເພດນິຈັດຂຶ້ນໃນວັນພະຈັນເຕັມດວງມື້ທຳອິດຂອງປີປະຕິທິນດວງຈັນ.

268. ວັດໄຊຍະພູມຕັ້ງຢູ່ບ້ານໄຊຍະພູມແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງວັດນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຊ່ວງປີ 1542ແລະເປັນສູນກາງຂອງສາດສະໜາພຸດແລະມີອາຮາມທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນລາວເຊິ່ງມີສິນລະປະແລະສະຖາປະຕິຍະກຳທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຍຸກຕົ້ນໆຂອງນະຄອນສະຫວັນນະເຂດ.

269. ເຮືອນຫີນແມ່ນສານເຈົ້າຢູ່ບ້ານດົງດອກໄມ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຍຸກຂອງຂອມເພື່ອເປັນກຽດໃຫ້ກັບລາດຊະອານະຈັກສີໂຄດຕະບອງ. ເຮືອນຫີນຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກເມືອງໄຊພູທອງປະມານ 15 ກມແລະຫ່າງຈາກເມືອງຄັນທະບູລີ 66 ກມ.

270. ພະທານໂພ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງປີ 500 ຫາ 700. ມີບຸນປະເພນີປະຈຳປີໃນວັນພະຈັນເຕັມດວງມື້ທຳອິດຂອງອົງຕາມປີປະຕິທິນຕາມດວງເດືອນເພື່ອເປັນການຖະຫວາຍເຄື່ອງບັນນາການໃຫ້ກັບພະຊີວະແລະພະເຈົ້າຂອງສາດສະໜາຮິນດູບາງອົງ.

271. ເນື່ອງຈາກໜ້າວຽກຕ່າງໆຂອງໂຄງການແລ້ວຄາດຄະເນວ່າຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບໃດໆຕໍ່ກັບສະຖານທີ່ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານນີ້.

5.10.7 ມາດຖານໃນການປະຕິບັດວຽກງານ

272. ມາດຖານປະຕິບັດວຽກງານຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຖືກກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອໂຄງການນີ້:

- a/ກ. ຈະບໍ່ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສະຖານທີ່ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານ, ທາງວັດທະນະທຳແລະຫຼີທາງພື້ນເມືອງທີ່ສຳຄັນ;
- b/ຂ. ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ມໍລະດົກເກົ່າແກ່ໂບຮານ, ທາງວັດທະນະທຳແລະຫຼີທາງພື້ນເມືອງທີ່ສຳຄັນ;
- c/ຄ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການພັດທະນາສະໄໝໃໝ່ປະສົມປົນກັບເຂດປະເພນີດັ່ງເດີມ, ຈະຕ້ອງໄດ້ດຶງເອົາຊຸມເຂົາເຂົ້າມາມີບົດບາດເພື່ອຍັງຢືນຕົວເລືອກດ້ານການພັດທະນາໃນອະນາຄົດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການແລະຍັງເປັນການປົກປ້ອງເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງວັດທະນະທຳສະນັ້ນມັນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາຄົນພື້ນເມືອງເຂົ້າມາຮ່ວມນຳ.
- d/ງ. ເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນເພື່ອຈຳແນກໃຫ້ໄດ້ລະຫວ່າງເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນເກົ່າແກ່ໂບຮານແລະເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງປະເພນີ (ການນຳໃຊ້ແລະຮູບແບບທາງກາຍະພາບ) ໃນແຕ່ລະຊຸມຊົນໃນຊ່ວງໄລຍະການກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ; ແລະ
- e/ຈ. ມີການຕິດຕາມ.

273. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແລະສະມາຊິກຊຸມຊົນມີບົດບາດຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະຕິດຕາມໂຄງການ.

274. ສືບຕໍ່ການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບໂຄງການ, ຄວາມຄືບໜ້າແລະການປ່ຽນແປງຕ່າງໆມັນຍັງຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຊອກຮູ້ບັນຫາໃນເວລາທີ່ມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ.

275. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການບໍລິການວຽກສົ່ງເສີມໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການແຈກຢາຍບັດໃຈການຜະລິດຫຼືໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການແລະເປັນກອງສະນັບສະໜູນໃຫ້ກັບການເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

5.10.8 ການລາຍງານ

276. ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັກສາແລະລາຍງານບົດບັນທຶກການປຶກສາຫາລືທຸກອັນເປັນປະຈຳເດືອນ.

ຕາຕະລາງ 16 ມໍລະດົກເກົ້າແກ່ໂບຮານແລະທາງວັດທະນະທຳ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ
CH1: ຄວາມເສຍຫາຍຫຼືການລົບກວນຕໍ່ກັບສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ, ພື້ນເມືອງແລະເກົ້າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນໃນຊ່ວງວຽກດິນແລະກິດຈະກຳອື່ນໆ	CH1.1: ຖ້າຫາກມີສະຖານທີ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ, ພື້ນເມືອງແລະເກົ້າແກ່ໂບຮານທີ່ສຳຄັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການແມ່ນໃຫ້ຢຸດເຊົາວຽກງານທີ່ກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນສະໜາມໃນທັນໃດແລະປົກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ຫໍພິພິຕະພັນ, ກຸ່ມເຈົ້າຂອງທາງປະເພນີ, ອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບ, ກະຊວງກະສິກຳ, ແລະນັກໂບຮານຄະດີທີ່ຊອກໄດ້ໃນຊ່ວງການປະຕິບັດໂຄງການ	ກ່ອນແລະໃນຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນ, ຮັກສາການບັນທຶກແລະແຈ້ງໃຫ້ອົງການ UNDP, ກະຊວງຊັບ, ກະຊວງກະສິກຳຮັບຮູ້ຖ້າພົບເຫັນ

5.11 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຸກເສີນ

277. ໃນສະຖານະການທີ່ມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນເຊິ່ງອາດຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໜັກໜ່ວງຕໍ່ກັບສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພແລະສິ່ງແວດລ້ອມ (ໄພພິບັດ), ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຫຼືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຮັບມືໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

278. ອົງການປະຕິບັດໂຄງການຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາແຜນຕອບໂຕ້ສຸກເສີນເຂົ້າໃນໂຄງການເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກແລະດ້ານສຸຂະພາບຂອງອົງການປະຕິບັດໂຄງການເອງແລະກົດໝາຍຂອງສປປລາວ.

5.11.1 ມາດຕະການການປະຕິບັດງານ

279. ມາດຕະການການປະຕິບັດງານລຸ່ມນີ້ແມ່ນຖືກກຳນົດໃຫ້ກັບໂຄງການ:

- a/ກ. ບໍ່ໃຫ້ມີອັກຄີໄພເກີດຂຶ້ນ;
- b/ຂ. ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງໂຄງສ້າງຂອງອ່າງເກັບນ້ຳ;
- c/ຄ. ບໍ່ໃຫ້ມີການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີຫຼືນ້ຳມັນ;
- d/ງ. ບໍ່ໃຫ້ມີອຸປະຕິເຫດທີ່ສາມາດຫຼີກລ້ຽງຫຼືປ້ອງກັນໄດ້;
- e/ຈ. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕອບໂຕ້ທີ່ທ່ວງທັນແລະມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ກັບເຫດການທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ, ຄວາມປອດໄພຫຼືສິ່ງແວດລ້ອມ; ແລະ
- f/ສ. ຫຼຸດຜ່ອນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມເນື່ອງມາຈາກເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດການໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

5.11.2 ການຕິດຕາມ

280. ແຜນງານຕິດຕາມການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນສຳລັບໂຄງການນີ້ (ຕາຕະລາງ 17), ຕ້ອງມີການທົບທວນຄືນແລະປັບປຸງແຜນງານນີ້ທຸກໆສອງເດືອນ. ທີ່ສຳຄັນພະນັກງານປະຈຳສະໜາມຕ້ອງໄດ້ມີການການກວດສອບເບິ່ງເປັນປະຈຳວັນແລະລາຍງານໃຫ້ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ແລະພະນັກງານອົງການUNDP ເປັນປະຈຳອາທິດ (ໜ້ອຍສຸດ) ຖ້າຫາກມີການລະເມີດຕໍ່ກັບກອບວຽກESMFນີ້.

5.11.3 ການລາຍງານ

281. ຕ້ອງມີການແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້, ແລະອົງການUNDP ຮັບຊາບໃນທັນທີເມື່ອມີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນລວມທັງໄພໄຫມ້ຫຼືເຫດການຕໍ່ກັບສຸຂະພາບຂອງຄົນຫຼືເຫດການທີ່ອາດສ້າງໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຕາຕະລາງ 17 ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງເຫດການສຸກເສີນ

ບັນຫາ	ກິດຈະກຳໃນການຄວບຄຸມ (ແລະແຫຼ່ງ)	ເວລາໃນການປະຕິບັດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ	ການຕິດຕາມແລະລາຍງານ	
E1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປ້ອງກັນແລະຄຸ້ມຄອງອັກຄີໄພແລະເຫດການສຸກເສີນ	E1.1: ມີການອອກແບບສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຂອງແຫຼວທີ່ສາມາດຕິດໄຟແລະໄຫມ້ໄດ້ງ່າຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສາກົນທີ່ເໝາະສົມ	ກ່ອນແລະຊ່ວງໄລຍະກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	
	E1.2: ຕ້ອງມີຖັງດັບເພີງປະຈຳຢູ່ສະໜາມວຽກ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ຜູ້ຮັບເໝົາ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	
	E1.3: ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຈູດໄຟແບບເປີດຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	
	E1.4: ກ່ອນຈະເລີ່ມການກໍ່ສ້າງຕ້ອງມີການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມືສີ່ສານແລະວິທີການຮັບມືກັບເຫດສຸກເສີນ				
	E1.5: ມີການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານກ່ຽວກັບການກຽມຄວາມພ້ອມແລະຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (ລວມທັງດ້ານສຸຂະພາບແລະຄວາມປອດໄພໃນສະໜາມວຽກ)	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	
	E1.6: ກວດກາແລະຕື່ມອຸປະກອນເຄື່ອງມືໃນການປະຖົມພາຍະບານເບື້ອງຕົ້ນ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານປະຈຳສະໜາມ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	
	E1.7: ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ້ອງກັນ	ໃນຊ່ວງການກໍ່ສ້າງ	ພະນັກງານທຸກຄົນ	ປະຈຳວັນແລະມີການບັນທຶກ	

6 ງົບປະມານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

282. ໄດ້ມີການກະກຽມງົບປະມານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບວຽກ ESMF ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ລາຍການ	ມູນຄ່າ
ການປັບປຸງແລະກວດສອບກອບວຽກ ESMF	\$10,000
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປຂອງກອບວຽກ ESMF	\$20,000
ການຕິດຕາມດ້ານນິເວດ (ມີ 20 ແຫ່ງ - ການປະເມີນ 2 ຄັ້ງໃນຊ່ວງ 6 ປີ)	\$60,000
ການຕິດຕາມຄຸນນະພາບນ້ຳ (ມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດ 6 ປີ)	\$180,000
ການວິເຄາະຕົວຢ່າງນ້ຳໃນຫ້ອງແລັບ (ມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດ 6 ປີ)	\$60,000
ການທົດສອບຕົວຢ່າງຕະກອນຢູ່ພາກສະໜາມ (ມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດ 6 ປີ)	\$90,000
ການວິເຄາະຕົວຢ່າງຕະກອນຢູ່ຫ້ອງແລັບ(ມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດ 6 ປີ)	\$90,000
ການຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ການລະບາຍນ້ຳແລະການຄວບຄຸມຕະກອນ(ລວມທັງຕະກອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແລະອື່ນໆ)	\$60,000
ກອງປະຊຸມກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລະກຸ່ມຄົນຊົນເຜົ່າ	\$120,000
ກິນໄກການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພໍໃຈ	\$60,000
ລວມທັງໝົດ	\$750,000

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ຂໍ້ມູນການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນແລະຜູ້ມີສ່ວນ
ກ່ຽວຂ້ອງ

ກະລຸນາເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ - 1)

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຂໍ້ແນະນຳໃນການຍືນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານ ຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມແລະ/ຫຼືກົນໄກການຕອບສະໜອງຕໍ່ ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

Empowered lives. Resilient nations.

ຂໍ້ແນະນຳໃນການຍືນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (SECU) ແລະ /ຫຼືກົນໄກການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

ຈຸດປະສົງຂອງແບບຟອມນີ້

- ຖ້າຫາກທ່ານນຳໃຊ້ແບບຟອມນີ້ກະລຸນາຂຽນຄຳຕອບຂອງທ່ານເປັນໂຕສີດຳໃຫຍ່ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຈາກຄຳຖາມຂອງແບບຟອມ
- ການນຳໃຊ້ຟອມນີ້ແມ່ນແນະນຳແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນວ່າຕ້ອງເຮັດ. ແບບຟອມຍັງສາມາດໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການຮ່າງຄຳຮ້ອງຕ່າງໆໄດ້ອີກ

ແບບຟອມນີ້ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊ່ວຍໃນການ:

- (1) ຍືນຄຳຮ້ອງເມື່ອທ່ານເຊື່ອວ່າອົງການ UNDP ບໍ່ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫຼືຄຳໝັ້ນສັນຍາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງຕົນເອງແລະອາດເຮັດໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມອັນຕະລາຍຈາກການເມີນເສີຍນີ້. ຄຳຮ້ອງນີ້ສາມາດລິເລີ່ມ 'ການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ' ເຊິ່ງເປັນການສືບສວນສອບສວນແບບເອກະລາດດຳເນີນການໂດຍໜ່ວຍງານຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມພາຍໃນຫ້ອງການການກວດສອບແລະສືບສວນສອບສວນ (ຫ້ອງການ SECU) ຂອງອົງການUNDP ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າໄດ້ມີການລະເມີດນະໂຍບາຍແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາຕ່າງໆຂອງອົງການ UNDP ຫຼືບໍ່ແລະກຳນົດມາດຕະການເພື່ອແກ້ໄຂການລະເມີດເຫຼົ່ານີ້. ຫ້ອງການ SECU ຈະໄດ້ປະສານງານກັບທ່ານໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍເພື່ອຊອກຮູ້ສະຖານະການຄວາມຈິງ. ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບຂອງການທົບທວນນີ້.

ແລະ/ຫຼື

- (2) ການຍືນຄຳຮ້ອງສຳລັບ “ການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ” ຂອງອົງການUNDPເມື່ອທ່ານເຊື່ອວ່າໂຄງການຂອງ UNDP ໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບທາງສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຕໍ່ກັບທ່ານເອງແລະທ່ານຢາກເລີ່ມຂະບວນການໃນການນຳເອົາຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແລະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ (ຕົວຢ່າງ: ລັດຖະບານ, ອົງການ UNDP, ແລະອື່ນໆ) ມາຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາ. ອົງການ UNDP ປະຈຳປະເທດຈຳເປັນຜູ້ນຳພາຂະບວນການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງນີ້ຫຼືຜ່ານຫ້ອງການໃຫຍ່ຂອງອົງການ UNDP. ພະນັກງານຂອງອົງການ UNDP ຈະໄດ້ມີການສື່ສານກັບທ່ານເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຕອບສະໜອງນີ້ເພື່ອຊອກຫາຄວາມຈິງແລະຊອກຫາທາງອອກ. ຖ້າຈຳເປັນຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການພາກສ່ວນອື່ນອາດເຂົ້າຮ່ວມນຳ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍ້ທົນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ຖ້າຫາກທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມກັງວົນໂດຍການສະເໜີໄປຫາຕົວແທນລັດຖະບານແລະພະນັກງານອົງການ UNDP ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການນີ້ທ່ານຄວນຈະລອງເຮັດເບິ່ງກ່ອນທີ່ຈະເຮັດຄໍາຮ້ອງໃຫ້ກັບກົນໄກການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງອົງການ UNDP.

ການເກັບຮັກສາຄວາມລັບ: ຖ້າທ່ານເລືອກທີ່ຈະນໍາໃຊ້ຂະບວນການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍແລ້ວທ່ານອາດຈະຢາກຮັກສາຂໍ້ມູນຂອງທ່ານໄວ້ເປັນຄວາມລັບ (ເຊິ່ງຈະມີພຽງແຕ່ທີມງານທີ່ຈະເຮັດການທົບທວນເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້). ຖ້າທ່ານເລືອກທີ່ຈະນໍາໃຊ້ກົນໄກການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທ່ານສາມາດຮັກສາຂໍ້ມູນຂອງທ່ານໄວ້ເປັນຄວາມລັບໄດ້ໃນຊ່ວງການກວດສອບແລະປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນ. ຖ້າຫາກຄໍາຮ້ອງຂອງທ່ານມີມູນຄວາມຈິງແລະການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການຕອບສະໜອງແມ່ນເໝາະສົມພະນັກງານອົງການ UNDP ຈະໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບທ່ານກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໆແລະຈະໄດ້ປຶກສາວ່າຄວນຈະເກັບຮັກສາເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄວ້ເປັນຄວາມລັບຫຼືບໍ່ແລະຈະຕ້ອງເຮັດວິທີໃດໃນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຄວາມລັບ.

ຄໍາແນະນໍາ

ໃນເວລາທີ່ທ່ານຍື່ນຄໍາຮ້ອງນັ້ນກະລຸນາຂຽນຂໍ້ມູນໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານສົ່ງແບບຟອມທີ່ບໍ່ສົມບູນຜ່ານອີເມວໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຫຼືມີຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມທີ່ທ່ານຢາກຂຽນໃສ່ຕື່ມໃຫ້ທ່ານສົ່ງອີເມວອະທິບາຍເຖິງການປ່ຽນແປງກໍພຽງພໍແລ້ວ.

ຂໍ້ມູນຂອງທ່ານ

ທ່ານເປັນ.....

1. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການ UNDP ແມ່ນຫຼືບໍ່?
ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:
2. ຕົວແທນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດຈາກບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ?
ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:
ຖ້າທ່ານເປັນຕົວແທນທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດໃນການຍື່ນເລື່ອງຂໍໃຫ້ທ່ານເອົາຊື່ຂອງຄົນທັງໝົດທີ່ທ່ານເປັນຕົວແທນໃຫ້ພ້ອມກັບເອກະສານການມອບສິດໃຫ້ທ່ານເປັນຕົວແທນພວກເຂົາເຈົ້າໂດຍການຕິດຄັດເອກະສານໃສ່ແບບຟອມນີ້.
3. ຊື່:
4. ນາມສະກຸນ:
5. ມີຂໍ້ມູນອື່ນໆອີກບໍ່ທີ່ສາມາດລະບຸຕົວຕົນຂອງທ່ານ:
6. ທີ່ຢູ່ທາງໄປສະນີ:
7. ອີເມວ:
8. ເລກໂທລະສັບ (ພ້ອມກັບລະຫັດປະເທດ):
9. ທີ່ຢູ່ຂອງທ່ານ:
10. ເມືອງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ:
11. ຄໍາແນະນໍາການເພີ່ມເຕີມໃນການຕິດຕໍ່ທ່ານ:
12. ປະເທດ:

ທ່ານຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອອັນໃດຈາກອົງການ UNDP: ການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍແລະ/ຫຼືການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

ທ່ານມີ 4 ຕົວເລືອກ:

- ຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອຂໍໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ;
- ຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອຂໍໃຫ້ມີການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອຂໍເຮັດທັງສອງອັນເລີຍ ການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍແລະການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
- ບອກວ່າທ່ານບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າທ່ານຢາກໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫຼືການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອໃຫ້ທັງສອງໜ່ວຍງານພິຈາລະນາເລື່ອງຂອງທ່ານ.

13. ທ່ານມີຄວາມກັງວົນວ່າຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງອົງການ UNDP ໃນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ຫຼືຄຳໝັ້ນສັນຍາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມກຳລັງສົ່ງຜົນເສຍ ຫຼືອາດສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບທ່ານແລະຊຸມຊົນຂອງທ່ານແມ່ນບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄຳຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

14. ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ເກັບຊື່ຂອງທ່ານໄວ້ເປັນຄວາມລັບຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການທົບທວນດ້ານການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫຼືບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄຳຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ມີການເກັບເປັນຄວາມລັບກະລຸນາລະບຸເຫດຜົນວ່າຍ້ອນຫຍັງ:

15. ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງພາກສ່ວນອື່ນ ເຊັ່ນ: ລັດຖະບານ, ອົງການ UNDP, ແລະອື່ນໆຫຼືບໍ່ເພື່ອຮ່ວມກັນແກ້ໄຂຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຫຼືຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມທີ່ທ່ານເຊື່ອວ່າທ່ານກຳລັງພົບພໍ້ຍ້ອນມີໂຄງການຂອງ UNDP?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄຳຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

16. ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ເກັບຊື່ຂອງທ່ານໄວ້ເປັນຄວາມລັບໃນຊ່ວງໄລຍະຂອງການປະເມີນໃນເບື້ອງຕົ້ນຫຼືບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄຳຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ມີການເກັບເປັນຄວາມລັບກະລຸນາລະບຸເຫດຜົນວ່າຍ້ອນຫຍັງ:

17. ຄຳຮ້ອງເພື່ອຂໍການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຖືກດຳເນີນໂດຍຜ່ານທ້ອງຖານຂອງອົງການ UNDP ປະຈຳປະເທດເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າທ່ານຈະໄດ້ແຈ້ງເຈດຈຳນົງໃຫ້ຄຳຮ້ອງຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຈັດການໂດຍທ້ອງຖານໃຫຍ່ຂອງອົງການ UNDP. ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ທ້ອງຖານໃຫຍ່ຂອງອົງການ UNDP ຈດການກັບເລື່ອງນີ້ຫຼືບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄຳຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

ຖ້າທ່ານບອກວ່າແມ່ນກະລຸນາແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າຍ້ອນສາເຫດໃດທ້ອງຖານໃຫຍ່ຂອງອົງການ UNDP ຈຶ່ງຄວນຈັດການກັບຄຳຮ້ອງຂອງທ່ານ:

18. ທ່ານຕ້ອງການຂໍເຮັດທັງ ການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍແລະການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວ

ຂ້ອງທັງສອງອັນເລີຍແມ່ນຫຼືບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

19. ທ່ານບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ມີ ການທົບທວນຄືນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫຼືການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນຫຼືບໍ່?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການຂອງອົງການ UNDP ທີ່ທ່ານມີຄວາມກັງວົນວິນາ, ແລະ ລັກສະນະຂອງຄວາມກັງວົນຂອງທ່ານ:

20. ໂຄງການທີ່ອົງການ UNDP ສະໜັບສະໜູນໂຕໃດ ທີ່ທ່ານມີຄວາມກັງວົນວິນາ? (ຖ້າຮູ້ຈັກ):

21. ຊື່ໂຄງການ (ຖ້າຮູ້ຈັກ):

22. ກະລຸນາໃຫ້ຄອະທິບາຍສັ້ນໆກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນຂອງທ່ານຕໍ່ກັບໂຄງການ. ຖ້າທ່ານມີຄວາມກັງວົນວ່າອົງການ UNDP ຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫຼືຄໍາໝັ້ນສັນຍາຂອງອົງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ, ແລະທ່ານສາມາດບອກໄດ້ວ່າມັນແມ່ນນະໂຍບາຍຫຼືຄໍາໝັ້ນສັນຍາໃດໃນກະລຸນາໃຫ້ທ່ານບອກ (ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ). ກະລຸນາອະທິບາຍກ່ຽວກັບປະເພດຂອງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຫຼືທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການເນື້ອທີ່ຂຽນເພີ່ມໃຫ້ທ່ານຕິດຄັດເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເອົາກໍໄດ້. ທ່ານອາດເລືອກຂຽນເປັນພາສາໃດກໍໄດ້

23. ທ່ານໄດ້ມີການປຶກສາຄວາມກັງວົນຂອງທ່ານກັບຕົວແທນພາກລັດຖະບານແລະພະນັກງານຂອງອົງການ UNDP ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການນີ້ແລ້ວຫຼືຍັງ? ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ໄດ້ປຶກສາແລ້ວ: ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປຶກສາ:

ຖ້າທ່ານຕອບວ່າແມ່ນກະລຸນາບອກຊື່ຂອງພະນັກງານທີ່ທ່ານໄດ້ລົມກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນຂອງທ່ານ

ຊື່	ນາມສະກຸນ	ຕໍາແໜ່ງ	ວັນທີໄດ້ພົວພັນ	ຄໍາຕອບຈາກບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ
-----	----------	---------	----------------	-------------------------

24. ມີຜູ້ໃດຫຼືກຸ່ມໃດອີກບໍ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການນີ້?

ໃຫ້ທ່ານຂຽນ “X” ໃສ່ທາງຂ້າງຂອງຄໍາຕອບຂອງທ່ານ ແມ່ນ: ບໍ່ແມ່ນ:

25. ກະລຸນາບອກຊື່ ແລະ/ຫຼືລາຍລະອຽດຂອງບຸກຄົນຫຼືກຸ່ມທີ່ສະໜັບສະໜູນຄໍາຮ້ອງນີ້

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI (b/ຂ) ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ

ບົດສະເໜີຂໍທຶນກັບກອງທຶນສີຂຽວ

ຊື່

ນາມສະກຸນ

ຕຳແໜ່ງ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ພົວພັນ

ກະລຸນາຕິດຕັດເອກະສານທີ່ທ່ານຕ້ອງການຈະສົ່ງໃຫ້ຫ້ອງການ SECU ແລະ/ຫຼືຫ້ອງການSRM ພ້ອມກັບອີເມວຂອງທ່ານ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດສົ່ງເອກະສານທຸກຢ່າງໃນອີເມວດຽວໄດ້ທ່ານສາມາດສົ່ງເປັນຫຼາຍອີເມວກໍໄດ້.

ການຍື່ນເອກະສານແລະການຊ່ວຍເຫຼືອ

ໃນທຸກຂັ້ນຕອນການຍື່ນໃບຄຳຮ້ອງຖ້າທ່ານຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອກະລຸນາຕິດຕໍ່: project.concerns@undp.org